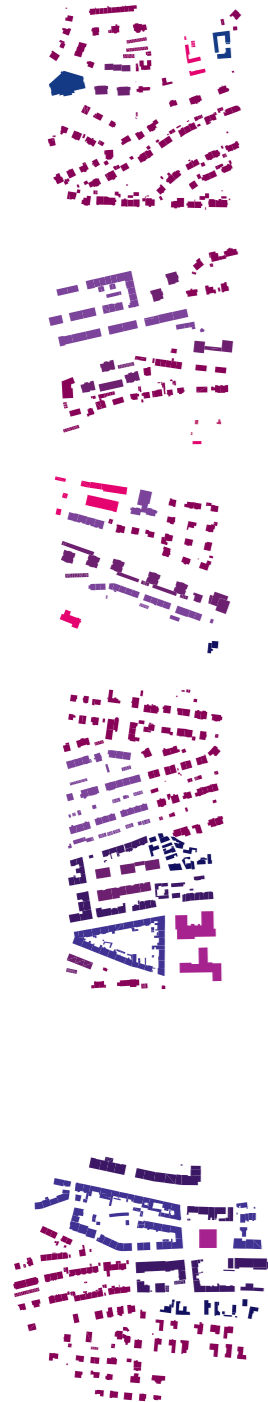

DIPLOMNÍ PROJEKT - ČÁST 1

VEŘEJNÉ PROSTORY PRAHY 6
MAREK SMOLKA
ATELIÉR JANA JEHLÍKA
LS 13/14
FA ČVUT

OBSAH _

ČÁST 1 - VEŘEJNÉ PROSTORY PRAHY 6 (diplomní seminář)

MĚŘÍTKO - 1:25 000

_ OBSAH	3
_ ZADÁNÍ	4
_ PROHLÁŠENÍ DIPLOMANTA	5
_ ÚVOD	6
_ Představení Prahy 6	
_ HISTORIE	12
_ MORFOLOGIE	20
_ URBÁNNÍ STRUKTURY	26
_ Katalog urbáních struktur a jejich veřejných prostorů	
_ Přehled urbáních struktur	
_ TYPOLOGIE VEŘEJNÝCH PROSTORŮ	50
_ Ulice	52
_ Náměstí	56
_ Park	62
_ SOUTISK	70
_ ZÁVĚR	72
_ INSPIRAČNÍ ZDROJE	75

ČÁST 2 - MALOVANKA (diplomní projekt)

_ VÝBĚR TÉMATU A LOKALITY	86
_ ANALÝZY ÚZEMÍ _ M - 1:5000	91
_ Problémový výkres	109
_ NÁVRH	111
_ Širší vztahy _ M - 1:5000	112
_ Koncept _ M - 1:2000	113
_ Urbanistická studie _ M - 1:2000	114
_ Řešená území	116
_ Nad Kajetánkou	120
_ Blok Malovanka	126
_ Křížení Malovanka	132
_ Park Královka	138
_ NÁVRH VEŘEJNÉHO PROSTORU _ M - 1:200	143
_ Koncepce veřejných prostorů a zeleně	144
_ NÁMĚSTÍ MALOVANKA	152
_ PARK MALOVANKA	154
_ ZAHRADNÍ A KRAJINÁŘSKÉ ŘEŠENÍ - MODUL ZKA _ M - 1:200	
_ OSAZOVACÍ PLÁN _ M - 1:200	162
_ KATALOG:	
_ POVRCHŮ	167
_ MOBILIÁŘE	168
_ DROBNÉ ARCHITEKTURY	170
_ ROSTLINNÉHO MATERIÁLU	173
_ DETAIL	176
_ ZÁVĚR	178
_ PODĚKOVÁNÍ	179
_ ZDROJE	181

-4-03-2014

České vysoké učení technické v Praze, Fakulta architektury

ZADÁNÍ diplomové práce

Mgr. program navazující

jméno a příjmení: **Marek Smolka**

datum narození: 15.5.1989

akademický rok / semestr: **2013 – 2014/LS**

ústav: **15119 ústav urbanismu**

vedoucí diplomové práce: **doc. Ing. arch. Jan Jehlík**

téma diplomové práce: **Veřejné prostory Prahy 6 – Malovanka**

modul: **tvorba krajiny a zahrad**

zadání diplomové práce:

1/ popis zadání projektu a očekávaného cíle řešení

Jedná se o urbanistickou studii v měřítku lokality. Tématem k řešení jsou vybrané veřejné prostory na Praze 6. Podkladem bude rozsáhlý průzkum zpracovaný v rámci diplomního semináře. Z něho vychází analýza vztahů mezi morfologií terénu, urbánními strukturami a veřejným prostorem. Výsledkem je rozdělení stávajících urbánních struktur a veřejných prostorů do typologického katalogu, který ukazuje vzájemné vztahy mezi nimi a charakteristické celky pro Prahu 6. Cílem je dospět k hlubšímu poznání lokalit a míst, pojmenování jejich základních rysů a pochopení vazeb v této městské části fungujících.

Vlastní práce (urbanistická studie) bude řešit území v pražském Břevnově v okolí Malovanky. Lokalita se nachází na pomezí Strahova, Střešovic, Pohofelce, na území Břevnova. Protínají jí dvě významné dopravní tepny, a to ulice Bělohorská a Patočkova a její urbánní prostředí je z velké části poničené neústrojnými dopravními stavbami Městského okruhu: vyústěním tunelů Strahovského a Blanka a příslušejících objektů a terénních úprav. Cílem projektu je nalézt řešení, které vhodně doplní stávající urbánní struktury, vytvoří funkční veřejné prostory a navrátí této lokalitě městskost a obytnost. To vše samozřejmě při respektování technických limitů a požadavků již realizovaných staveb. Úkolem je prostorově i funkčně scelit a propojit bariérami rozdělenou část města a vybavit ji kvalitními veřejnými prostory, které budou účelnou a žádanou infrastrukturou dané lokality. Je třeba proto nalézt vhodné proporce, vztahy a měřítka pro vytvoření jak silného celkového konceptu, tak konkrétního architektonického a krajinného řešení objektů i prostorů. Ty musí prokázat jak zapojení do stávající části města, tak i vlastní svébytnost a přirozenou užitnost urbánního prostoru. Objekty budou řešeny objemově, veřejný prostor bude řešen v základní prostorové a funkční skladbě a struktuře. V detailní části projektu se diplomant zaměří na vybraný veřejný prostor a zpracuje jej do podrobnosti specifikující strukturu, texturu a druhové, materiálové a barevné řešení daného místa. Toto konkrétní řešení prostoru bude zpracováno též z hlediska krajinné architektury (modul ZKA). Součástí práce bude krajinný koncept, dopravní řešení, principiální rozvrh vybavenosti, struktura zásadních veřejných prostorů a základní typologie lokalit a případně objektů.

2/ popis závěrečného výsledku, výstupy a měřítka zpracování

- a) Veřejné prostory Prahy 6 1:25 000 (morfologie terénu, urbánní struktury a veřejné prostory)
- b) Řešené území - urbanismus 1:2000 (urbanistické řešení lokality Malovanka)
- c) Řešené území - ZKA 1:500 (detailněji zpracovaná vybraná lokalita – veřejný prostor)
- d) Výseky 1:200 - 1:500 (ukázky typických míst)
- e) Schémata doprava, krajina, funkční využití, veřejný prostor
- f) Vizualizace nadhledová perspektiva, horizont chodce
- g) Detaily uliční profily, ukázky povrchů a vegetace apod.

Práce bude strukturovaná v těchto rovinách:

- a) Analýza morfologie terénu, urbánních struktur, veřejných prostorů a jejich vzájemných vztahů
 - b) Celkové urbanistické řešení oblasti v okolí Malovanky.
 - c) Krajinná část - modul - krajinná architektura
- Krajinný návrh vybraného výseku území zpracovaného v urbanistické studii.

Práce bude mít tyto přílohy:

- a) Portfolio s průvodní zprávou
- b) Výkresy dle požadavků FA ČVUT (2xA0 nebo 4xA1)

3/ Součástí práce bude fyzický model v měřítku 1:2000 (alt. 1:1000)

Poznámka: měřítka výstupů mohou být po konzultaci výjimečně upravena, změna bude odůvodněna v závěrečné zprávě a bude potvrzena vedoucím práce.

Datum a podpis studenta 3.3.2014

Datum a podpis vedoucího DP 3.3.2014

Datum a podpis děkana FA ČVUT

registrováno studijním oddělením dne

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE	
FAKULTA ARCHITEKTURY	
AUTOR, DIPLOMANT: Marek Smolka AR 2013/2014, LS	
NÁZEV DIPLOMOVÉ PRÁCE: (ČJ) Veřejné prostory Prahy 6 – Malovanka (AJ) Public space Prague 6 – Malovanka	
JAZYK PRÁCE: český	
Vedoucí práce:	doc. Ing. arch. Jan Jehlík Ústav: 15119 Ústav urbanismu
Oponent práce:	Ing. Milan Jirovec
Klíčová slova (česká):	Malovanka, Břevnov, veřejný prostor, park, propojení
Anotace (česká):	Diplomní práce řeší lokalitu Malovanka na Praze 6. Cílem projektu je vytvořit z daného území lokální centrum pro Břevnov a místo propojení s okolními lokalitami. Doplněním stávající urbánní struktury vzniká prostor pro návrh nových veřejných prostorů. V projektu je podrobněji zpracován návrh náměstí a parku Malovanka. Podkladem pro práci je analýza veřejných prostorů Prahy 6.
Anotace (anglická):	The thesis focuses on the Malovanka locality in Prague 6. The aim of the project is to create a local centrum Břevnov in the given locality as a nature link with surrounding districts. A new public space could be originated by amending the current urban structure. The thesis contains the detailed design of the square and Malovanka park supported by the public space ananalysis of Prague 6.

Prohlášení autora

Prohlašuji, že jsem předloženou diplomovou práci vypracoval samostatně a že jsem uvedl veškeré použité informační zdroje v souladu s „Metodickým pokynem o etické přípravě vysokoškolských závěrečných prací.“

(Celý text metodického pokynu je na www.FA.studium/ke-stazeni)

V Praze dne 30.5.2014

podpis autora-diplomanta

Tento dokument je nedílnou a povinnou součástí diplomové práce / portfolia a CD.

ÚVOD _ ČÁST 1 _ VEŘEJNÉ PROSTORY PRAHY 6 (DIPLOMNÍ SEMINÁŘ)

V diplomním semináři se zabývám utvářením veřejného prostoru na Praze 6. Předmětem analýz je především vztah topografie terénu, typologie urbánních struktur, přírodních složek městské krajiny a veřejného prostoru. V první části analyzuji vztah topologie terénu na utváření urbánních struktur. Následně prověřuji vztah mezi urbánními strukturami a veřejným prostorem, který dané struktury utváří. Dále vytvářím jednoduchou typologii veřejných prostorů a zařazuji do nich prostory Prahy 6.

PROČ PRAHA 6 ?

Pro tyto analýzy jsem si vybral území Prahy 6, a to především z důvodu velké pestrosti charakterů urbánních struktur a z toho plynoucí i velké paletě různých veřejných prostorů. Zajímavá a složitá topologie terénu je velmi typickým znakem pro danou městskou část. Pro výběr právě Prahy 6 je rovněž důvodem to, že zde bydlím převážnou část svého života a mám k ní významné citové vazby, což zároveň přináší znalost místa a jeho fungování.

CÍLE

Cílem diplomního semináře je pojmenovat urbánní struktury a zařadit je do jednotlivých skupin podle podobných znaků a charakteru. V návaznosti na to vyznačit prostory veřejné a neveřejné a najít vztah a mezi nimi a typy urbánních struktur. To vše v kontextu topologie terénu a ve vztahu k přírodní složce městské krajiny, jež budu dále nazývat zeleň. To vše v semináři zpracovávám formou katalogu jednotlivých typů urbánních struktur a jejich veřejných prostorů. Cílem je dospět k hlubšímu poznání místa, pojmenování jeho základních rysů a pochopení vazeb zde fungujících.

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Tento diplomní seminář slouží jako podklad pro návrhovou část diplomního projektu. Přináší poznání oblasti Prahy 6 a jejich veřejných prostorů. V závěru slouží pro vymezení lokality a určení potřeb, možností a potenciálů daného místa a ukázkou inspiračních zdrojů pro konkrétní návrh.

ORTOFOTO

M - 1 : 25 000

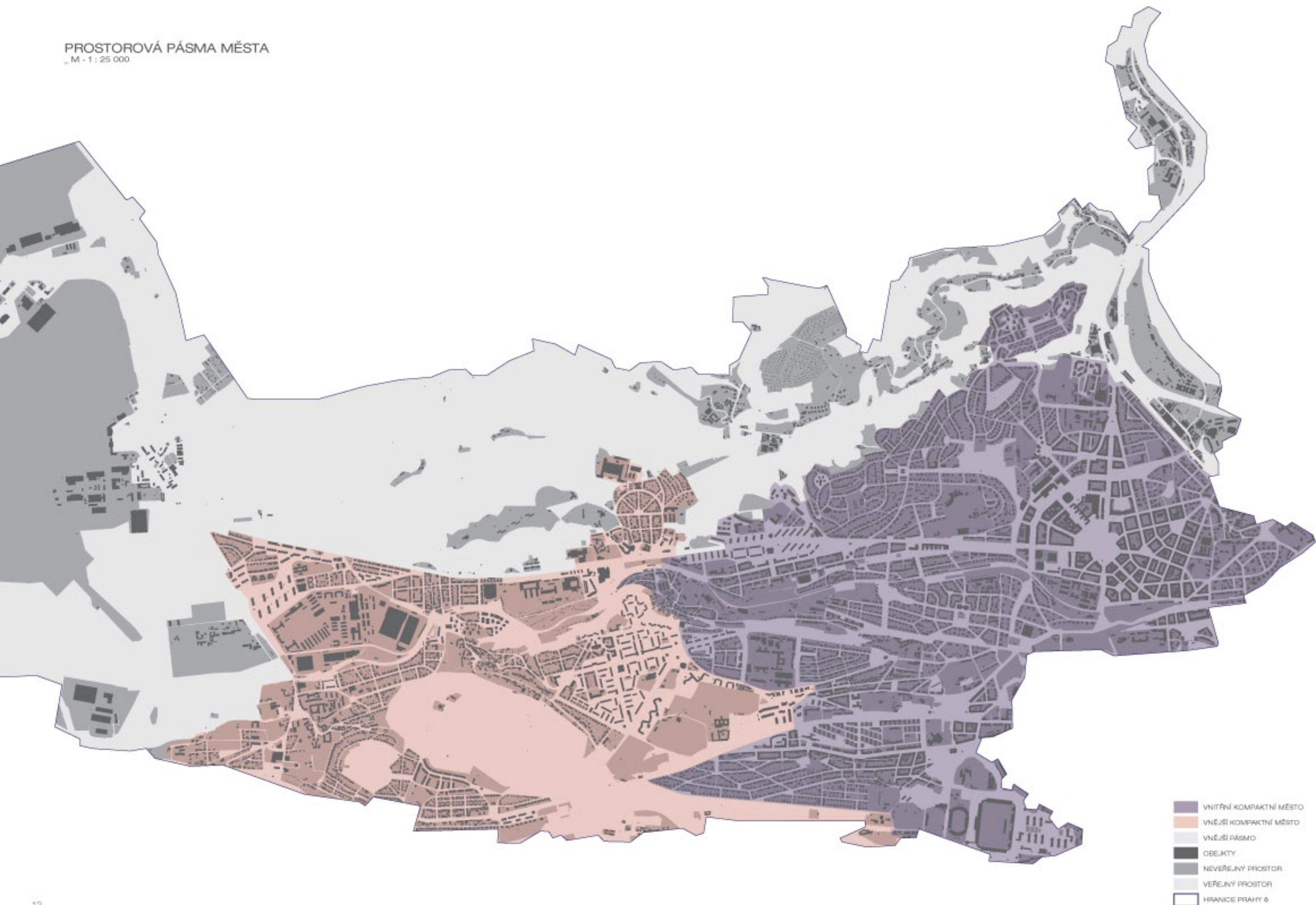

- OBJEKTY
- NEVEŘEJNÝ PROSTOR
- VEŘEJNÝ PROSTOR
- HRANICE PRAHY 6

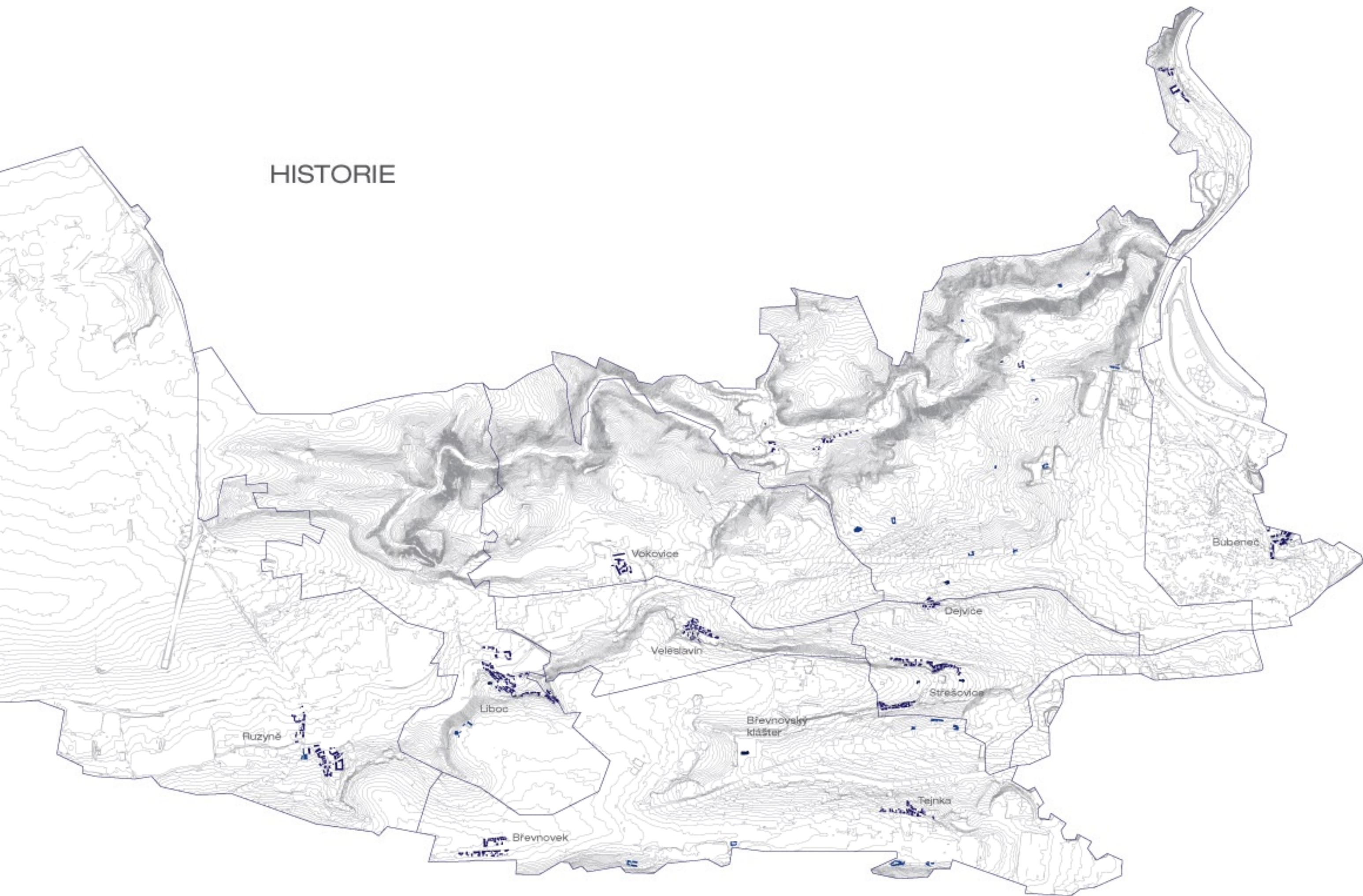
PROSTOROVÁ PÁSMA MĚSTA

M - 1 : 25 000

- VNITŘNÍ KOMPAKTNÍ MĚSTO
- VNĚJŠÍ KOMPAKTNÍ MĚSTO
- VNĚJŠÍ PÁSMA
- OBJEKTY
- NEVEŘEJNÝ PROSTOR
- VEŘEJNÝ PROSTOR
- HRANICE PRAHY 6

HISTORIE

HISTORIE

Praha 6 se nachází v severozápadní části Prahy. Její rozloha činí 41,54 km² a se 100 tisíci obyvateli se řadí mezi největší a nejlidnatější městské části. (Ke dni 31.12. 2012 tu žilo 98 444 obyvatel.) Co do počtu obyvatel i svou rozlohou tvoří přibližně desetinu hlavního města Prahy. Rozkládá se od hranic historického centra Prahy až k okrajovým oblastem. Na jejím území se vyskytují všechny druhy zástavby, od barokních hradeb přes sevřené bloky činžovních domů, kultivovaná panelová sídliště až po zajímavé části typické vesnické zástavby.

V diplomním semináři se dále nezabývám celým správním obvodem Prahy 6, ale pouze městskou částí Praha 6, obsahující katastrální území Dejvice, Sedlec, Střešovice, Břevnov, Veleslavín, Vokovice, Dolní Liboc, Ruzyně, část Bubenče a část Hradčan.

Vývoj osídlení a členění

Současný správní obvod Praha 6 (městská část Praha 6 s přenesenou působností) byla ustanovena vyhláškou o statutu hlavního města Prahy, která platí od 1. července 2001. Tvoří ji katastrální území: Břevnov, Dejvice, Ruzyně, Liboc, Vokovice, Veleslavín, Střešovice, Suchdol, Sedlec, Lysolaje, Přední Kopanina, Nebušice, velká část Bubenče a malá část Hradčan. Všechna tato katastrální území byla původně zcela samostatnými vesnicemi. Jen Hradčany jsou výjimkou. Bubenec a Břevnov se staly městem, Bubenec v roce 1904, Břevnov v roce 1907.

O Střešovicích, Břevnově, Veleslavínu, Liboci a Ruzyni můžeme najít zmínky již v 10. století, v 11. století pak o Dejvicích, ve 12. století o Bubenči, ve 13. století o Nebušicích, Suchdolu, Kopanině a Lysolajích, ve 14. století o Sedlci. Nejmladší jsou nejspíše Vokovice, které jsou známé až od počátku 15. století.

V roce 1922 došlo (podle zákona z roku 1920) k připojení samostatných vesnic Střešovice, Veleslavín, Vokovice, Liboc, Dejvice a Sedlec k Velké Praze a dále byla připojena města Bubenec a Břevnov. V té době byla Praha rozdělena na 19 částí. Do Prahy XVIII. patřily Břevnov (kde v té době bylo 12 757 obyvatel ve 492 domech), Střešovice a Liboc, do Prahy XIX. Dejvice, Bubenec, Sedlec, Vokovice a Veleslavín. K dalšímu rozdělení města došlo v roce 1949. Město bylo rozděleno na 16 obvodů. Bývalá Praha XVIII. přibližně odpovídá 5. obvodu a Praha XIX. pak obvodu 6.

K dalšímu rozdělení došlo v roce 1960, kdy byla Praha rozdělena na 10 obvodů. Vznikla Praha 6, do které byly připojeny původní obvody 5 a 6. Díky přestavbě mezinárodního letiště byla k Praze 6 přičleněna Ruzyně, která byla do té doby samostatnou obcí. V roce 1968 se k Praze 6 připojily Nebušice, Lysolaje, Suchdol a Řepy, v roce 1974 pak Přední Kopanina. Řepy byly v roce 1994 odděleny a staly se samostatnou městskou částí.

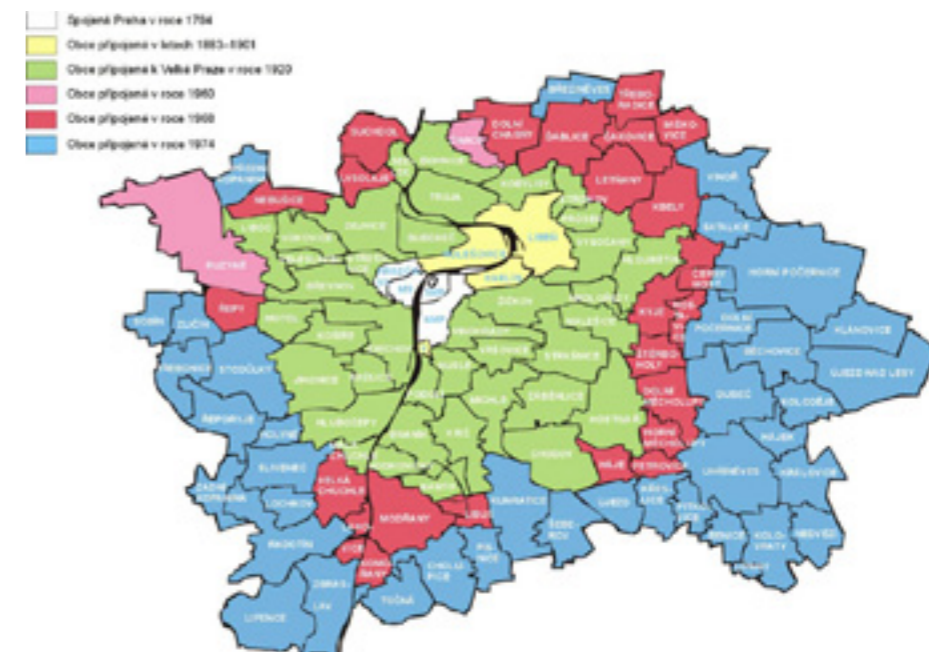
Na území Městské části Praha 6 včetně přidružených obcí (Lysolaje, Nebušice, Přední Kopanina a Suchdol) žije asi 120 000 obyvatel. Dejvice (26 tisíc), Břevnov (25 tisíc) a Bubenec (17 tisíc) jsou do počtu obyvatel největšími částmi. Některé části katastrálních území tvoří relativně uzavřené celky, i když nemají přesně vymezené hranice, např. Ořechovka nebo Hanspaulka.

Části Prahy 6 byly osídlovány již v pravěku, což dokazují nálezy pozůstatků po obyvatelích a jejich kulturách ze starší doby kamenné (např. v Suchdole, Sedlci či na Jenerálce v Dejvicích). Celé území je bohaté na archeologické nálezy. Významným archeologickým nálezem je např. soubor valounové industrie ze Suchdola nebo cihelny v Sedlci. Nejvýznamnějším pražským nalezištěm je Jenerálka v Dejvicích, odtud pochází početná kolekce pazourků. Kostěné nástroje z mladšího paleolitu byly nalezeny v Liboci. Na rozhraní Bubenče a Šárky existovala osada nejspíše již ve starším neolitu. Osada se později rozšířila směrem k Bubenčskému nádraží a k cihelně na Julisce. Velké množství sídelních regionů se vytvářelo v okolí vltavských přítoků, zvláště v severní části území (např. Dejvice, Veleslavín nebo Liboc). Nálezy hrobů nebo keramiky dokládají, že hlavním centrem osídlování byl nejspíše levý břeh severního oblouku Vltavy. Sídelní pokročila směrem k Vokovicím, Veleslavínu, Liboci, Jenerálce, poté za hranice Prahy směrem k Horoměřicím.

Nacházejí se zde i pozůstatky ze slovanského osídlování z konce 6. století (např. ve Veleslavíně, či v Bubenči). Staroslovanské osídlení se koncentrovalo na území Šárky, kde se také nacházelo největší pražské hradiště. Hradiště mělo důležitý význam, který potvrzují nálezy z okolí (soubor bronzových nákončí pásu nebo stříbrný denár franckého krále). Ve druhé polovině 9. století nastává úpadek a následný zánik sídliště.

První zmínky o obcích

Územní rozvoj 1784 - 1971

Městské části a územní rozdělení na 10 obvodů

HISTORIE JEDNOTLIVÝCH VESNIC NA ÚZEMÍ PRAHY 6

BŘEVNOV

První písemná zpráva o Břevnově pochází z konce 10. století, kdy byl u pramene potoka Brusnice založen mužský klášter řádu benediktinů. Klášter byl založen českým knížetem Boleslavem II. a pražským biskupem sv. Vojtěchem. Původní klášterní kostel byl zasvěcen sv. Benediktovi, Bonifácovi a Alexejovi. Ve 13. století byl chrám zasvěcený sv. Markétě.

Budovy kláštera se během středověku několikrát přestavovaly. V 11. století byly dřevěné stavby nahrazeny komplexem románských budov s trojodní bazilikou. Dodnes zachovaná trojodní krypta pod kostelem je bohatě členěná polosloupy a pochází z doby přibližně kolem roku 1040. Patří k nejstarším a nejhodnotnějším architektonickým předrománským památkám u nás. Za husitství byl klášter vypálen a více než 200 let poté byl klášter opuštěn a chátral. Břevnovský konvent sídlil a působil v Broumově. Díky finanční pomoci Rudolfa II. byl klášter obnoven. Během třicetileté války byl klášter opět vypálen. Až v roce 1668 začala jeho velká obnova a přestavba, které se zúčastnili přední umělci té doby, např. Kryštof a Kilián Ignác Dienzenhoferové, Petr Jan Brandl, Václav Vavřinec Reiner, Petr Prachner a další. Velmi zajímavou památkou barokních klášterních hospodářských budov je objekt větrného mlýna z roku 1722, podle kterého se oblast jmenuje Větrník.

V údolí Břevnova bylo od středověku kromě kláštera i několik vesnic. Od Prahy se Břevnovem mezi poli táhla významná cesta. Vycházela ze Strahovské brány a spojovala Prahu a západní Čechy. Osada Kuromrtvice (či Kuromrtvy), která se rozkládala na dnešním území Břevnova ve směru k Bílé hoře, zanikla asi ve druhé polovině 13. století a později na jejím území vznikl Malý Břevnov (neboli Břevnověk). V Břevnově, na počátku 15. století, bydlelo 25 rodin a nacházel se zde jeden dvůr, ze kterého později vznikla osada Tejnka. První zmínky o dvoru sahají k roku 1406. Časem se ze dvora stal zájezdní hostinec, který dodnes stojí na Bělohorské ulici a sídlí v něm kulturní zařízení U Kaštanu.

Břevnov se podél silnice rozrůstal směrem k Praze. Vznikaly tu známé usedlosti a letohrádky, např. Kajetánka, Šlajferka, Petynka, zájezdní hospoda Ladronka na břevnovské pláni či hospoda Marjánka. Od 14. století zde byly zakládány vinice, u nich později vznikala usedlost.

V prudkém svahu nad Bělohorskou ulicí se v polovině 19. století začaly, podél původní silnice, stavět jednotlivé domy nebo větší činžáky. Na volných plochách se začala budovat kolonie rodinných domků. Nejdříve se budovalo směrem k Vypichu (tzv. Malý Vatikán), poté se budovalo i v jiných částech. Na přelomu 2. poloviny 19. století a na počátku 20. století je znát rozmach výstavby činžovních domů kolem ulice Bělohorské. Do roku 1880 měl Břevnov již 238 popisných čísel a 3912 obyvatel. V roce 1936 tu byla otevřena vojenská nemocnice.

V roce 1907 byl Břevnov povýšen na město, roku 1920 připojen k Praze a roku 1923 se stal součástí XVIII. pražského obvodu. Při vytvoření Velké Prahy zde již žilo už 12 757 obyvatel v celkem 492 domech.

Podle projektu architekta Antonína Černého a podle dokumentace Václava Hilského (a dalších architektů) byl mezi Patočkovou ulicí a Bělohorskou třídou od roku 1937 do roku 1939 vybudován soubor sociálních bytových domů. Domy byly dostavěny až v 50. a 60. letech. Uspořádány jsou do krátkých řad s propojením pomocí nižších křídel.

Do moderní břevnovské architektury patří Sokolský stadion, který byl budován po etapách, od počátku 20. století. Nejprve byl stavěn podle projektu arch. Aloise Dryáka, později od roku 1933 podle arch. F. M. Balcárka a Karla Koppa, kdy byl stadion rozšířen. Poslední dostavbou byla v 60. letech 20. století východní tribuna. Ve stejném období vznikal i soubor postfunkcionalistických budov studentských kolejí, menzy a polikliniky, podle návrhu architektů J. Hrubého, F. Cubra a dalších.

Na katastrálním území Břevnova vzniklo moderní sídliště Petřiny (v letech 1959-1969). Sídliště bylo vystavěno přibližně pro 15. tisíc obyvatel. Jeden z prvních systémů panelové technologie byl použit právě při výstavbě obytného souboru na Petřinách. Urbanistickou hodnotu sídliště zvyšuje zeleň, která dnes proniká do jeho celého území. Nachází se zde obchodní dům, poliklinika, školy a nově je zde zřízena budova Ústavu makromolekulární chemie, nacházející se na okraji sídliště. Nový areál obytných domů byl vybudován v 90. letech a je inspirován tvarem nedalekého letohrádku Hvězda.

Stabilní katastr

3.vojenské mapování

HISTORIE JEDNOTLIVÝCH VESNIC NA ÚZEMÍ PRAHY 6

DEJVICE

Podle historických pramenů je obec Dejvice k roku 1088 brána jako majetek kapituly na Vyšehradě. Název Dejvice je až z 18. století, dřívější název je Dehnice. Dejvice byly postoupeny probošství kapituly sv. Víta na Hradčanech roku 1320. V té době se skládaly ze dvou větších dvorů, ze čtyř selských usedlostí a z několika menších chalup. Za třicetileté války byl proboštský dvůr velmi poničen. Stavení bylo brzy opraveno a hospodářství začalo vzkvétat. V 60. letech 17. století byl u dvora zřízen pivovar a tím se dvůr stal centrem správy všech proboštských statků v pražském okolí. Oblast Dejvic ovlivnilo vinařství, jehož rozvoj začal už za vlády Karla IV. Pro vinnou révu bylo prostředí dejvické jižní straně velmi vlidné, a proto zde byly vinice zakládány ve velkém. V roce 1620 bylo na území historických Dejvic asi 130 vinic. Dodnes můžeme vidět několik zachovaných viničních usedlostí, některé jsou však již přestavěny. Historická oblast Dejvic se začíná budovat až po roce 1922. V té době byly vypracovány stavební plány, které respektovaly původní usedlosti. Tehdy zanikla pouze usedlost Satinka. Po roce 1945 pak dále zmizely Štáhlavka, Paťanka a Juliska. Základem názvosloví uličního systému Hanspaulky se staly názvy původních vinic.

V roce 1771 byly Dejvice zastavěny 17 domy. V 19. století byla založena železniční dráha, což přispělo ke stavebnímu růstu. Provoz koňské dráhy na trati Dejvice – Lány byl zahájen roku 1830. Dráha byla později prodloužena k fürstenberským pilám v křivoklátských lesích. Od 60. let zde jezdila parní (tzv. Buštěhradská) lokomotiva. V Dejvicích v průběhu 19. století vznikaly průmyslové podniky, např. cihelny, továrny na výrobu barevného papíru a čalounů, koželuzna, sladovna, atd. Koncem 60. let 19. století Dejvice tvořilo již 125 domů. Bydlelo zde přes 1860 obyvatel. Za dalších 20 let vzrostl počet domů na 157 a počet osob vzrostl na 2622.

Časem vznikly Nové Dejvice, které byly postaveny na okraji katastru obce a dále směrem k Hradčanům a k Bruské bráně. Na přelomu 19. a 20. století měly Dejvice 278 domů a 5098 obyvatel. Roku 1908 byla zavedena tramvaj z Letné k dejvickému nádraží Brusce. Elektrická tramvaj byla zřízena pro lepší spojení s průmyslovými čtvrtěmi, kde pracovala velká část obyvatelstva. Po začlenění Dejvic do Velké Prahy začala zejména na východním okraji Dejvic velká výstavba, podle projektu Antonína Engla, do které patří mimo jiné i Vítězné náměstí, známé jako Kulaťák. Na Vítězné náměstí se přesunulo i centrum celých Dejvic. V době, kdy se Dejvice připojily k Praze (roku 1922), měly již 426 domů a 10 481 obyvatel. Architektonické pojetí staveb arch. Engla, které stojí na náměstí, můžeme brát jako klasicizující modernu. Kolem Vítězného náměstí se začal budovat areál vysokých škol, generální štáb a palác Bajkal, kousek dál byl postaven bohoslovecký arcibiskupský seminář, kostel Církve československé husitské, Výzkumný ústav zemědělský. Vznikly také vilové čtvrti na Hanspaulce, Horní Šárce a na Babě. Po válečném útlumu výstavby došlo k menší bytové výstavbě v Dejvicích v 50. letech, většina tehdy vzniklého domovního fondu byla určena pro armádu, která měla na Praze 6 své ústřední orgány i další zařízení. Za Vítězným náměstím byl dostavěn areál vysokých škol.

HANSPAULKA

Vilová čtvrť Hanspaulka, která je součástí Dejvic, se rozkládá na místech bývalých vinic. Většina ulic má název podle jmen vinic a viničních usedlostí (např. Komornická, Fetrovská, Natanaelka, Špitálka, atd.). Čtvrť se jmenuje podle majitele zdejšího barokního zámečku Hanse Paula Hippmana, žijícího zde v 18. století. Zámeček byl postaven roku 1733. V posledních letech byl nešetrně upraven.

Farní kostel dejvické farnosti je zasvěcený sv. Matěji. Stojí nad šáreckým údolím, ve výrazně panoramatické poloze, v místech původního katastru Horní Šárky. Původní raně středověká stavba byla v roce 1771 přestavěna do barokního slohu. Přestavěna byla podle I. J. Pallardiho. V posledních desetiletích zde působil Jan Machač, blízký spolupracovník kardinála F. Tomáška. Hendlův dvůr je středověkého původu a rozkládá se nedaleko kostela. Je dochovaný v klasicistní podobě z doby kolem 1803. Ve vilové čtvrti Hanspaulka se nachází vynikající moderní architektura 20. a 30. let 20. století. Vilová čtvrť je spojena řadou výborných architektů doby, jako např. A. Dryák, F. M. Černý, J. K. Říha, K. Štipl, L. Žák a další).

Stabilní katastr

3.vojenské mapování

HISTORIE JEDNOTLIVÝCH VESNIC NA ÚZEMÍ PRAHY 6

BUBENEČ

Název obce Bubeneč vznikl z původního jména Přední Ovenec (Zadní Ovenec – Trója). Z roku 1197 pochází první zmínky o Ovenci. V té době patří část majetku klášteru sv. Jiří na Pražském hradě a část patří klášteru v Teplé. Časem připadla část obce purkrabství Pražského hradu. To zde nejspíše založilo v roce 1313 kostel zasvěcený sv. Gothardovi. Kostel je původně středověký, jeho dnešní podoba pochází až z roku 1801 (stav. M. Šmaha). V roce 1787 byla postavena vedlejší budova fary a v roce 1823 vznikla její klasicistní úprava. Kolem se soustředila nejstarší zástavba i se známým hostincem Na slamníku (na stejném místě stojí krčma již v 17. století).

Dnešní ulice Podbabská je zachovaná část dřívější nevyznamnější a nejstarší komunikace regionu. Cesta vycházela z Pražského hradu, vedla Novým Světem k potoku Brusnice, za potokem Brusnice se otáčela k východu a na Brusce se stáčela k severu, Dejvicemi pak pokračovala směrem k Sedlci (dnešní Podbabská). Před Sedlcem se dělila na dvě cesty. Západní pokračovala do severních Čech. Ulice V sadech je malý kus bývalé cesty, která vedla z Bubenče k Brusce. Další méně významné cesty vznikaly nejspíše vyjížděkami loveckých výprav z pražského hradu do šáreckého údolí a lesa.

V roce 1268 byla, v části katastru Bubeneč, za vlády Přemysla Otakara II. založena Královská obora Stromovka a v ní postaven letohrádek, který byl v roce 1805 přestavěn A. Palliardiem do novogotického slohu podle projektu J. Fischera. Významnou technickou památkou je tzv. Rudolfova štola, kterou se do zdejšího rybníku přiváděla voda z Vltavy. Štola byla proražena za vlády Rudolfa II. v letech 1582-1592. Další významnou památkou Bubenče, spjatou s Rudolfem II., je Císařský mlýn. Tento objekt získal roku 1584 Rudolf II. a za pomoci italských umělců ho nechal proměnit v pozoruhodný architektonický areál. Celek je jeden z mála takřka neporušených děl rudolfínské manýristické architektury.

Obec byla výrazně poničena v polovině 18. století, kdy probíhaly tzv. války o dědictví rakouské. Obec se ale rychle zotavila a roku 1783 měla již 350 obyvatel. Na přelomu 18. a 19. století došlo postupně k podstatnějším změnám původního vesnického charakteru Bubenče. Tou dobou vzniklo několik průmyslových podniků. Poblíž nádraží v Brusce vznikla na počátku 20. století vilová čtvrť. Železniční a tramvajové spojení z roku 1850 a 1908 výrazně přispělo k rozvoji Bubenče. Již roku 1904 byl Bubeneč povýšen na město. K připojení k Velké Praze došlo v roce 1922 a začleněn byl do XIX. obvodu. V té době zde bylo již 455 domů a 17 139 obyvatel.

Bubenečská bytová výstavba byla (stejně jako v Dejvicích) projektem arch. Antonína Engla. Moderní obytná čtvrť s řadou veřejných staveb vznikala ve 20. a 30. letech. V centru vyrostla budova Ministerstva národní obrany, další strany přilehlého náměstí vyplnila velká základní škola a rozlehlý obytný dům běžně nazývaný Skleňák. Na kraji Stromovky sídlí dnešní ruské velvyslanectví v původní vile bankéře Petschka. I další rozlehlé vily v okolí Bubenče slouží většinou větším velvyslanectvím. V 70. letech došlo k velké přestavbě, kdy byla kolem kostela zbořena řada domů. Tyto změny byly provedeny kvůli nové škole a novým obytným domům, které využívalo sovětské velvyslanectví.

BABA

První zmínky o Babě se objevují v 15. století. Už od doby kamenné bylo v místech Baby sídliště. Ve středověku je Baba patřící k osadě Horní Šárka spjata s viničním hospodářstvím. První vinice vznikaly na jižním svahu Baby a byl zde postaven lis (později usedlost Pařanka). Kromě vinic, se tu v menším množství pěstoval i chmel.

Vinařskou minulost Baby dodnes připomíná zřícenina nad údolím Vltavy. Jedná se o původní viniční lis na vinici založené novoměstským měšťanem Jindřichem Žezulou po roce 1622. Další majitel, Servác Engl z Englsfusu, po roce 1650 dal lis přestavět na letohrádek. Jeho zřícenina byla do dnešní novogotické podoby upravena v druhé polovině 19. století při stavbě železniční trati podél Vltavy.

V 16. století byla pod návrším Baby založena nová osada Podbaba. V roce 1600 zde byl mlýn, krčma a čtyři chalupy. Ve 30. letech 20. století bylo dosud zemědělsky využívané území zastavěno. Vznikala zde vilová kolonie. Na popud Svazu československého díla se tu v roce 1928 začala budovat zahradní čtvrť. Arch. Pavel Janák vypracoval územní projekt a v letech 1932 - 1940 byl zrealizován ve svahu mezi ulicemi Nad Pařankou, Na Babě, Matějskou a Na Ostrohu.

Kromě vlastní vily P. Janáka zde vznikala řada vil s vynikající architektonickou hodnotou, které projektovali přední architekti té doby, např. A. Benš, J. Fuchs, J. Gočár, J.E. Koula, F. Kavalír, L. Machoň, L. Žák, atd. Další vilové sídliště Baba vzniklo západně od této kolonie po roce 1971, podle územního projektu V. Surovátky a M. Švábové a podle urbanistického návrhu J. Holečka a J. Urbana. Sídlíště o rozloze 11 ha bylo určeno pro 1500 obyvatel. Vzniklo mezi původní vilovou kolonií, Hedlovým dvorem a kostelem sv. Matěje.

Stabilní katastr

3.vojenské mapování

HISTORIE JEDNOTLIVÝCH VESNIC NA ÚZEMÍ PRAHY 6

STŘEŠOVICE

Ves Střešovice (původně Třešovice) je známa od 10. století. Malé Střešovice či Střešovičky nesly původně název Kocourka, nejspíš podle jakéhosi Kocoura, který zde měl v neznámé době v držení vinici. Takto byla označena celá jižní stráž za Břevnovem. Původní viniční hospodářství dodnes připomíná domek čp. 6, který je zachován v podobě z poloviny 18. století, ale zmínky o něm jsou už ze 16. století. Tento domek stál samostatně Na Kocourkách do roku 1784. V té době pomalu začínala výstavba Střešoviček. Až do 19. století ve Střešovicích neprobíhala žádná větší přestavba ani výstavba, protože tu nevznikaly žádné průmyslové podniky. V 19. století zde začala výstavba kolonie rodinných domků. Ve 20. a 30. letech 20. století tu probíhal mohutný rozvoj zejména vilové zástavby. Z té doby je také unikátní Müllerova vila. V okolí bylo zachováno několik původních vesnických ulic. Na soubor převážně funkcionalistických rodinných domů Na Bateriích s některými špičkovými stavbami na východě navazuje významná vila projektovaná architektem Adolfem Loosem pro Františka Müllera, situovaná v ulici Nad Hradním vodojemem 14/642. Architekt v interiéru vily rozvinul v dokonalé formě osobitý systém prostorového uspořádání zvaný Raumplan s důmyslným řazením rozdílných konstrukčních výšek podlaží a jejich úrovní.

Dominantou Střešovic je římskokatolický kostel sv. Norberta u Sibeliovy ulice, vystavěný v 90. letech 19. století podle projektu arch. F. Rožánka v novorománském stylu. Jeho protějškem je měřítkem menší českobratrská modlitebna na náměstí Před Bateriemi z let 1937 – 1939. Ve funkcionalistickém stylu ji navrhl známý architekt Bohumír Kozák.

OŘECHOVKA

Majetkem strahovského kláštera bylo území dnešní vilové čtvrti Ořechovky (jako součást katastru starobylé obce Střešovic). Rozkládaly se zde úrodné polnosti, které byly zčásti přeměněné na vinice. Některé z těchto pozemků propůjčoval strahovský klášter za pravidelné roční poplatky. Stejně to bylo i s polem, které získal Jan Kryštof Bořka (významný český národopisec, žijící v letech 1655-1729 nebo 1730). Pozemky získal v roce 1709 a již v roce 1710 zde nechal vybudovat zámeček, který byl jeho venkovským sídlem. Ten byl obklopen nádhernou barokní zahradou. Autorem projektu budovy i zahrady byl arch. Jan Jiří Eischbauer. Zahradu navrhl ve stylu francouzských parků se střihanou vegetací a sochařskou výzdobou. Zámeček stál v severní části zahrady (na místech dnešních vojenských objektů v Dělostřelecké ulici). Zámeček se zahradou zanikl v roce 1742 při dělostřeleckém souboji mezi francouzskými vojsky, které okupovaly Prahu, a rakouskou armádou (tzv. války o dědictví rakouské). Roku 1747 dostal území bývalé zahrady stát. Celý prostor sloužil až do počátku 20. století jako dělostřelecké sklady a laboratoře. Tento fakt dokazují i názvy zdejších ulic, např. Zbrojnická, U Laboratoře, Dělostřelecká ...).

V první polovině 20. století byla v Bořkových zahradách zahájena výstavba rozlehlé vilové čtvrti podle projektu arch. Jaroslava Vondráka a Jana Šenkýře. Vilová čtvrť byla ohraničena ulicemi U Laboratoře, Pod Ořechovkou a Dělostřeleckou, Pod Vyhliškou, Na Ořechovce. Název vznikl z původního označení Bořekovka, podle Bořkovy zahrady. Kolonie se následně rozšiřovala družstevními domy nebo soliterními vilami. Objevují se zde projekty např. od Aloise Dryáka, Jindřicha Freiwalda nebo Pavla Jandáka. Stavět se přestalo v roce 1930. V následujících letech se začínalo stavět více na západ směrem k Veleslavínu. Zástavba se rozšiřovala i v dalších letech družstevními domky i soliterními vilami podle jak typových, tak i individuálních projektů Aloise Dryáka, Pavla Jandáka, Jindřicha Freiwalda a dalších architektů v dekorativním stylu.

Za centrum čtvrti je pokládáno Machovo náměstí, kde se nachází kino, obchody a restaurace. Ve čtvrti se objevuje Výzkumný ústav cukrovarnictví, vily známých umělců nebo četná diplomatická zastoupení.

Stabilní katastr

3.vojenské mapování

HISTORIE JEDNOTLIVÝCH VESNIC NA ÚZEMÍ PRAHY 6

RUZYNĚ

Co se týče historických událostí, proslavila jistě nejvíce Prahu 6 bitva na Bílé hoře v roce 1620. Bitva se vlastně odehrála na nynějším katastrálním území Ruzyně, jejíž historické jádro se nachází západněji. Jedinečný památkově chráněný soubor staveb lidové architektury z meziválečného období najdeme v blízkosti ruzyňské věznice, Na Starém náměstí. Ruzyně si zachovala v centru původní zemědělský charakter. Stojí zde také toleranční hřbitov, jako jeden z mála, který byl založen v Čechách. Byl zřízen roku 1788 a v roce 1848 tu pražští studenti demonstrovali proti Rakousku položením věnců na počest padlých protestantů v bitvě na Bílé hoře.

Letiště, které neodmyslitelně patří k Ruzyni, bylo postaveno ve 30. letech 20. století. V té době to bylo jedno z nejmodernějších letišť. Po válce přestala jeho kapacita stačit a v době od roku 1964 do roku 1968 bylo vybudováno letiště nové. Staré letiště se dále používá, ale už jen pro speciální linky. Samostatná Ruzyně byla připojena k Praze roku 1960.

LIBOC

První zmínky o vsi Liboc můžeme najít v základní listině Břevnovského kláštera. Ves je členitá. Horní Liboc sousedí s oborou Hvězda a Dolní Liboc se rozprostírá kolem místního rybníka. Do jejího katastru je začleněna obora Hvězda s letohrádkem a od 70. let sídliště Dědina.

DALŠÍ VESNICE

Stejně jako okolní vesnice byly i Nebušice od 15. století ovlivněny rozvojem vinařství. V Nebušicích kolem poloviny 17. století vznikají viniční usedlosti: např. Beránka, Meskomynka, Mečička, později Jenerálka, Truhlářka, Gabrielka, Velká a Malá Pachmanka. V 19. století je zde patrný úpadek usedlostí.

Sedlec byl připojen spolu s Podbabou roku 1922.

V Suchdole pobýval M. Aleš a v roce 1952 mu byl zde postaven. Suchdol je dnes známý díky Vysoké škole zemědělské, která byla postavena mezi lety 1959 - 1965.

Lysolaje jsou odděleny od zbytku Prahy Šáreckým údolím. Zástavba je zde pestrá a zajímavá. Objevují se tu domy moderní i starší usedlosti. Nejstarší zdejší památkou je tzv. Fuchsův statek.

Ve Veleslavíně byl v 16. století rozlehlý dvůr, který vlastnil Štěpán Adam z Veleslavína, otec pražského knihtiskaře Daniela Adama, jemuž zde byl postaven pomník. Od roku 1730 tu stojí zámek. Tehdejší majitelka Veleslavína šlechtična E. M. Oestérenová, manželka německého spisovatele Friedricha Wenera von Oestérena, si nechala postavit tento zámek pravděpodobně podle plánů Kiliána Ignáce Dienzenhofera. Jde o jednopatrovou budovu obdélníkového půdorysu s vystupujícím rizalitem o šesti okenních osách s věžičkou. Později byly hospodářské budovy zbourány a zámek byl po stranách prodloužen (roku 1912) o krátká novobarokní křídla. V roce 1903 byl zámek přeměněn a začal se využívat pro Ústav pro duševně choré. Od té doby slouží zdravotnickým účelům. Památku na minulé doby představuje také vodovodní domek z roku 1555, který byl součástí systému bývalého hradního vodovodu, přivádějícího vodu z Libocké studánky na Hrad.

Ve Vokovicích je také několik starších selských usedlostí, koupaliště Džbán, který sousedí se Šárkou a bývalý podnik Aritma, který se dříve zabýval vývojem výpočetní techniky.

Stabilní katastr

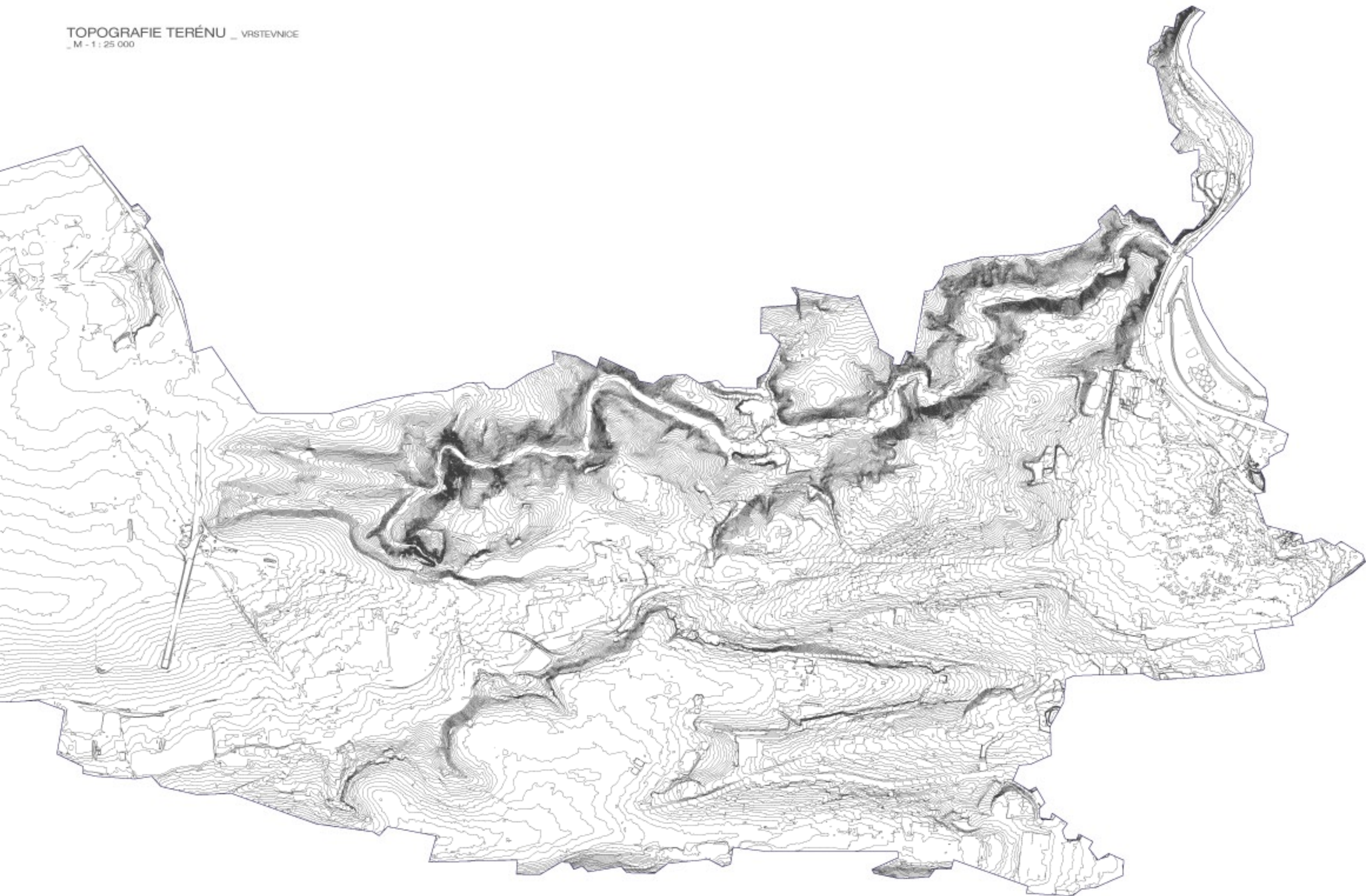

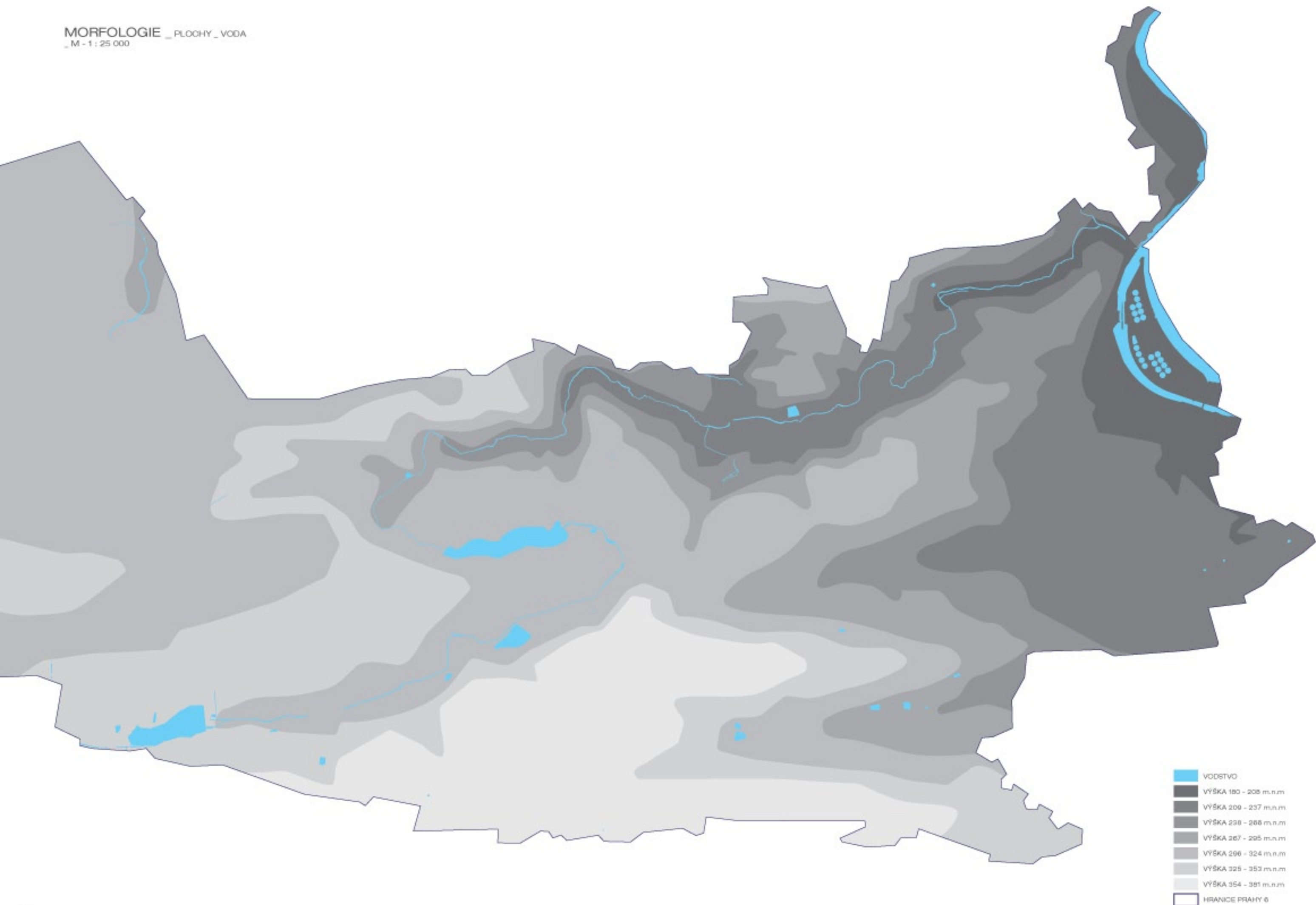
Stabilní katastr

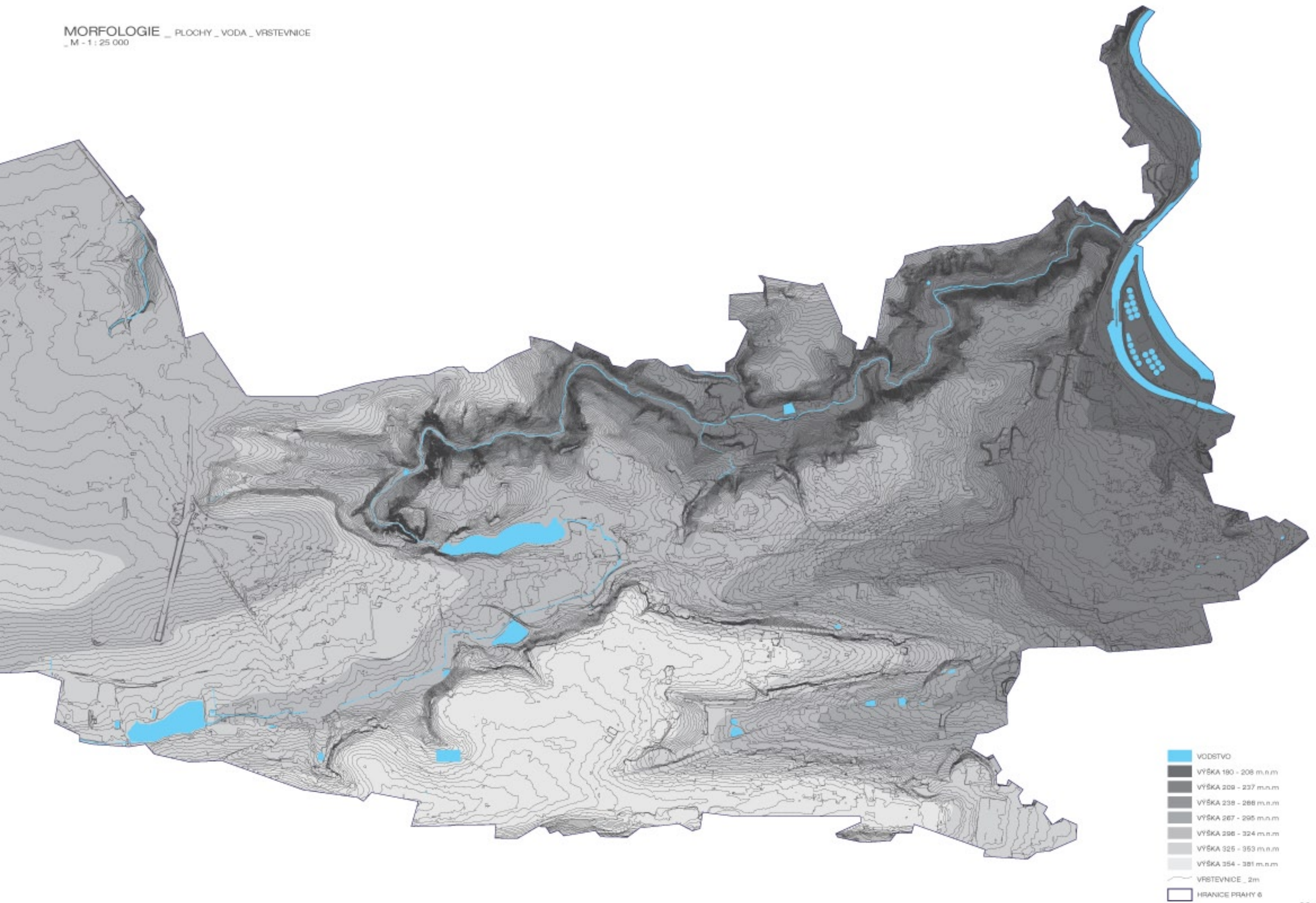
MORFOLOGIE

- _ VÝŠKOVÉ USPOŘÁDÁNÍ TERÉNU
- _ VODSTVO
- _ VZTAH TOPOGRAFIE TERÉNU - URBÁNNÍ STRUKTURY

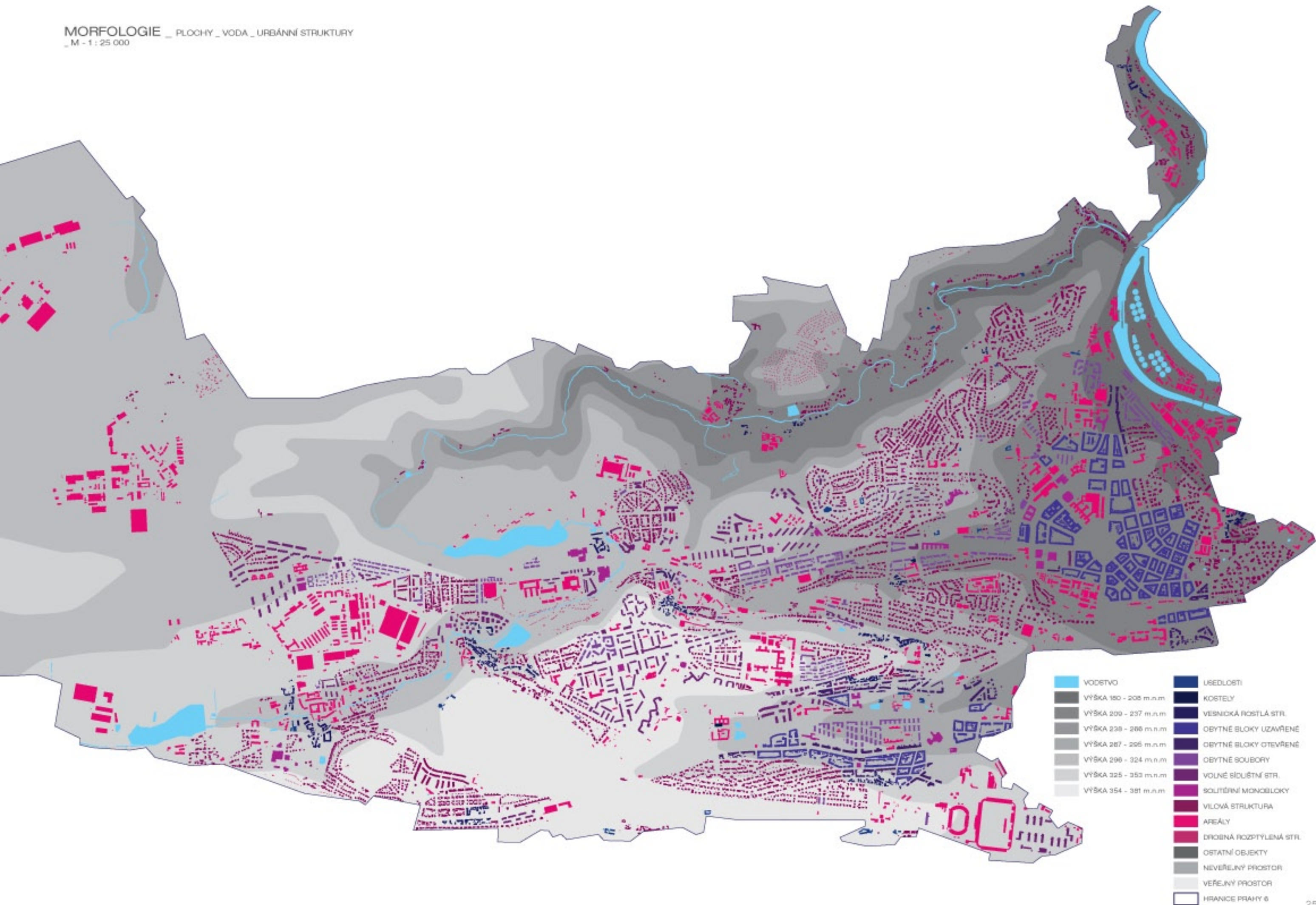

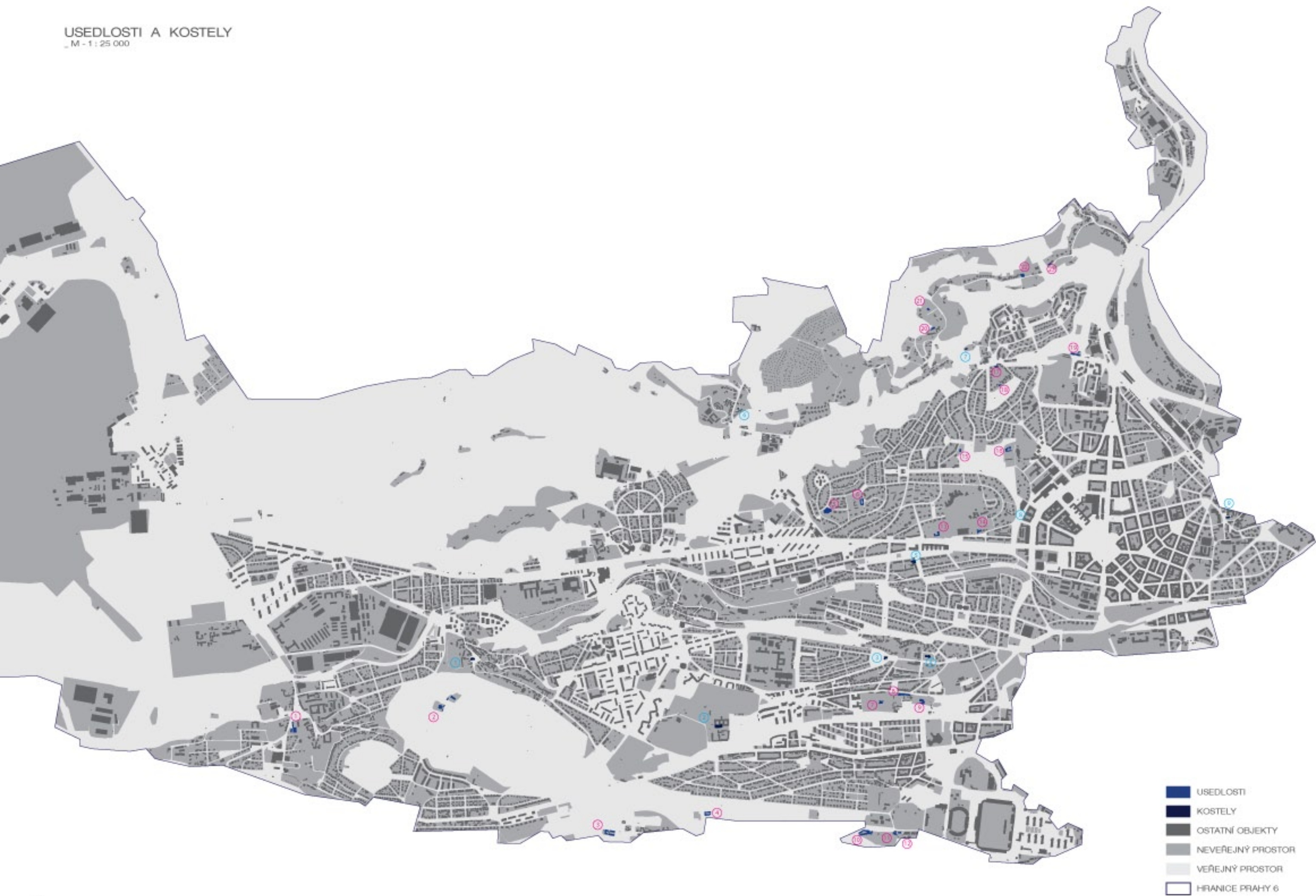

VODSTVO	USEDLOSTI
VÝŠKA 180 - 208 m.n.m	KOSTELY
VÝŠKA 209 - 237 m.n.m	VEŠNICKÁ ROSTLÁ STR.
VÝŠKA 238 - 266 m.n.m	OBYTNÉ BLOKY UZAVŘENÉ
VÝŠKA 267 - 295 m.n.m	OBYTNÉ BLOKY OTEVŘENÉ
VÝŠKA 296 - 324 m.n.m	OBYTNÉ SOUBORY
VÝŠKA 325 - 353 m.n.m	VOLNÉ SÍDLIŠTNÍ STR.
VÝŠKA 354 - 381 m.n.m	SOLITÉRNÍ MONOBLOKY
	VILOVÁ STRUKTURA
	AREÁLY
	DROBNÁ ROZPTÝLENÁ STR.
	OSTATNÍ OBJEKTY
	NEVĚŘELNÝ PROSTOR
	VEŘEJNÝ PROSTOR
	HRANICE PRAHY 6

TIPOLOGIE URBANNÍCH STRUKTUR

USEDLOSTI A KOSTELY

_ M - 1 : 10 000

Tyto stavby jsou připomínkou historie a základními kameny veškeré zástavby Prahy 6. Koukneme-li se na úplný historický počátek vzniku osídlení území dnešní šestky, tak právě tyto stavby stály na počátku. Již v 10. století vznikl na území dnešního Břevnova u pramene potoka Brusnice první mužský klášter. Od 14. století byly v oblasti dnešní Prahy 6 zakládány vinice. Těm vyhovovala členitá výšková topologie terénu a především jižní svahy. Později u těchto vinic vznikaly usedlosti, z nichž se mnoho dochovalo dodnes. Jejich obraz v dnešní urbánní struktuře je především vzpomínkou na historii místa. Některé z nich byly zájezdními hostiněmi na historických obchodních cestách, jako například usedlost Ladronka. V dnešní době jsou některé rekonstruovány (Kajetánka, Ladronka) a plní nové funkce, jiné na tuto rekonstrukci stále čekají (Petynka).

Usedlosti jsou téměř v naprosté většině uzavřené areály, které nejsou veřejně přístupné. Z hlediska veřejného prostoru proto nejsou zvláště významné. Významná je jejich vypovídající hodnota o historickém utváření celé čtvrti. Zároveň jsou některé z nich turistickými cíli v rámci Prahy

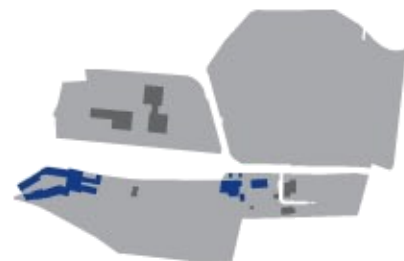
Kajetánka, Petynka, Šlejferka

Šafránka, Ladronka

Beránka, Pernikářka

Spiritka, Kneislovka, Hybšmanka

USEDLOSTI (X)

- 1 _ KUBRŮV STATEK
- 2 _ LETOHRÁDEK HVĚZDA
- 3 _ ŠAFRÁNKA
- 4 _ LADRONKA
- 5 _ BERÁNKA
- 6 _ PERNÍKÁŘKA
- 7 _ KAJETÁNKA
- 8 _ PETYNKA
- 9 _ SCHLEJFERKA
- 10 _ SPIRITKA
- 11 _ KNEISLOVKA
- 12 _ HYBŠMANKA
- 13 _ HADOVKA
- 14 _ VLČOVKA
- 15 _ HERCOVKA A VLČOVKA
- 16 _ HANSPAULKA
- 17 _ KOTLÁŘKA
- 18 _ FIŠERKA
- 19 _ ŠPITÁLKA
- 20 _ PAŤANKA
- 21 _ HEŘMANŮV DVŮR
- 22 _ ŽITNÁ
- 23 _ ŽEŽULKA
- 24 _ PULKRÁBKA

- USEDLOSTI
- KOSTELY
- OSTATNÍ OBJEKTY
- NEVEŘEJNÝ PROSTOR
- VEŘEJNÝ PROSTOR
- HRANICE PRAHY 6

2

4

8

10

13

19

21

KOSTELY (X)

- 1 _ KOSTEL SV. FABIÁNA A ŠEBESTIÁNA
- 2 _ KOSTEL SV. MARKÉTY
- 3 _ EV. SBOR STŘEŠOVICE
- 4 _ KOSTEL SV. NORBERTA
- 5 _ KOSTEL SV VÁCLAVA
- 6 _ KOSTEL SV. JANA NEPOMUCKÉHO
- 7 _ KOSTEL SV. MATĚJE
- 8 _ KOSTEL SV VOJTĚCHA
- 9 _ KOSTEL SV. GOTHARDA

1

2

3

4

5

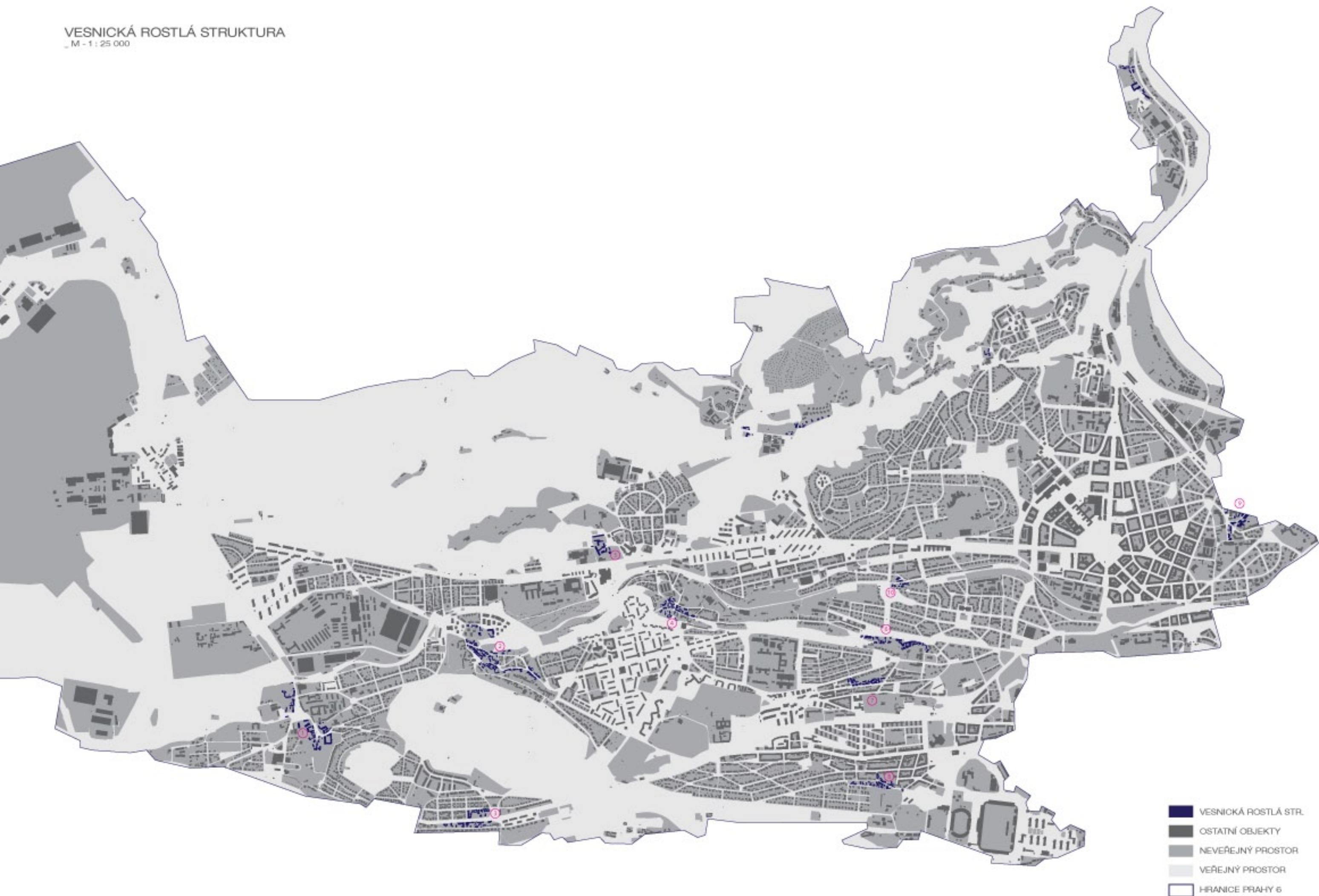

6

9

VESNICKÁ ROSTLÁ STRUKTURA

_ M - 1 : 10 000

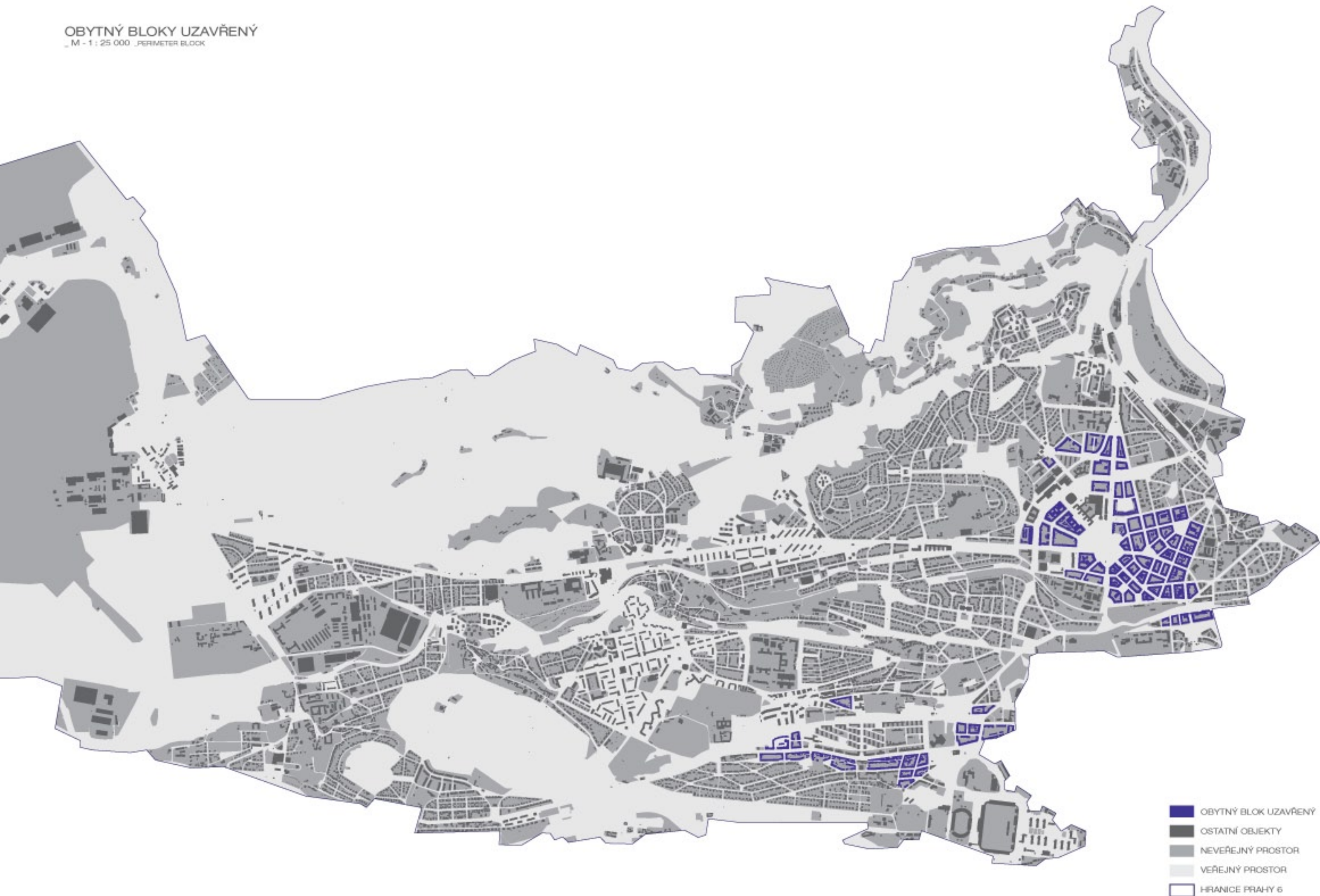
Jedná se o zbytky původní vesnické zástavby. Dříve nebyla zástavba kompaktní a scelená do jednoho města, jako je tomu dnes. Praha 6 se nachází za hradbami, tudíž její historický vývoj byl až do doby po první světové válce, kdy se původní Praha rozšířila na Velkou Prahu, rozdělen na jednotlivé samostatné vesnice. A právě zbytky těchto historických vesnic jsou dochovány i do dnešní doby. Jedná se o drobnou, většinou jednopodlažní zástavbu s šikmou střechou. Domy jsou rostlé a posazené kolem silnic. Tyto silnice byly většinou historicky obchodními cestami mezi Prahou a okolními částmi Čech.

Veřejný prostor zde tvoří především jedna ulice, na kterou jsou připojeny všechny domy. Zástavba je poměrně hustá a nevytváří příliš veřejného prostoru. Větší veřejný prostor často tvoří bývalá návěs, dnes v podobě buď náměstí nebo parkové úpravy.

- VESNICKÁ ROSTLÁ STR.
- OSTATNÍ OBJEKTY
- NEVEŘEJNÝ PROSTOR
- VEŘEJNÝ PROSTOR
- HRANICE PRAHY 6

OBYTNÝ BLOKY UZAVŘENÝ
_ M - 1 : 25 000 _ PERIMETER BLOCK

OBYTNÝ BLOKY UZAVŘENÝ

_ M - 1 : 10 000

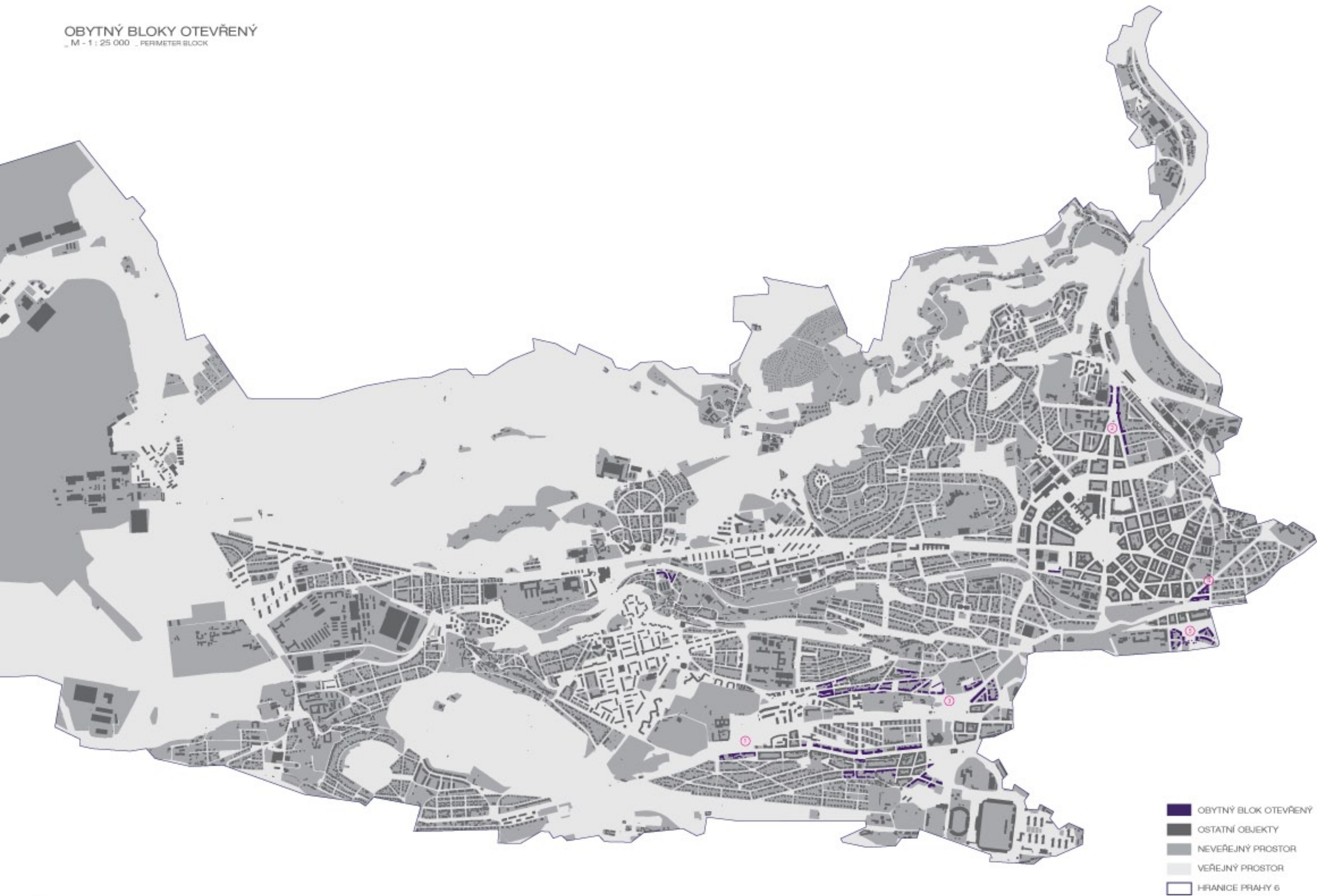
Obytný blok, v angličtině nazývaný perimeter block, je soustava domů ve struktuře, která je konečná. Většinou vymezuje vnitřní neveřejný prostor a z vnějšku formuje veřejný prostor, v městském prostředí většinou ulici, parkově upravenou plochu nebo náměstí. Zde jako obytný blok považují blok uzavřený, s převážnou funkcí rezidenční. Obytné bloky uzavřené jsou na Praze 6 hlavně v Dejvicích a Bubeneči. Jsou součástí Engelovy kompozice celé čtvrti, která vznikala ve 20. a 30. letech. Druhé místo uzavřených obytných bloků je okolí Bělohorské ulice na Břevnově.

Veřejný prostor je zde vymezen domy. Ty jsou uzavřeny do jisté kompozice. Vnitřní prostor je soukromý, respektive patří obyvatelům daného domu a veřejné je to, co je vně domu. Vnitřní blok, čili vnitřní prostor domu, se chová mnoha způsoby, od společné zahrady nájemníků až po soukromé dílny. V naprosté většině je však běžné veřejnosti nepřístupný. Bloky vytváří jednotlivé ulice, v některých místech je prostor mezi bloky zvětšen a funguje jako náměstí či parkově upravená plocha. Bloky jsou považované za městotvornou urbánní strukturu.

- OBYTNÝ BLOK UZAVŘENÝ
- OSTATNÍ OBJEKTY
- NEVEŘEJNÝ PROSTOR
- VEŘEJNÝ PROSTOR
- HRANICE PRAHY 6

OBYTNÝ BLOKY OTEVŘENÝ
_ M - 1 : 25 000 _ PERMETER BLOCK

OBYTNÝ BLOKY OTEVŘENÝ

_ M - 1 : 10 000

Jedná se o strukturu stejnou jako v předešlém případě, ale blok není zcela kompletní, respektive z nějaké své strany se otvírá a dává nahlédnout, popřípadě umožňuje, vstup do vnitřního prostoru. Ve struktuře Prahy 6 se nachází v naprosté blízkosti klasických uzavřených obytných bloků, ale samy z jedné nebo více stran nejsou uzavřeny. Většinou se jedná o vícepatrové obytné domy. Můžeme říci, že poctově se v ulicích cítíme dvojnásobem. Z lícové strany se cítíme jako v běžné blokové struktuře, kde fasády budov uzavírají ulici a dávají jí pevnou hranu. V místech nespojitostí, případně z rubové strany otevřených bloků převládá pocit volnější zástavby s více zelení.

Veřejné a neveřejné se zde chová velmi obdobně jako v předešlé kategorii. I otevřený obytný blok drží svůj jinak otevřený vnitřní prostor jako soukromý. To, co u obytného bloku uzavřeného nazýváme mitroblokem, zde většinou funguje spíše jako zahrada či předzahrádka.

1 _ ULICE BĚLOHORSKÁ

- OBYTNÝ BLOK OTEVŘENÝ
- OSTATNÍ OBJEKTY
- NEVEŘEJNÝ PROSTOR
- VEŘEJNÝ PROSTOR
- HRANICE PRAHY 6

2 _ ULICE JUGOSLÁVSKÝCH PARTIZÁNŮ

3 _ STEŠOVICE

4 _ BUBENEČ

5 _ HRADČANY

- OBYTNÝ SOUBOR
- OSTATNÍ OBJEKTY
- NEVEŘEJNÝ PROSTOR
- VEŘEJNÝ PROSTOR
- HRANICE PRAHY 6

OBYTNÝ SOUBOR

_ M - 1 : 10 000

Obytný soubor je skupina domů s rezidenční funkcí, která tvoří dohromady určitý celek. Domy jsou většinou uspořádány v nějaké geometrické formě. Tyto struktury se chovají ve většině případů buď jako obytný blok nebo jako volné sídlištní struktury. Rozdílný bývá charakter a poměr veřejného a neveřejného.

Ty obytné soubory, které se chovají jako obytný blok, tvoří ulice vymezením soukromý/veřejný. Domy bývají od veřejné ulice odděleny ploty. Jejich podoba je velmi rozdílná. V některých místech to jsou opravdu neprostupné ploty, zcela jasně vymezení soukromý pozemek. V jiných případech je neveřejný prostor od veřejné ulice oddělen třeba jen nesouvislým živým plotem, přesto však prostor jasně patří domu a nemůžeme ho považovat za veřejný. Obytné struktury působící jako volné sídlištní struktury se od nich odlišují právě podobou veřejného prostoru. Tyto domy mají vždy kolem sebe svoji zahradu či předzahrádku, která jasně komunikuje s okolím jako neveřejný prostor patřící domu.

1 _ NOVÁ ŠÁRKA

2 _ ČERVENÝ VRCH

3 _ HVÉZDA

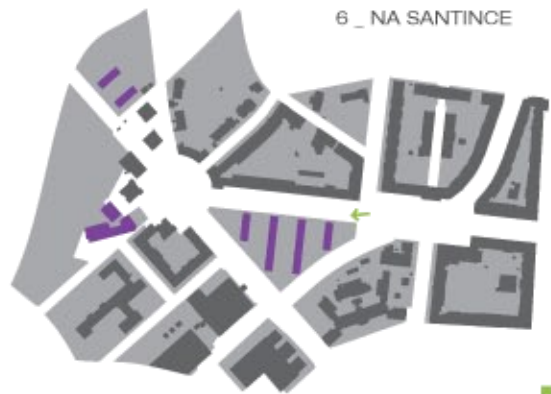
4 _ NA BATERIÍCH

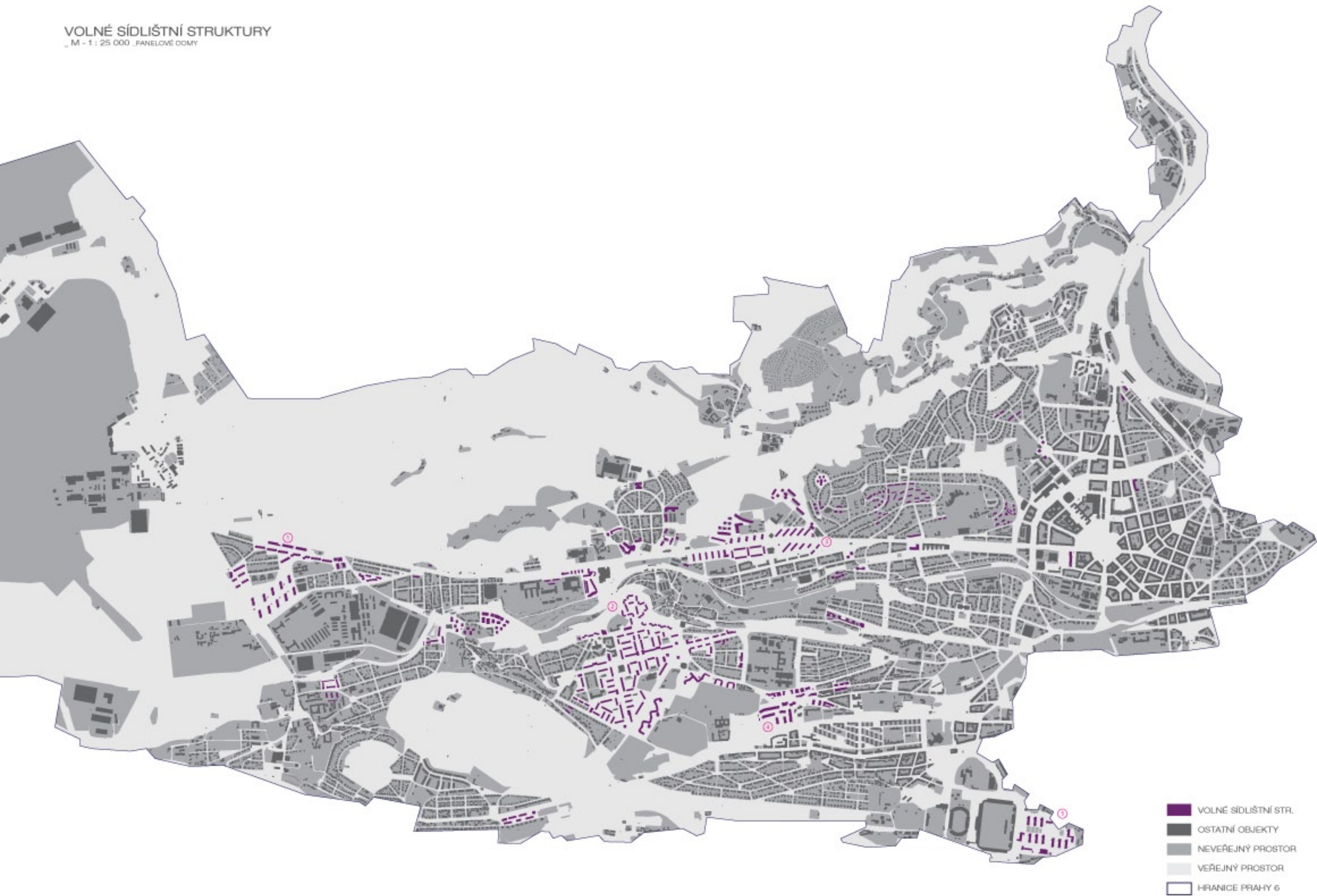

5 _ BŘEVNOV

6 _ NA SANTINCE

- VOLNÉ SÍDLIŠTNÍ STR.
- OSTATNÍ OBJEKTY
- NEVEŘEJNÝ PROSTOR
- VEŘEJNÝ PROSTOR
- HRANICE PRAHY 6

VOLNÉ SÍDLIŠTNÍ STRUKTURY

_ M - 1 : 10 000

Volnými sídlištními strukturami jsou zde míněny převážně panelové modernistické domy. Tyto domy můžou i nemusí mít pravidelnou urbanistickou formu. Hovorově jsme zvyklí je nazývat sídliště.

Veřejný prostor je zde zastoupen v největším měřítku. Domy jsou situované volně do zeleně a veškerý ostatní prostor než je samotný dům je většinou volně přístupný. Domy fungují jako solitéry.

- VOLNÉ SÍDLIŠTNÍ STR.
- OSTATNÍ OBJEKTY
- NEVEŘEJNÝ PROSTOR
- VEŘEJNÝ PROSTOR
- HRANICE PRAHY 6

1 _ NA DĚDINĚ

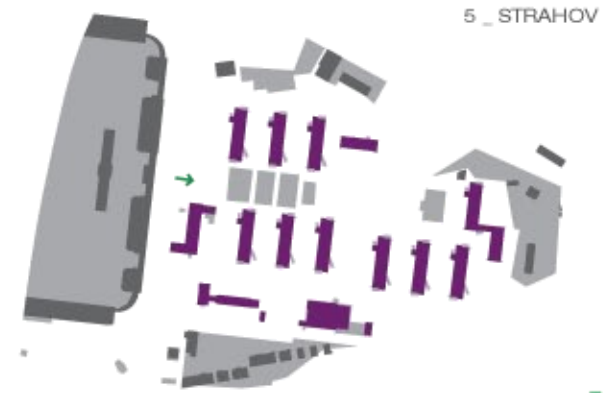
2 _ PETŘINY, VĚTRNÍK, HORNÍ LIBOČ

1 _ SÍDLIŠTĚ ČERVENÝ VRCH

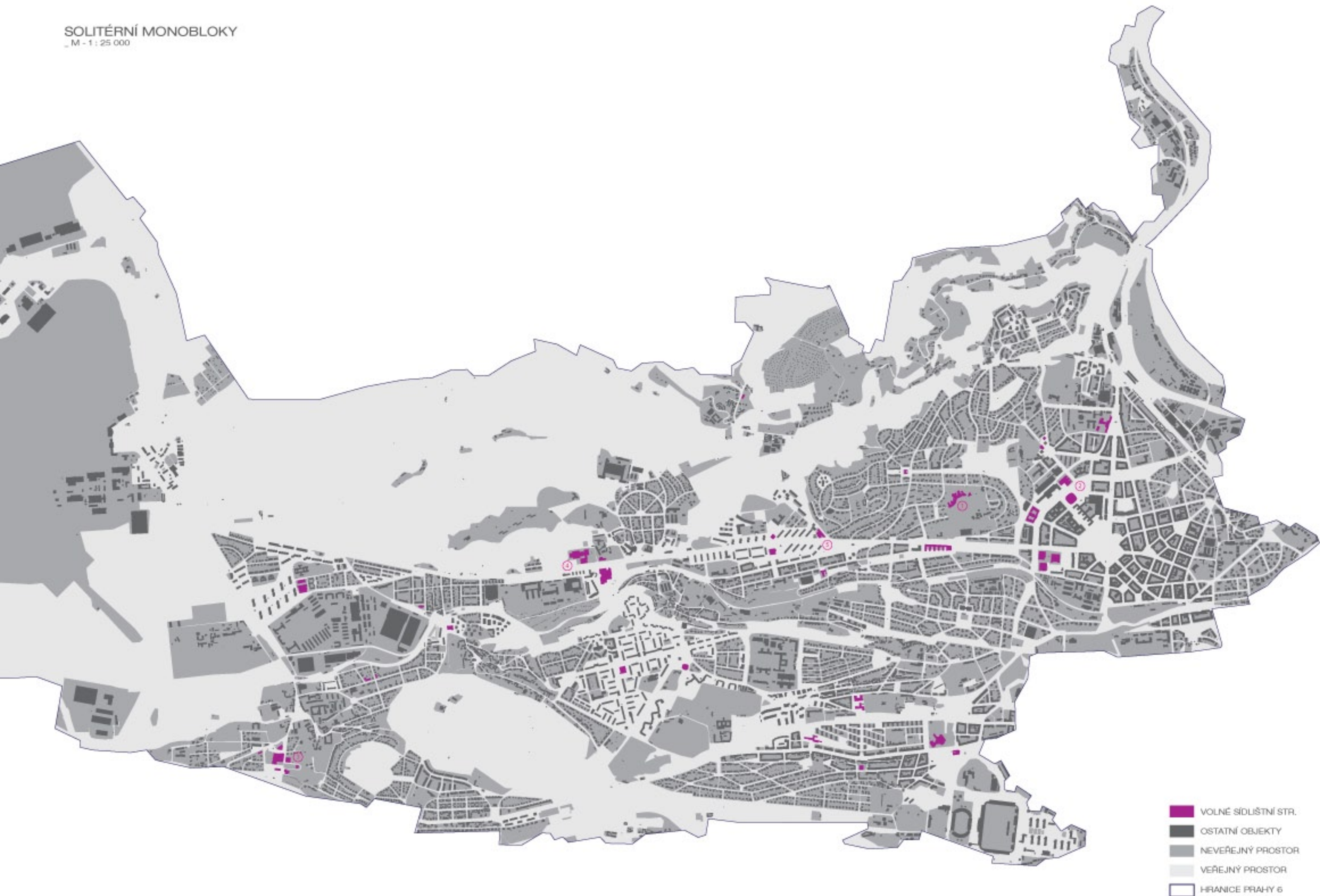

4 _ BŘEVNOV

5 _ STRAHOV

- VOLNÉ SÍDLIŠTNÍ STR.
- OSTATNÍ OBJEKTY
- NEVEŘEJNÝ PROSTOR
- VEŘEJNÝ PROSTOR
- HRANICE PRAHY 6

SOLITÉRNÍ MONOBLOKY

_ M - 1 : 10 000

Jako solitérní monobloky jsou zařazeny většinou budovy většího měřítka, které tvoří kompaktní celek.

veřejný prostor v okolí těchto monobloků se chová dvojím způsobem. Buď je tento monoblok obklopen soukromým pozemkem, který je zcela jasně vymezen nejčastěji plotem, nebo je daný monoblok situován jako solitér doprostřed veřejného prostoru a funguje podobně jako výše uvedená volná sídlištní struktura.

- VOLNÉ SÍDLIŠTNÍ STR.
- OSTATNÍ OBJEKTY
- NEVEŘEJNÝ PROSTOR
- VEŘEJNÝ PROSTOR
- HRANICE PRAHY 6

1 _ HOTEL PRAHA, HADOVKA

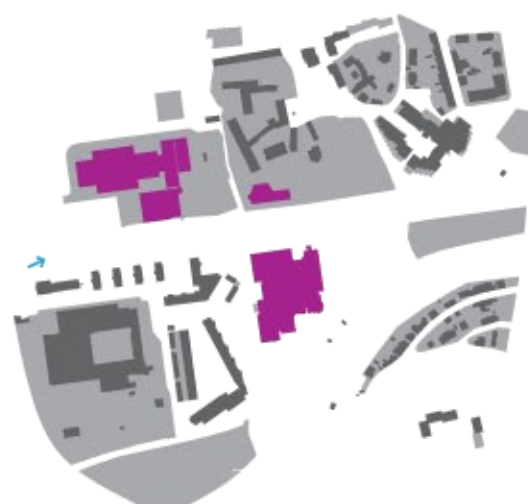
2 _ NTK, ČVUT, INTERNACIONAL, GATE, DIPLOMAT, KTF UK

3 _ RUZYŇNÉ - OBI

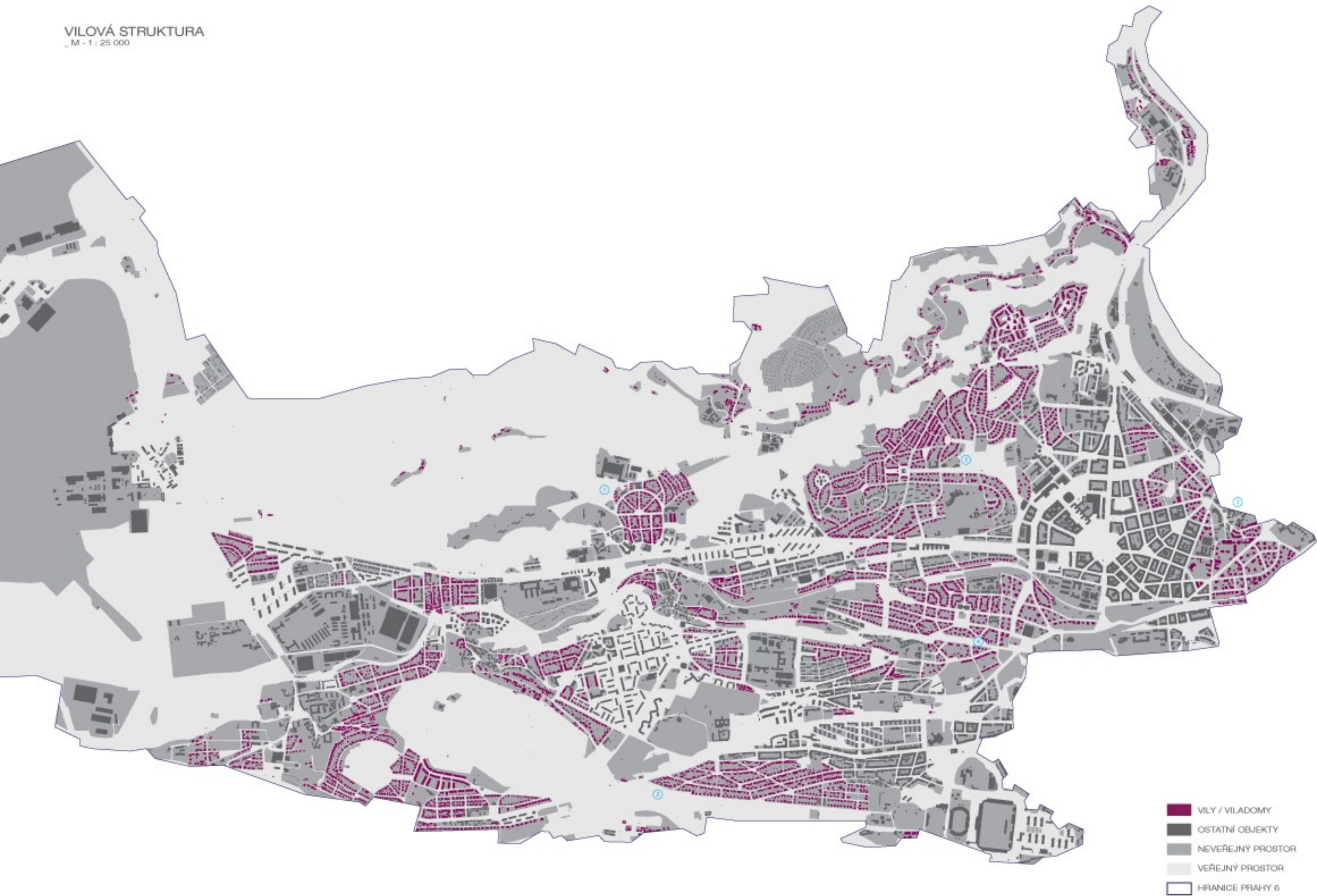

4 _ NAD DŽBÁNEM - CUBE

5 _ HOROMĚŘICKÁ

VILOVÁ STRUKTURA

_ M - 1 : 10 000

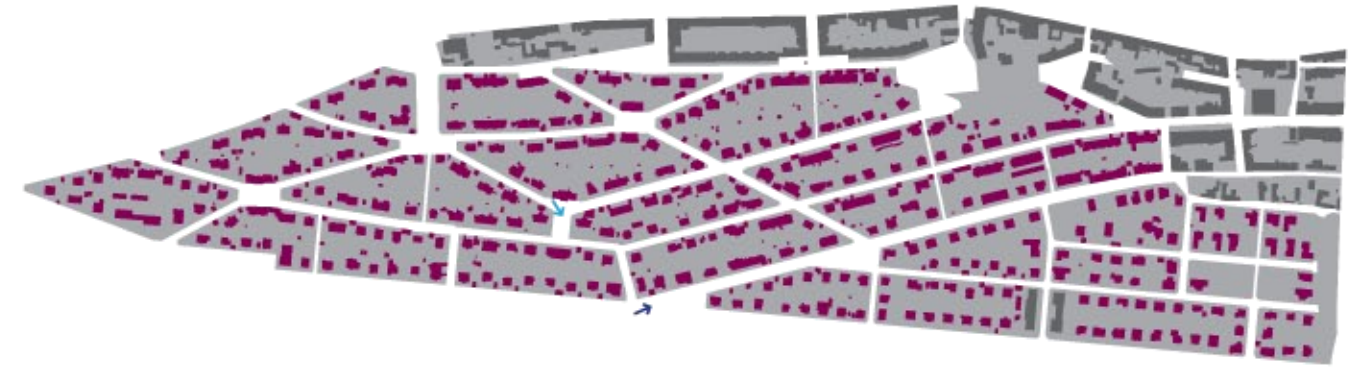
Jedná se o nižší zástavbu zástavbu převážně rodinných domů nebo viladomů. Ty jsou nejčastěji zasazeny do zeleně a mají svou soukromou zahradu. Kompozice jednotlivých čtvrtí jsou různé, v závislosti na době vzniku, morfologii terénu a dalších vlivech. Typické pro Prahu 6 je, že jednotlivé vilové kolonie tvoří jistou kompozici. Vilové čtvrti mají velké procento zeleně.

Veřejný prostor tvoří převážně ulice a parkově upravené plochy pro rekreaci rezidentů. Vilové čtvrtě často nemívají náměstí. Ve většině případů ale nalezneme nějaké lokální centrum, které se dá považovat za náměstí.

- VILY / VILADOMY
- OSTATNÍ OBJEKTY
- NEVEŘEJNÝ PROSTOR
- VEŘEJNÝ PROSTOR

1 _ VOKOVICE

2 _ BŘEVNOV, MALÝ VATIKÁN

3 _ BUBENEČ

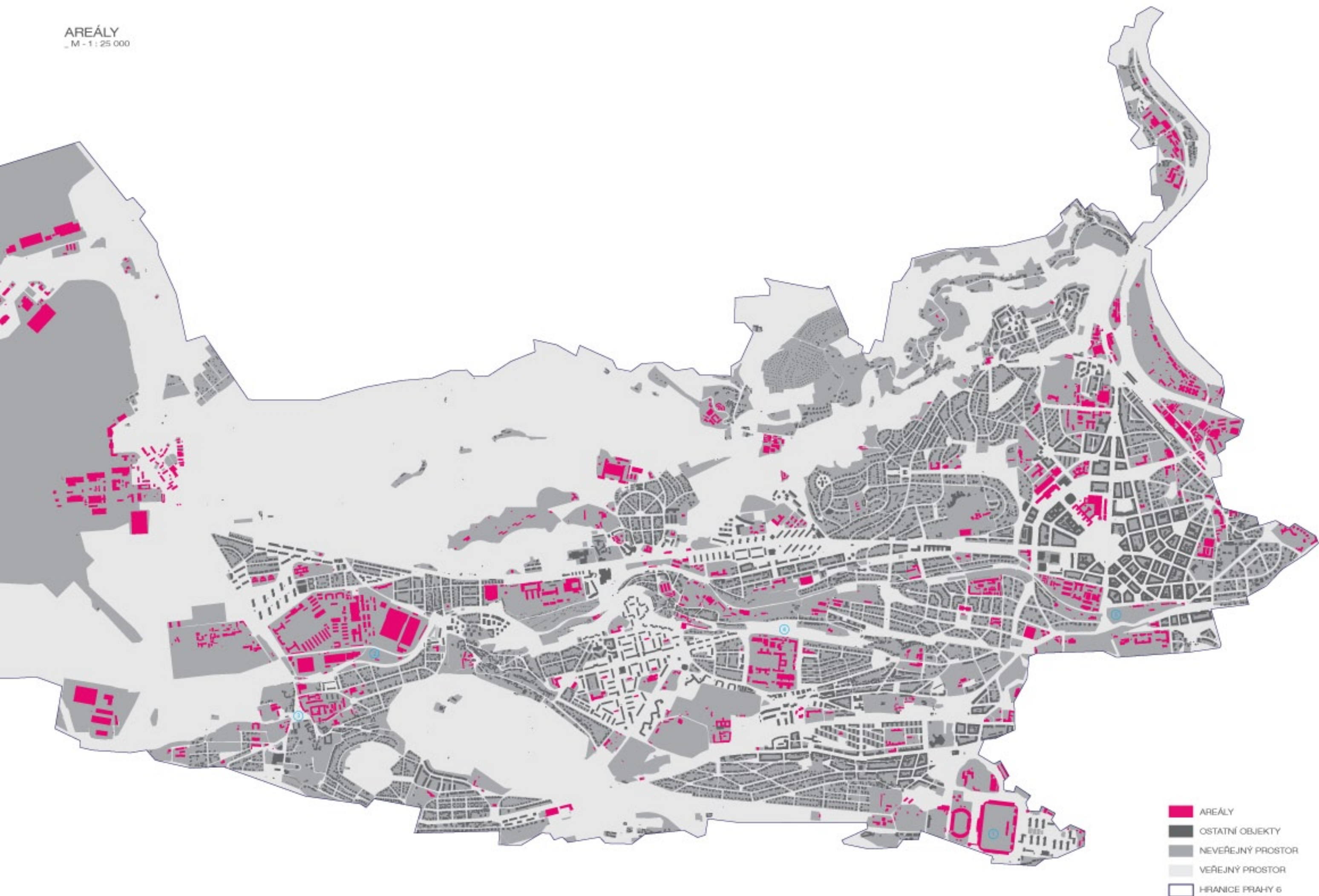

4 _ OŘEŠKOVKA

5 _ HANSPAULKA

AREÁLY
_ M - 1 : 10 000

Jde o velmi rozmanitou strukturu, která je velmi často infrastrukturou města nebo se jedná o soukromé skupiny staveb. Areály jsou většinou soubory staveb se společnou funkcí, fungující jako celek. Nejčastěji se jedná o buď o průmyslové areály nebo školy, školky a další vybavení veřejných prostorů. Svým působením většinou prostor spíše zabírají a dělají ho soukromým, tedy neveřejným. Nelze říci, že by byly velkým iniciátorem při vzniku veřejného prostoru.

- AREÁLY
- OSTATNÍ OBJEKTY
- NEVEŘEJNÝ PROSTOR
- VEŘEJNÝ PROSTOR

1 _ STRAHOV - SPORTOVNÍ AREÁL

2 _ RUŽYNĚ - PRŮMYSLOVÝ AREÁL, SKLADY

3 _ RUŽYNĚ - VĚZNICE

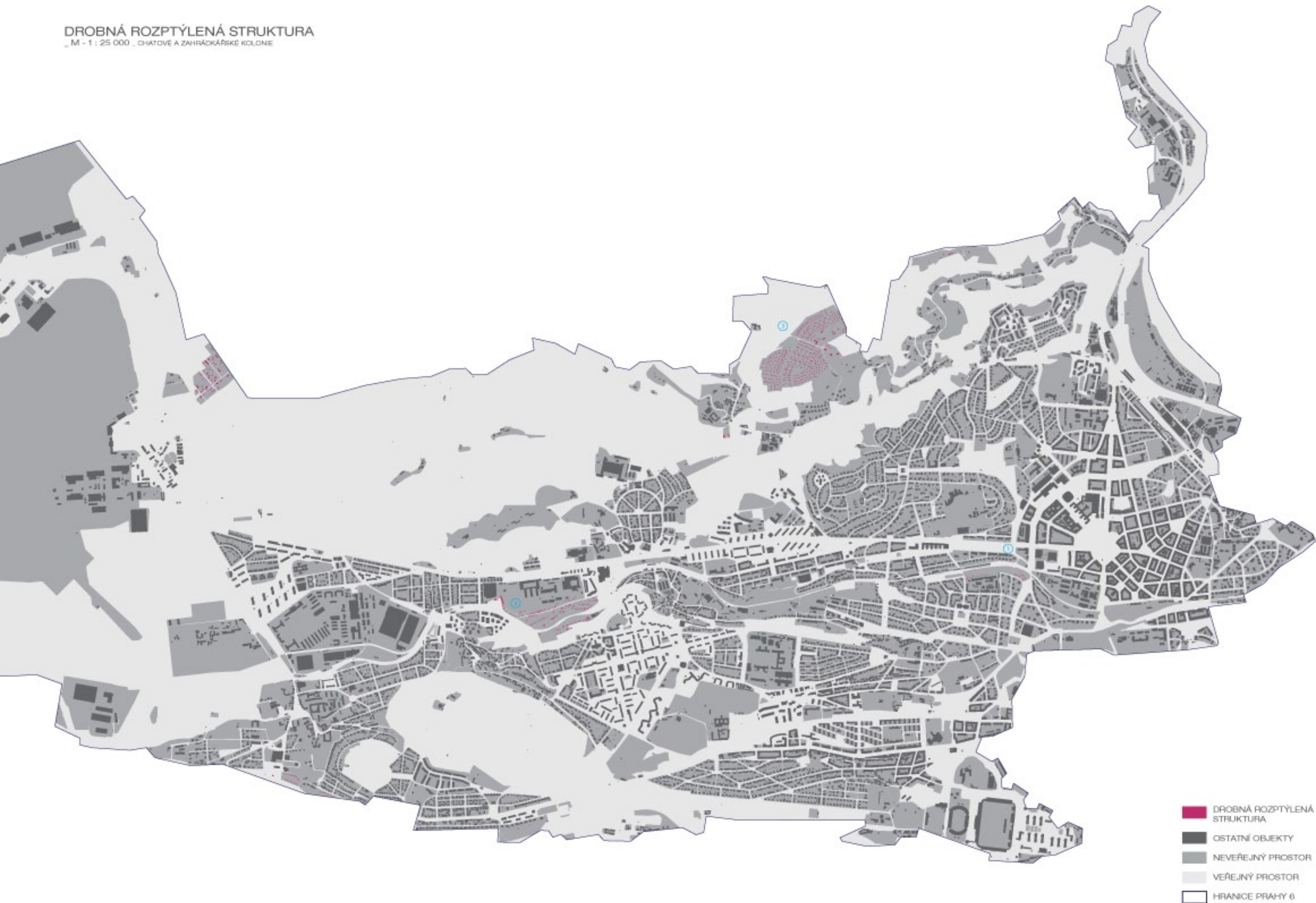
4 _ STŘEŠOVICE - VOJENSKÁ NEMOCNICE

5 _ DEJVICE - BÝVALÉ KASÁRNY

DROBNÁ ROZPTÝLENÁ STRUKTURA
_ M - 1 : 25 000 _ CHATOVÉ A ZAHRÁČKÁŘSKÉ KOLONIE

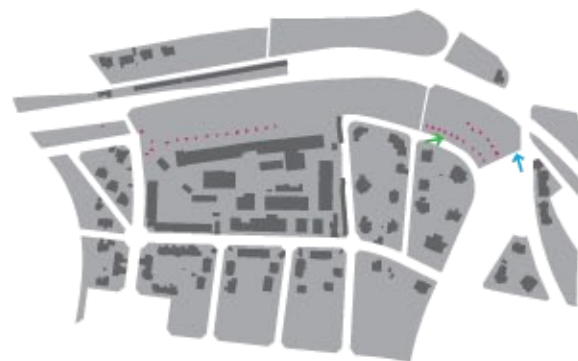
DROBNÁ ROZPTÝLENÁ STRUKTURA

_ M - 1 : 10 000

Jedná se o převážně o chatové a zahrádkářské kolonie. Jejich utváření je velmi organické. Nejčastěji se dané struktury nachází na periferii města a občanům slouží pro víkendovou rekreaci. Převážně jde o domy jednopodlažní, zcela bez kontextu k okolním stavbám. Převažuje výroba svépomocí, bez jakékoliv regulace.

Veřejný prostor tyto struktury netvoří takřka žádný. Jsou velice uzavřené do sebe. Ulice mezi jednotlivými domy jsou absolutním minimem jen pro projítí a projetí. Lidé si zde hájí svůj soukromý prostor a veřejné společné prostory zcela chybí. Zajímavostí je, že mnohé z těchto struktur jsou na pozemcích patřících Praze (př. Zahrádkářská kolonie u Ořechovky). Chatová osada nad Šáreckým údolím v blízkosti Jenerálky je dokonce za dvojitým plotem, respektive osadu ohraničuje jeden plot a další ploty jednotlivé domy. To znamená naprostou izolaci od společných veřejných prostorů. Zajímavým fenoménem je rovněž velmi dlouhý pás těchto domů podél železniční tratě z Prahy směr Kladno.

1 _ OŘECHOVKA

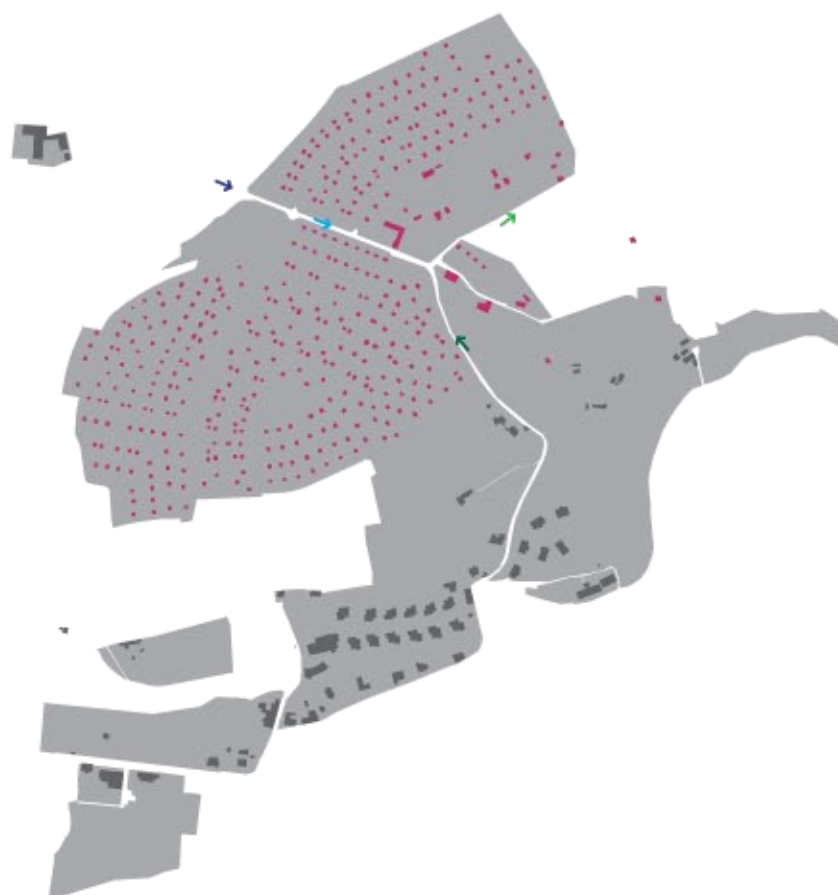
2 _ VELESLAVÍN

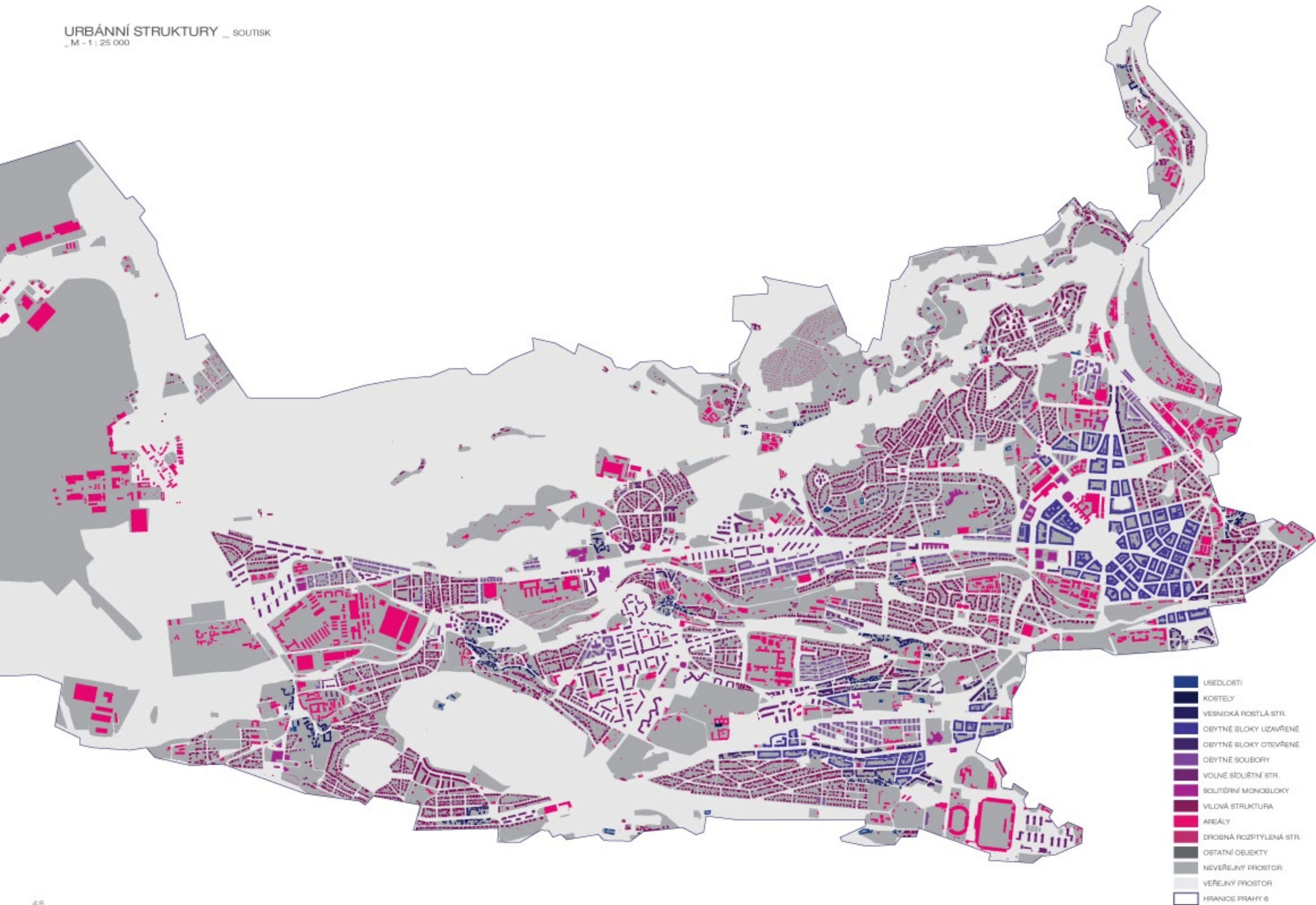

- DROBNÁ ROZPTÝLENÁ STRUKTURA
- OSTATNÍ OBJEKTY
- NEVEŘEJNÝ PROSTOR
- VEŘEJNÝ PROSTOR

3 _ DEJVICE - NA PUČÁLCE

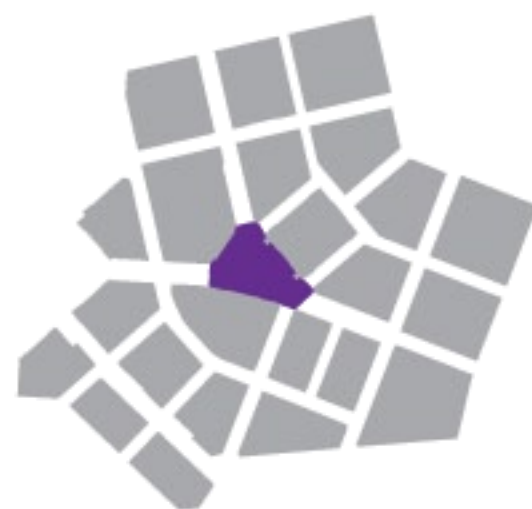

VEŘEJNÝ PROSTOR

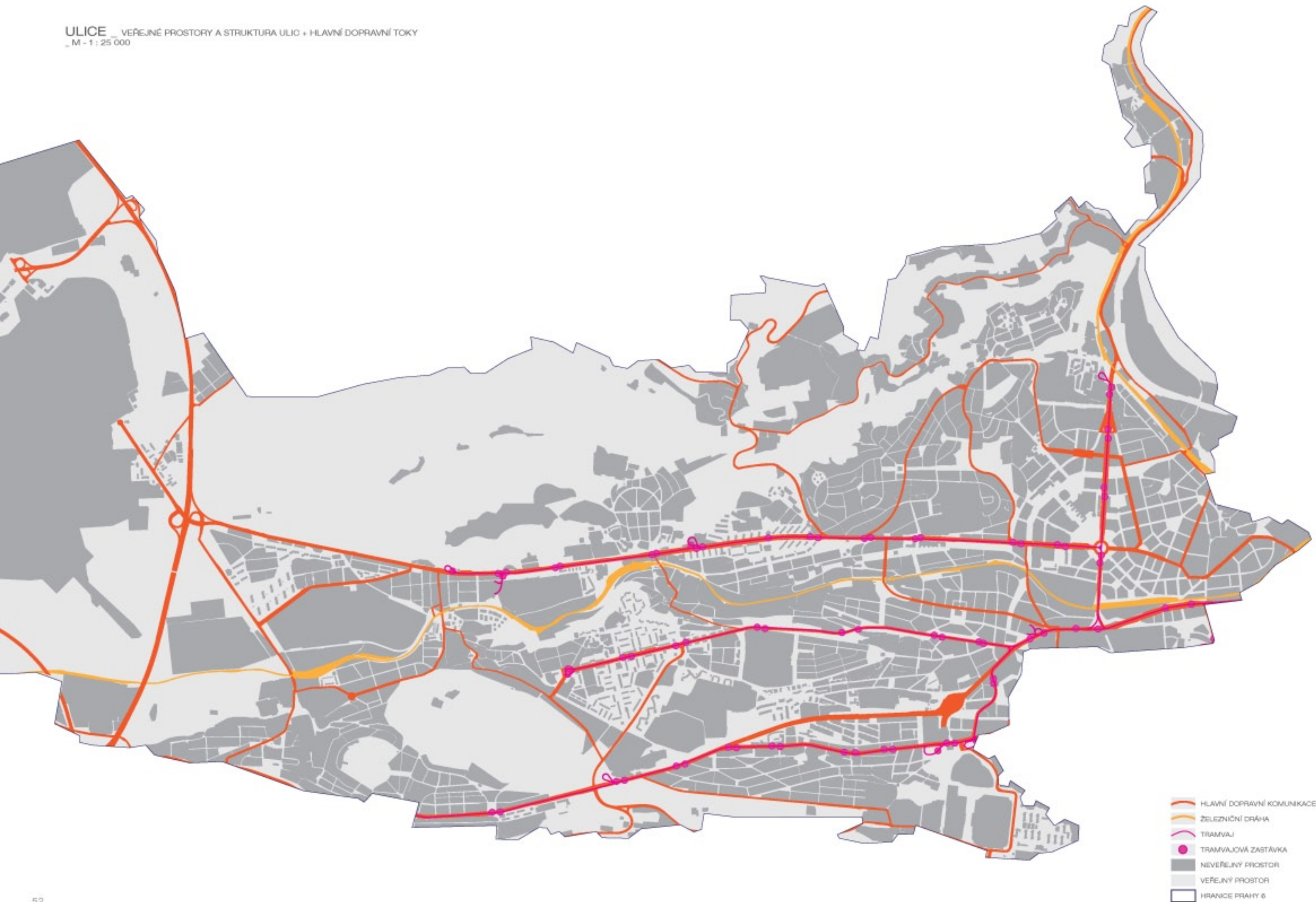
NÁMĚSTÍ

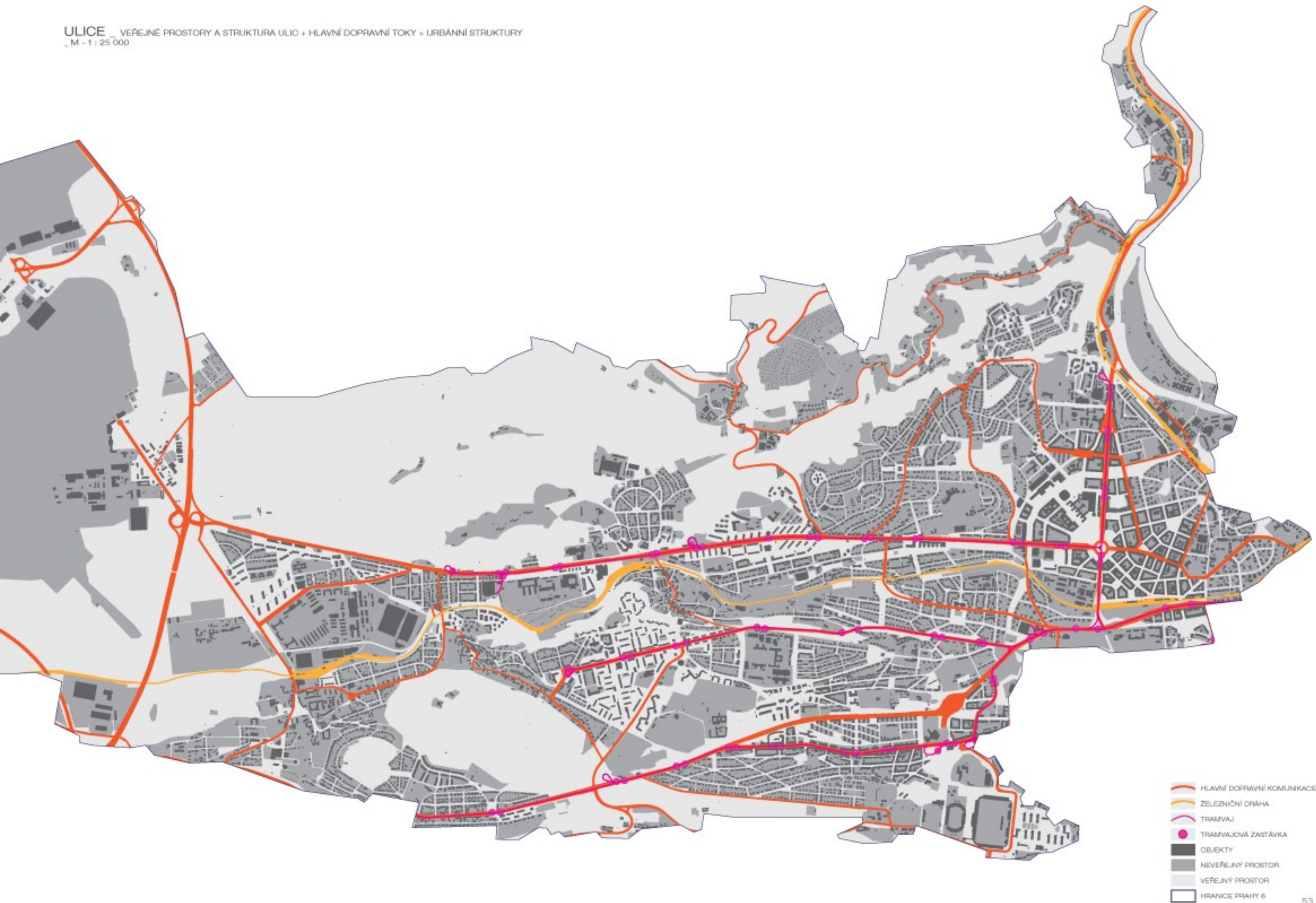

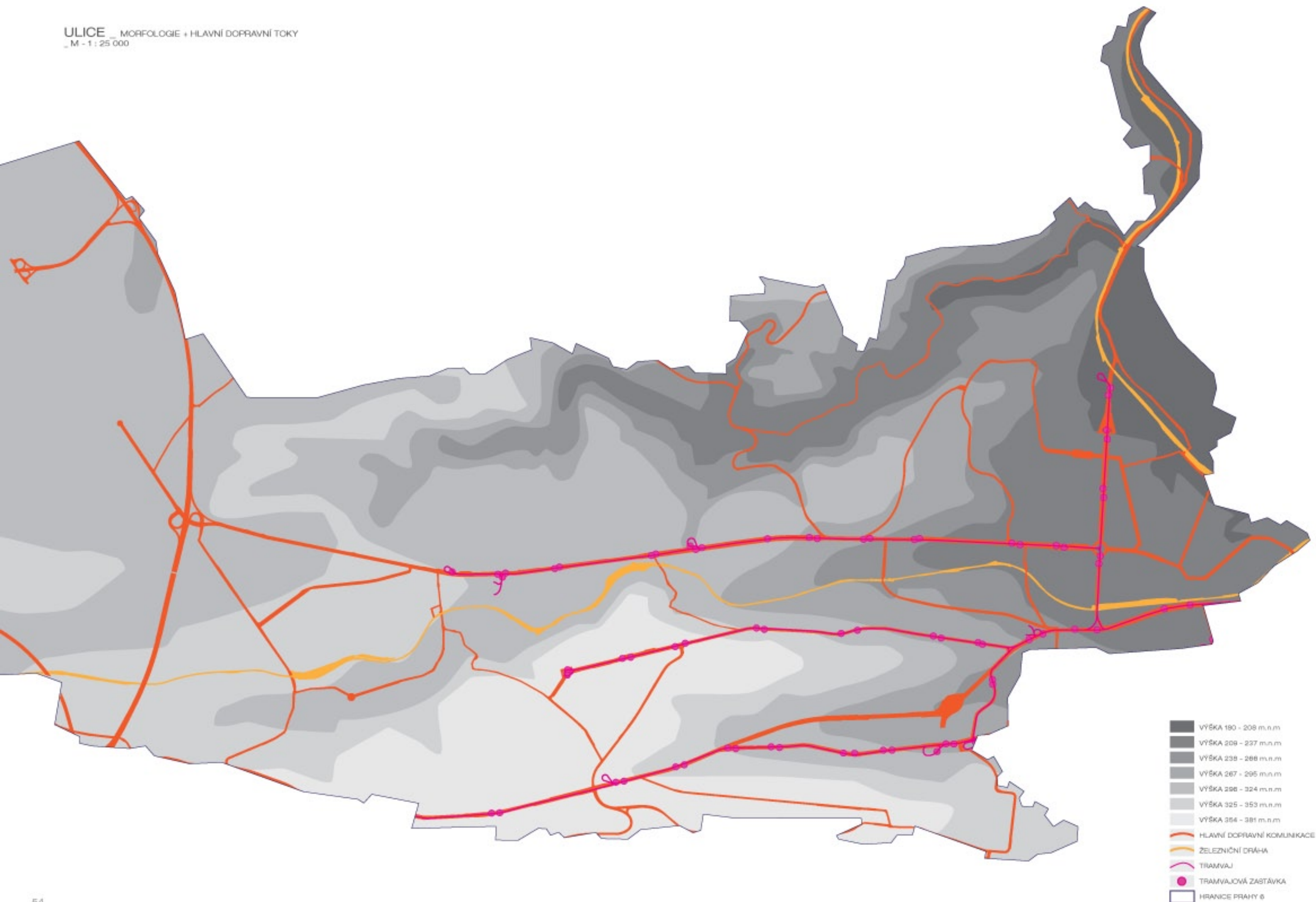
PARK

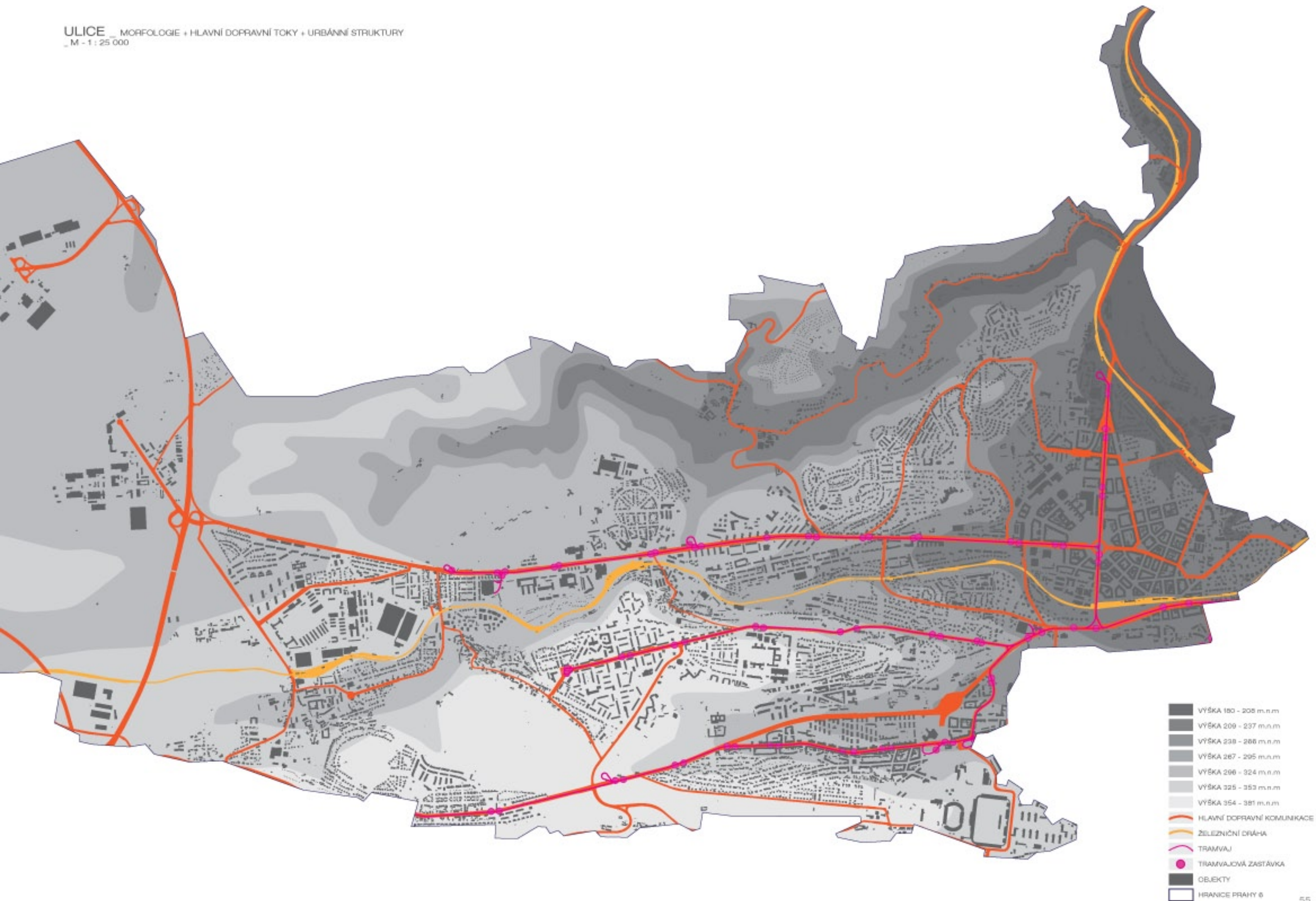

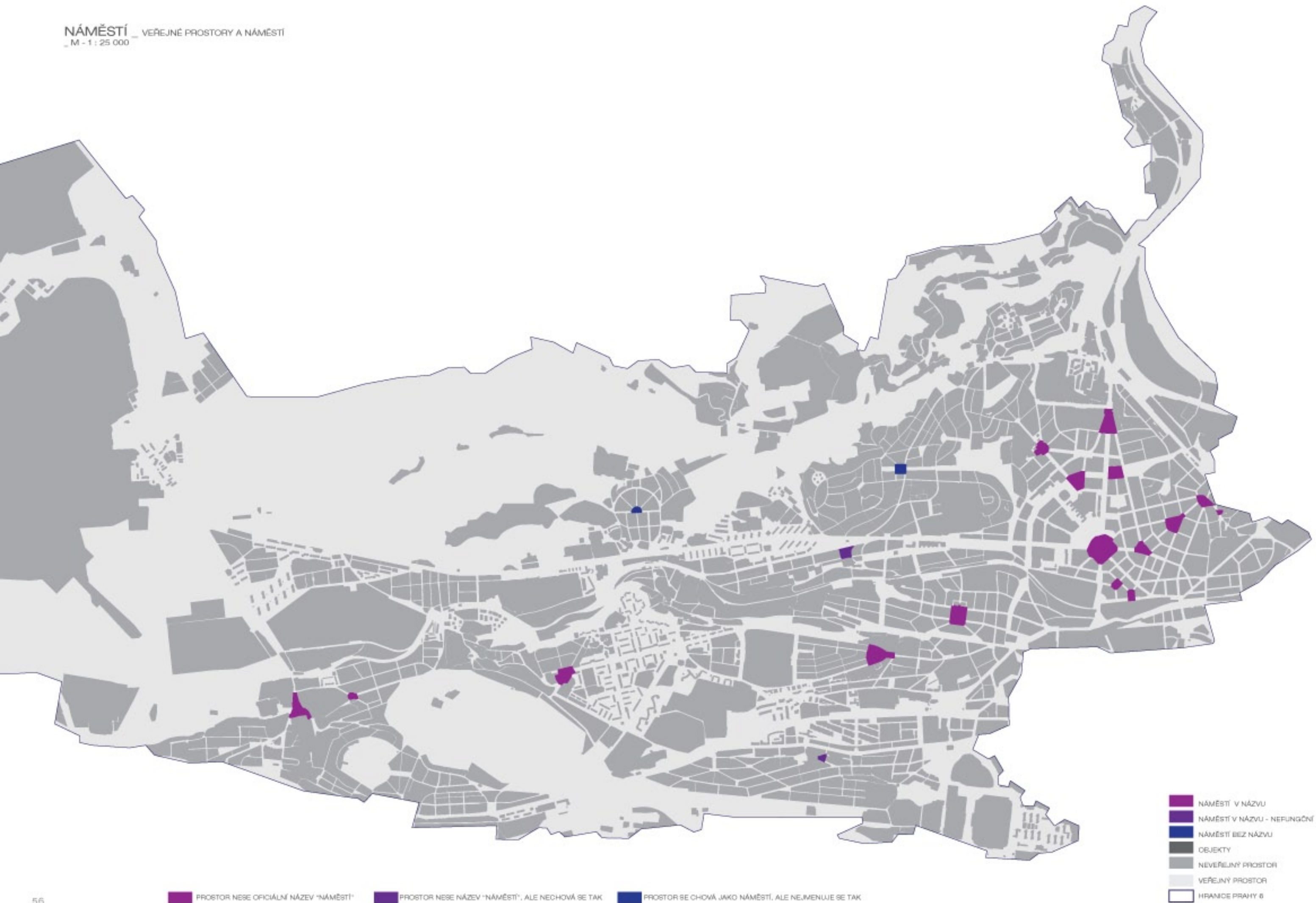

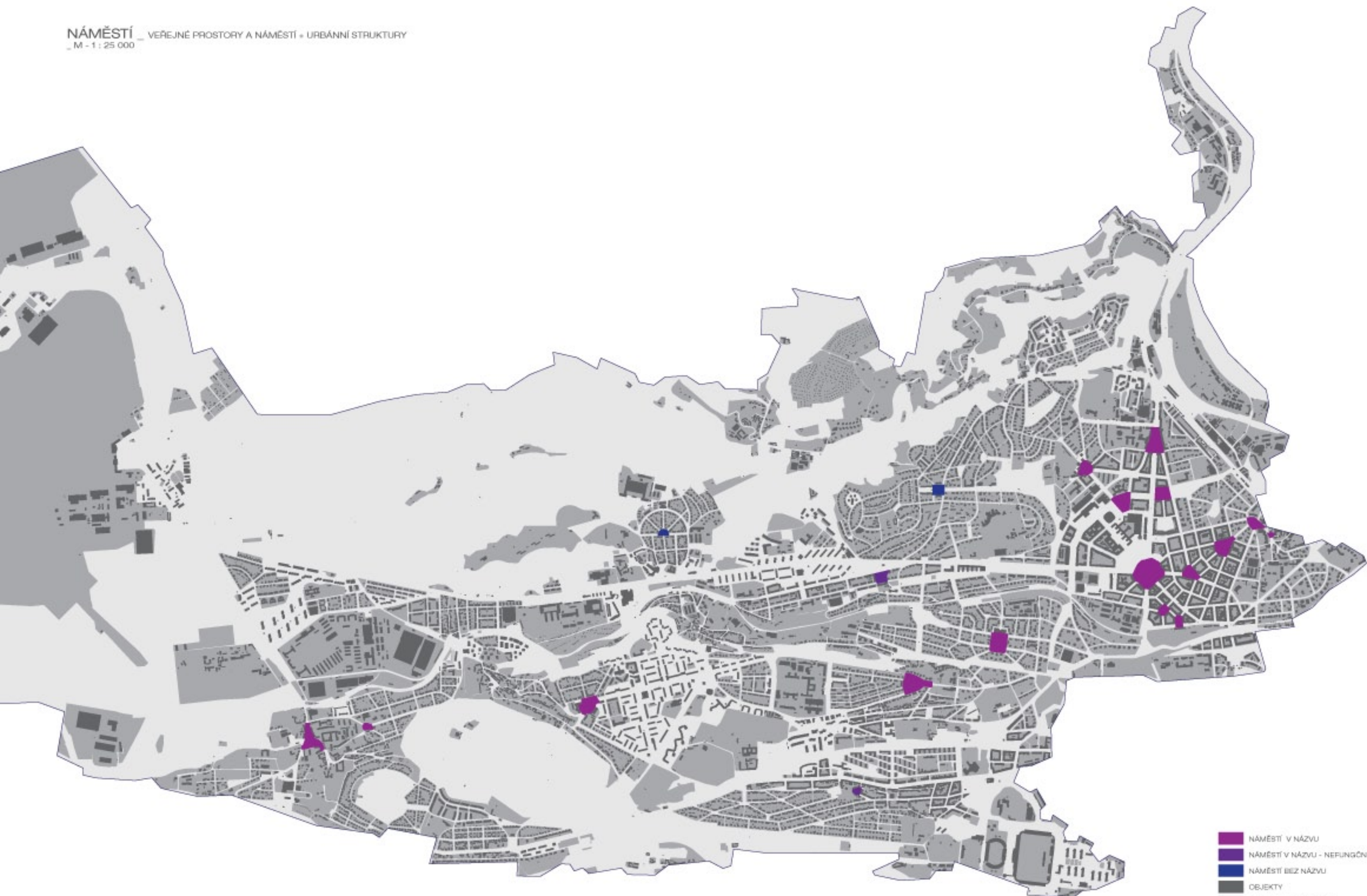

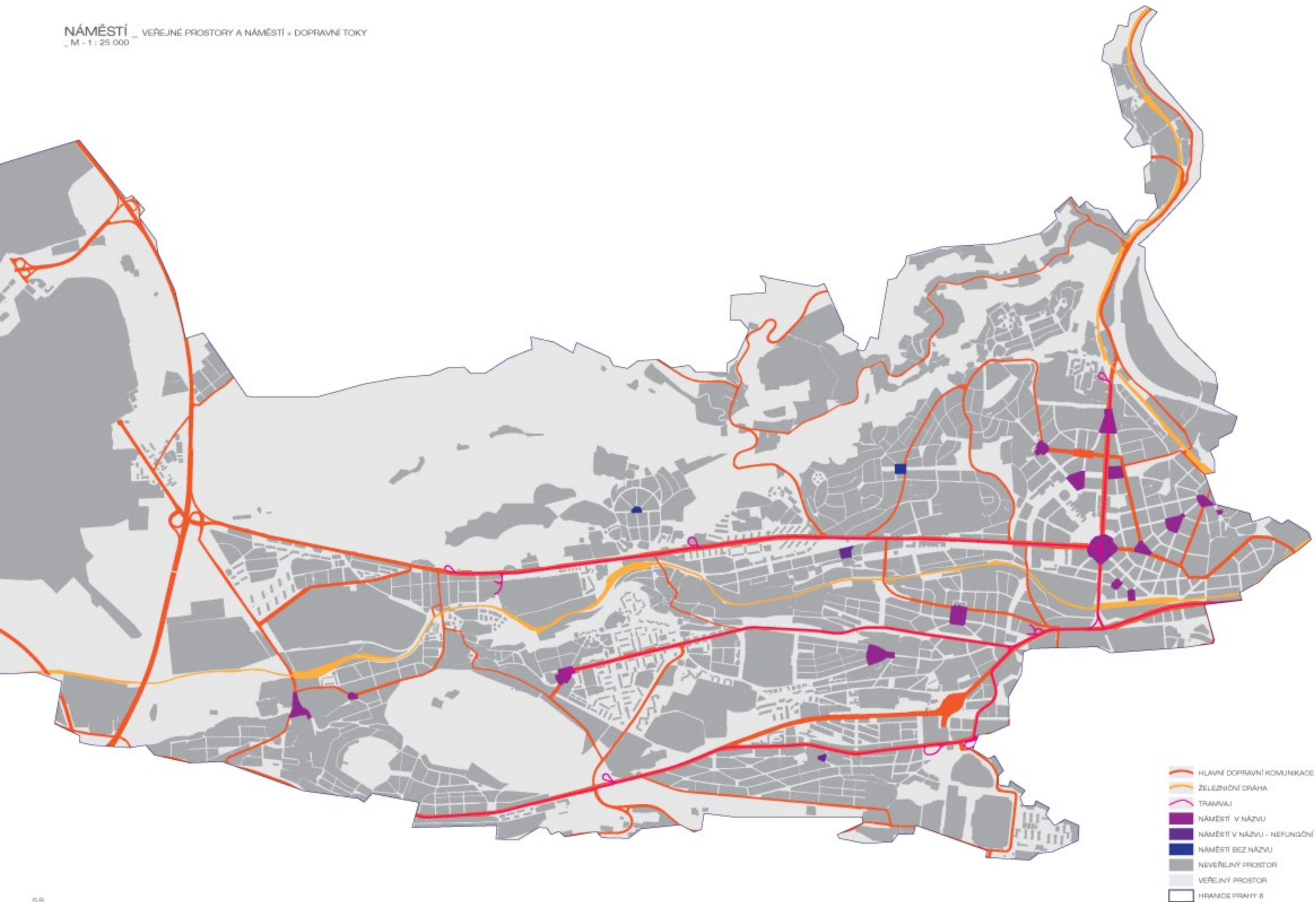

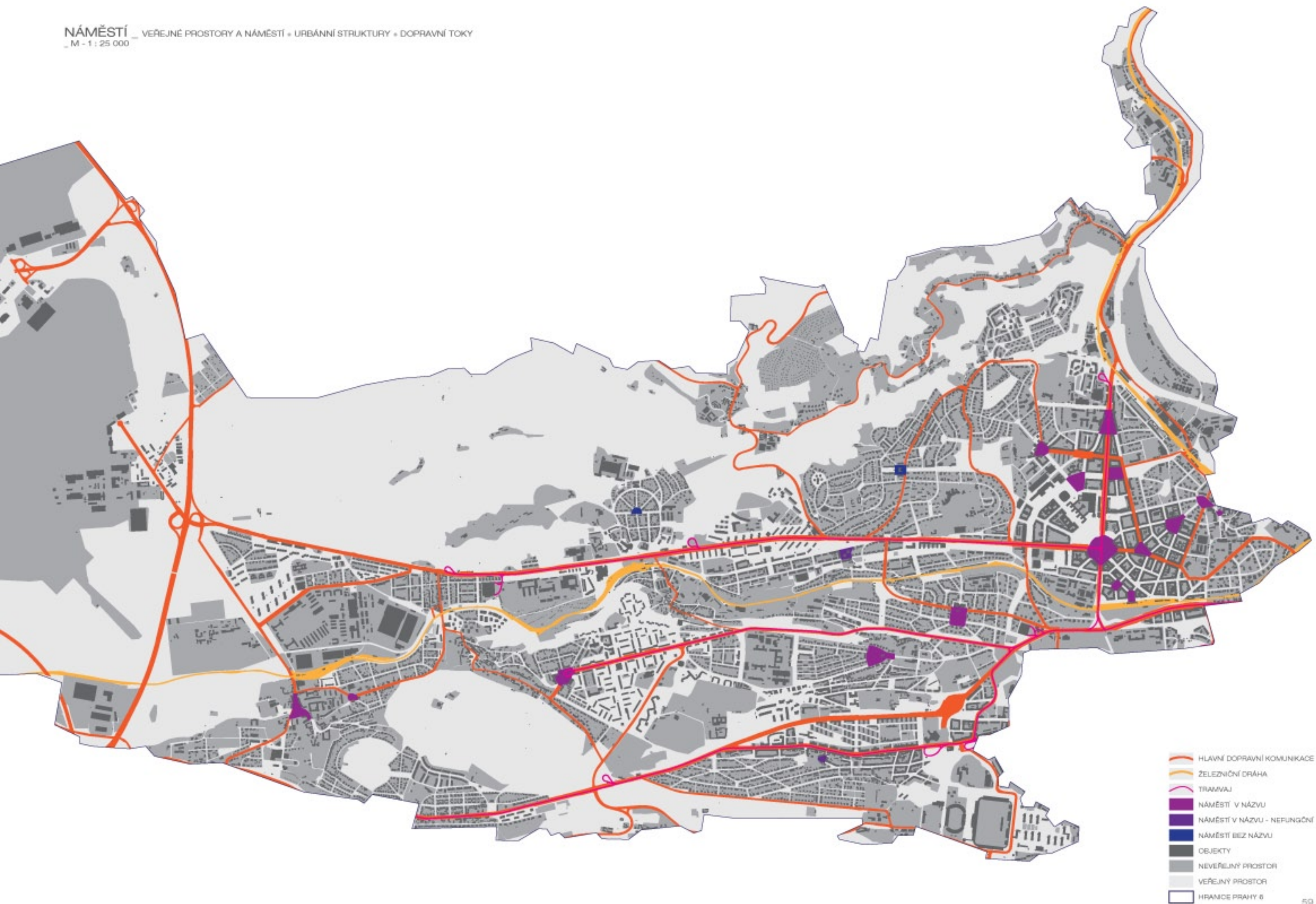
- VÝŠKA 190 - 208 m.n.m.
- VÝŠKA 209 - 237 m.n.m.
- VÝŠKA 238 - 266 m.n.m.
- VÝŠKA 267 - 295 m.n.m.
- VÝŠKA 296 - 324 m.n.m.
- VÝŠKA 325 - 353 m.n.m.
- VÝŠKA 354 - 381 m.n.m.
- HLAVNÍ DOPRAVNÍ KOMUNIKACE
- ŽELEZNIČNÍ DRÁHA
- TRAMVAJ
- TRAMVAJOVÁ ZASTÁVKA
- HRANICE PRAHY ©

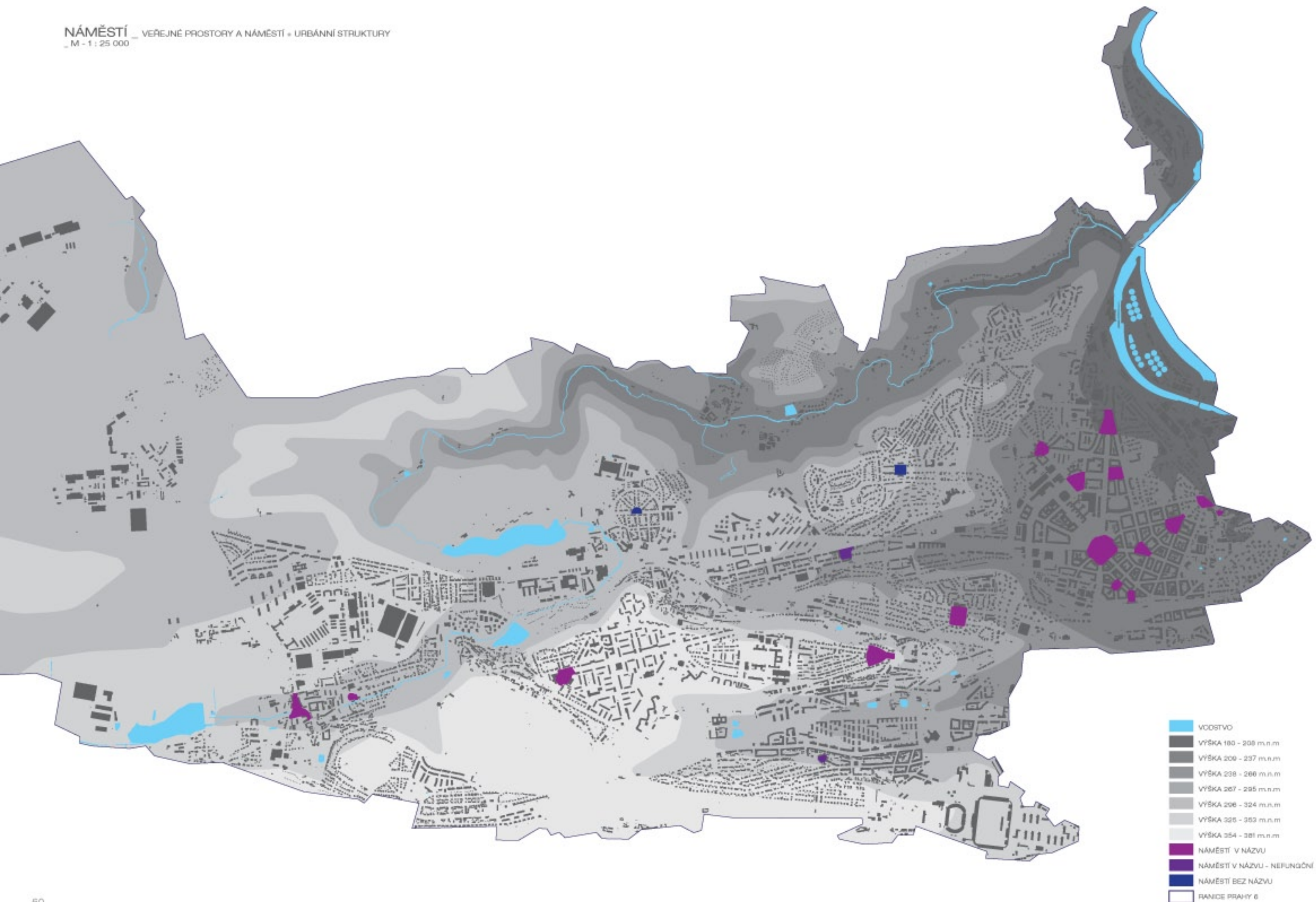

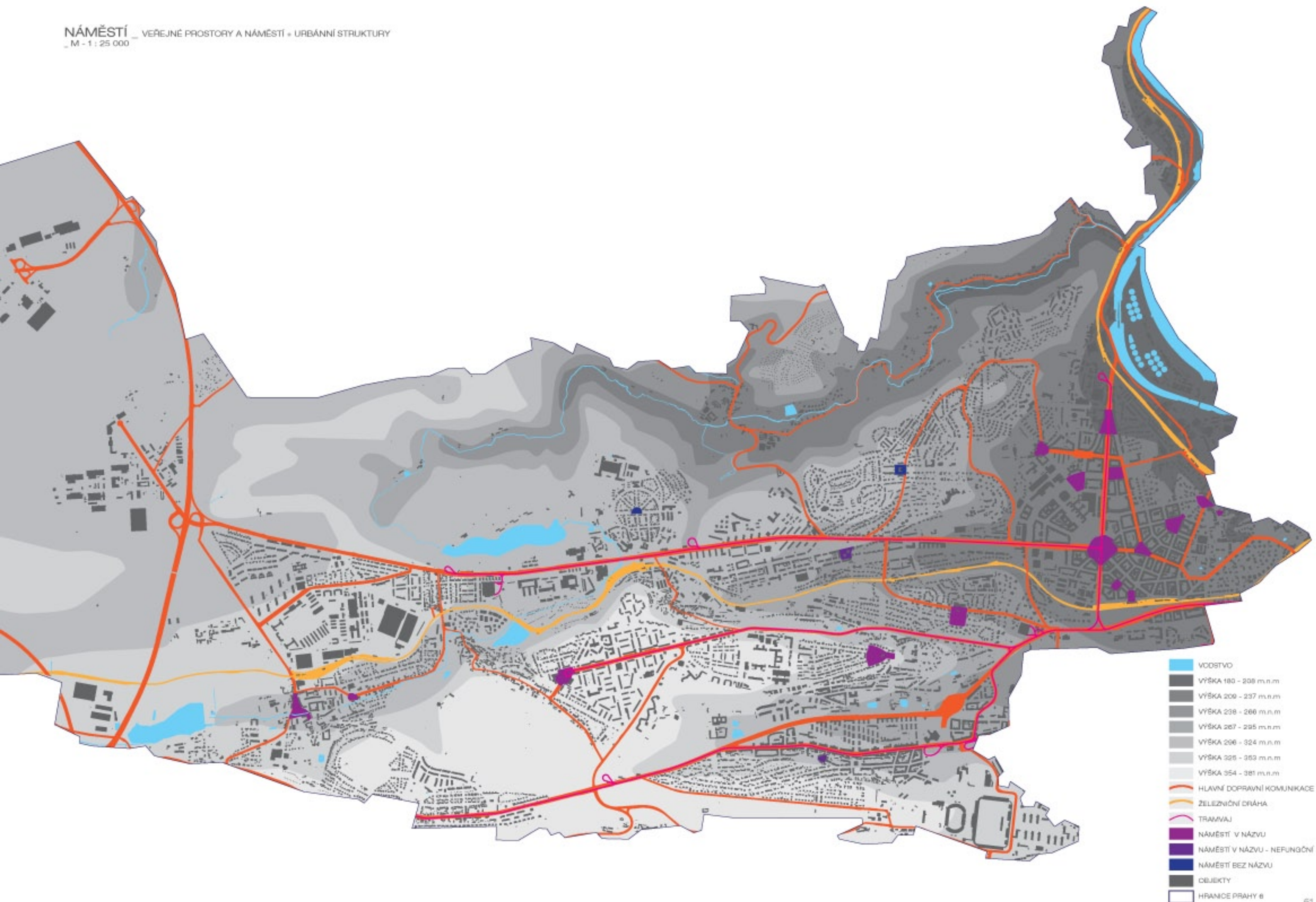

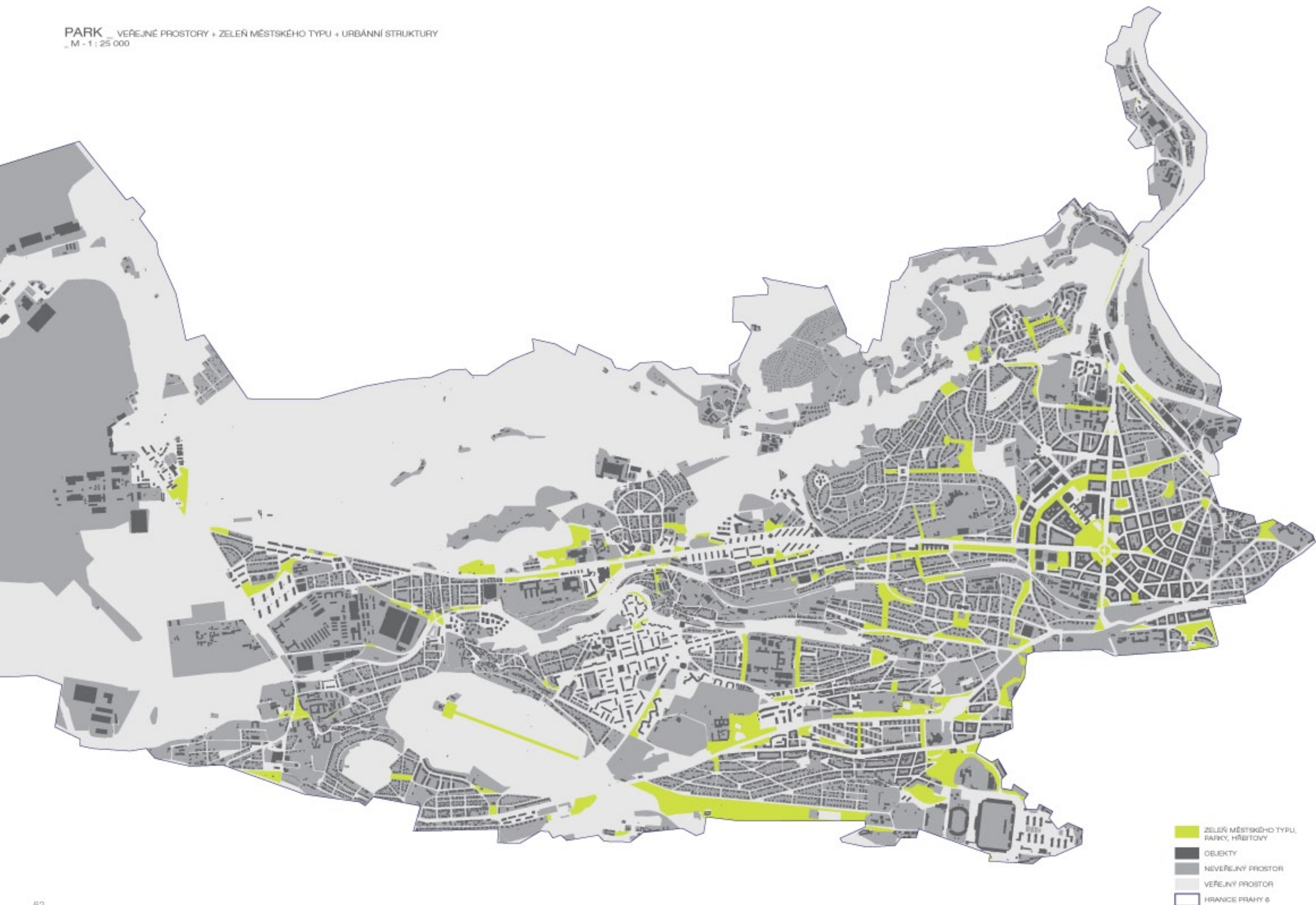

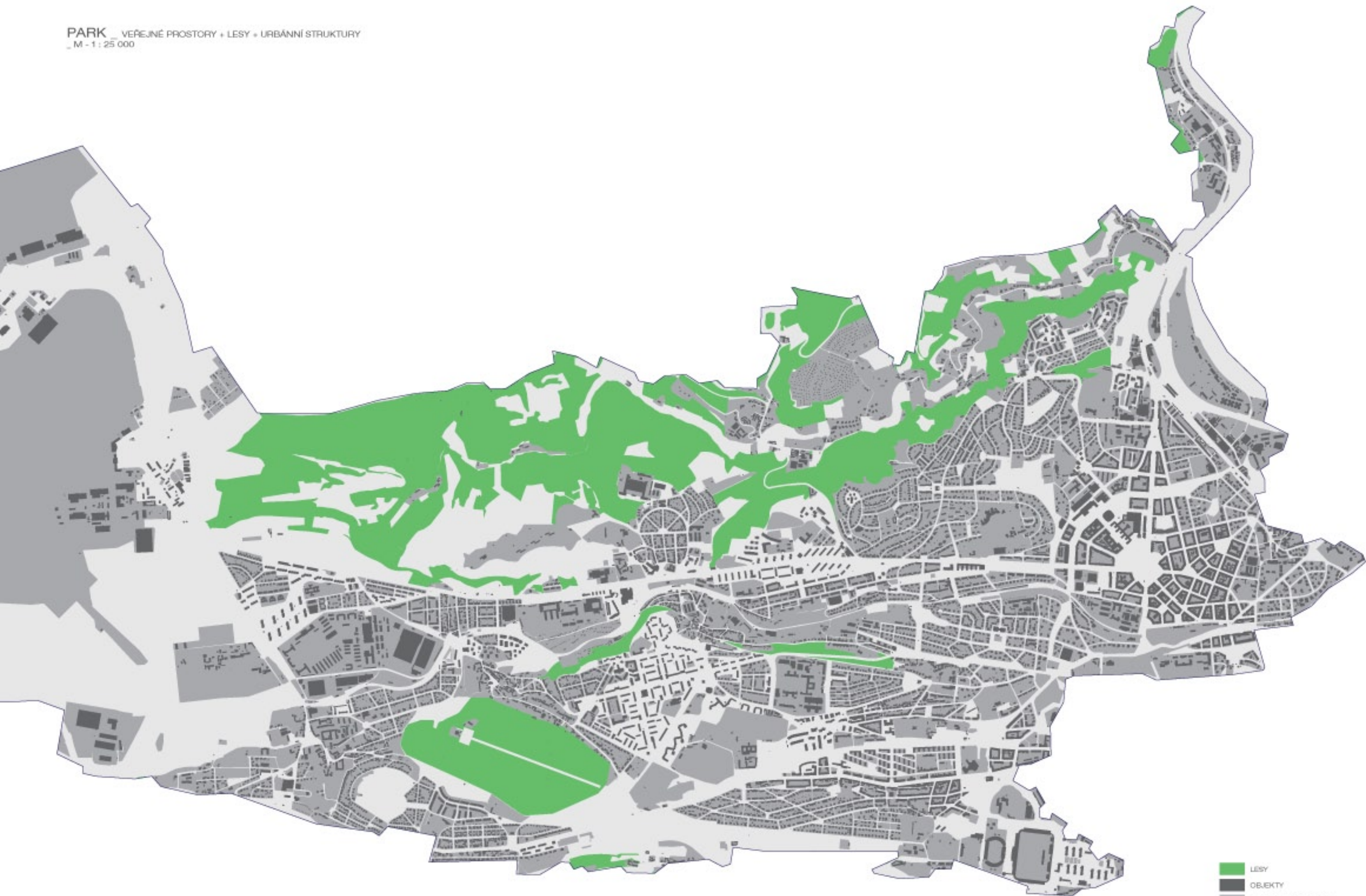

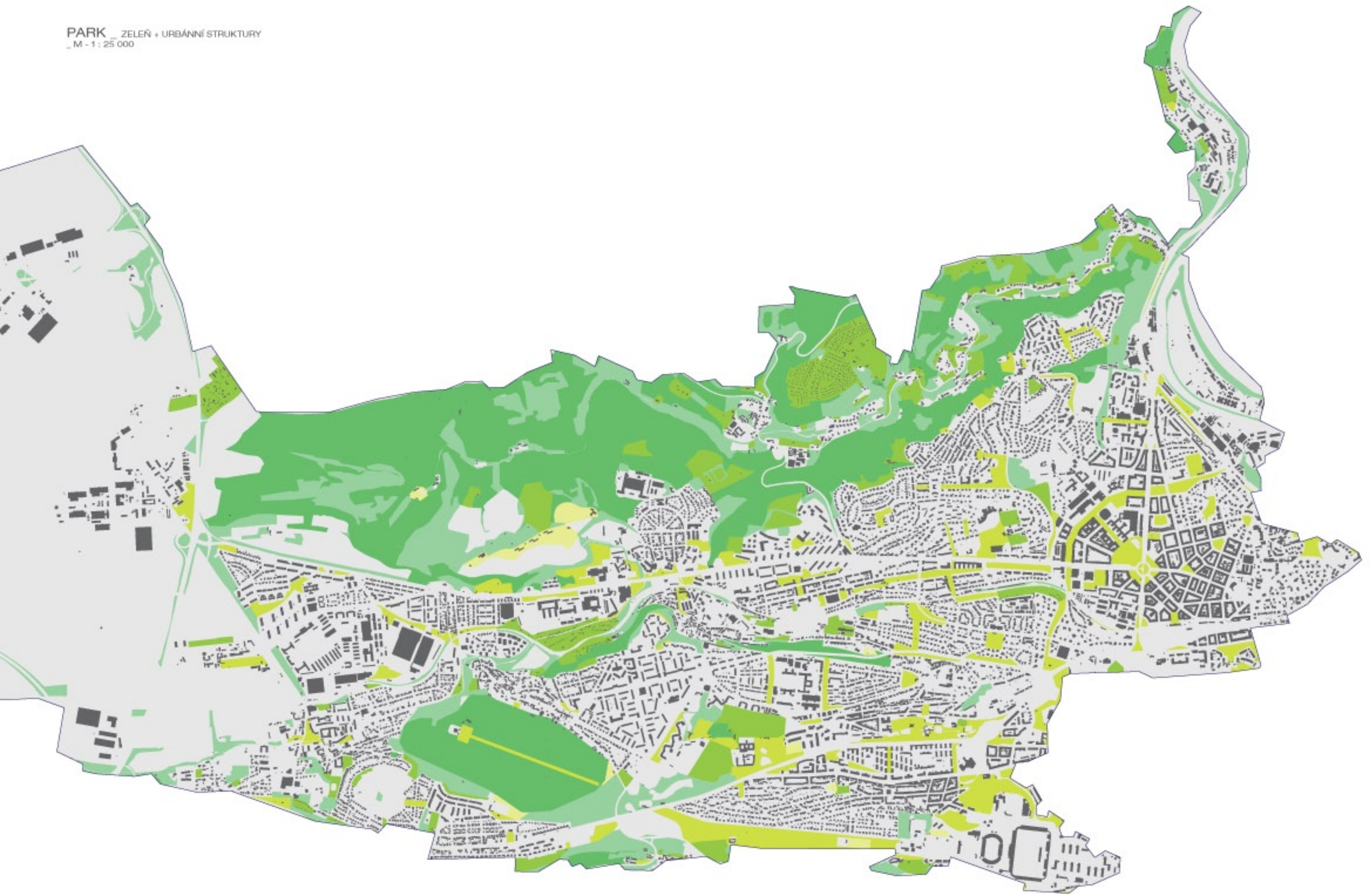

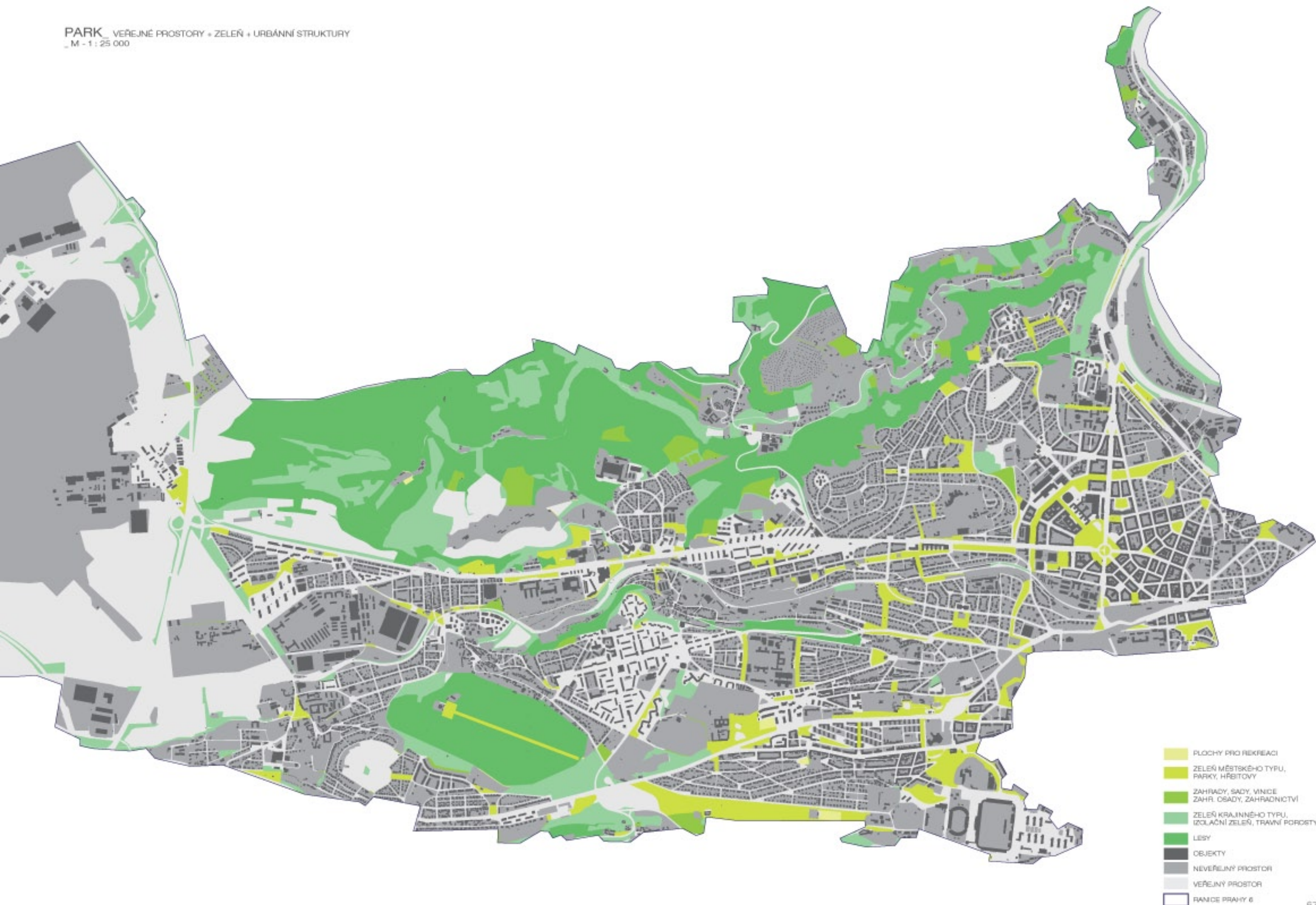

- ZELENĚ KRAJINNÉHO TYPU,
IZOLAČNÍ ZELENĚ, TRAVNÍ POROSTY
- OBJEKTY
- NEVEŘEJNÝ PROSTOR
- VEŘEJNÝ PROSTOR
- HRANICE PRAHY 6

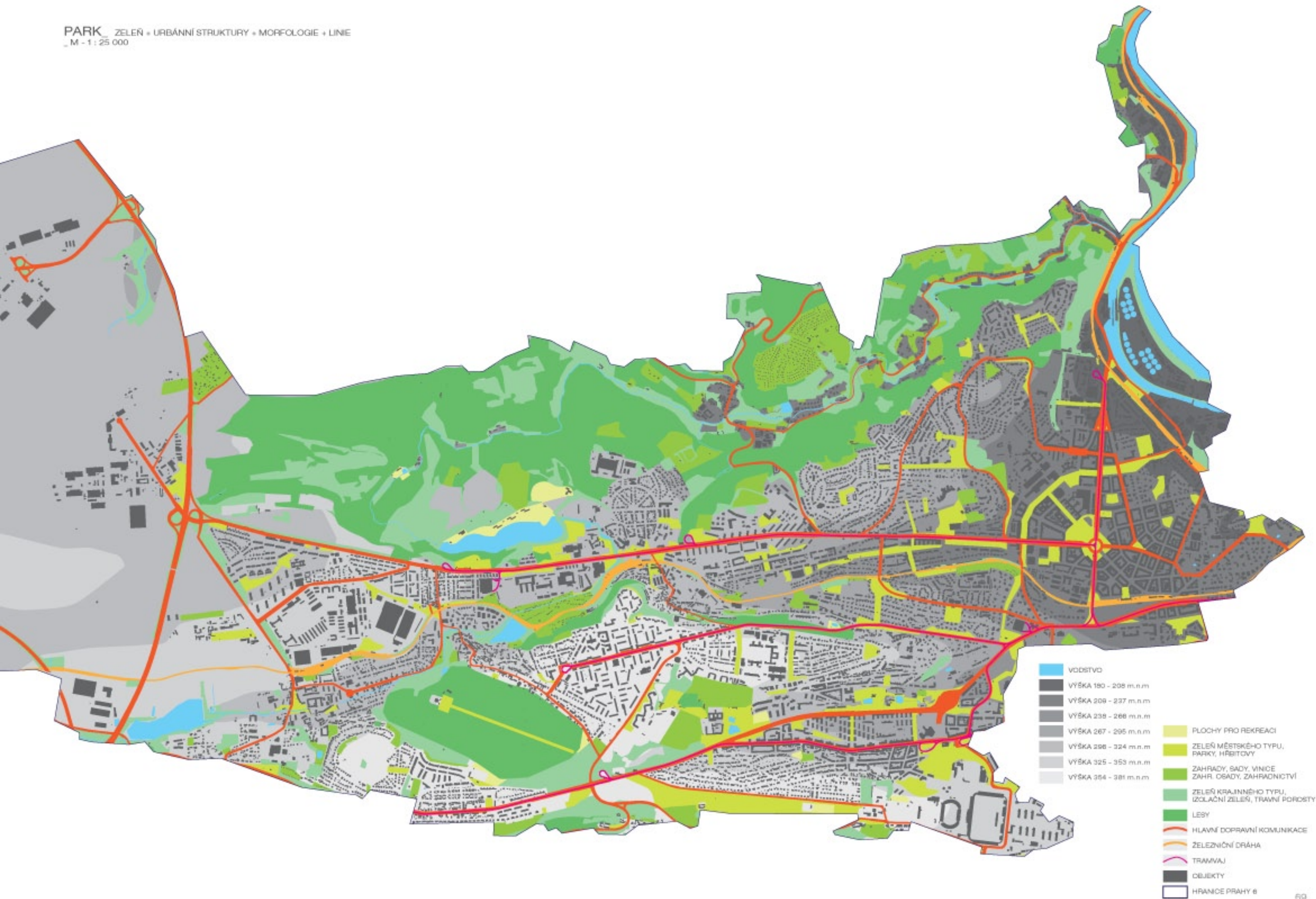

- LESY
- OBJEKTY
- NEVEŘEJNÝ PROSTOR
- VEŘEJNÝ PROSTOR
- HRANICE PRAHY 6

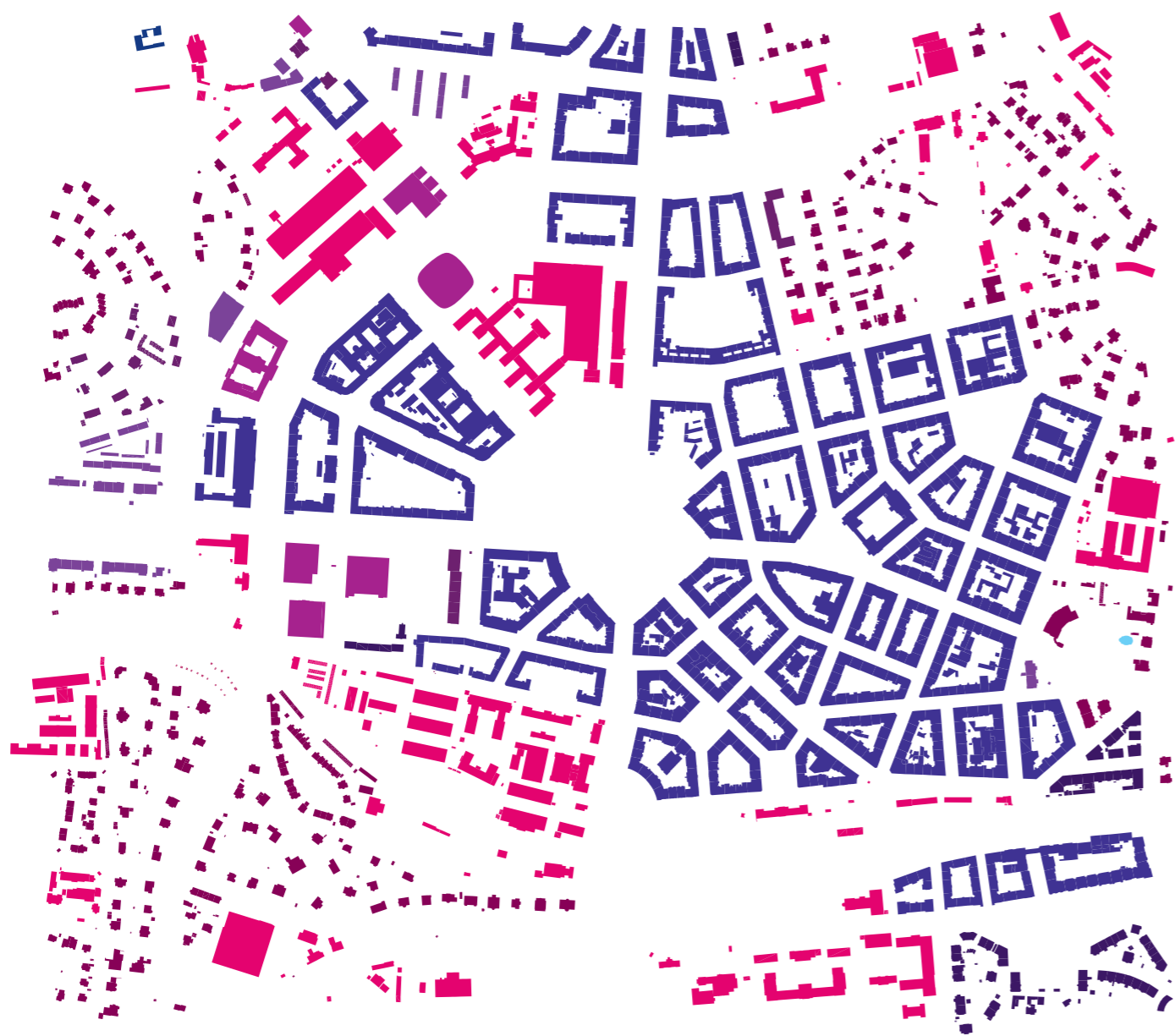

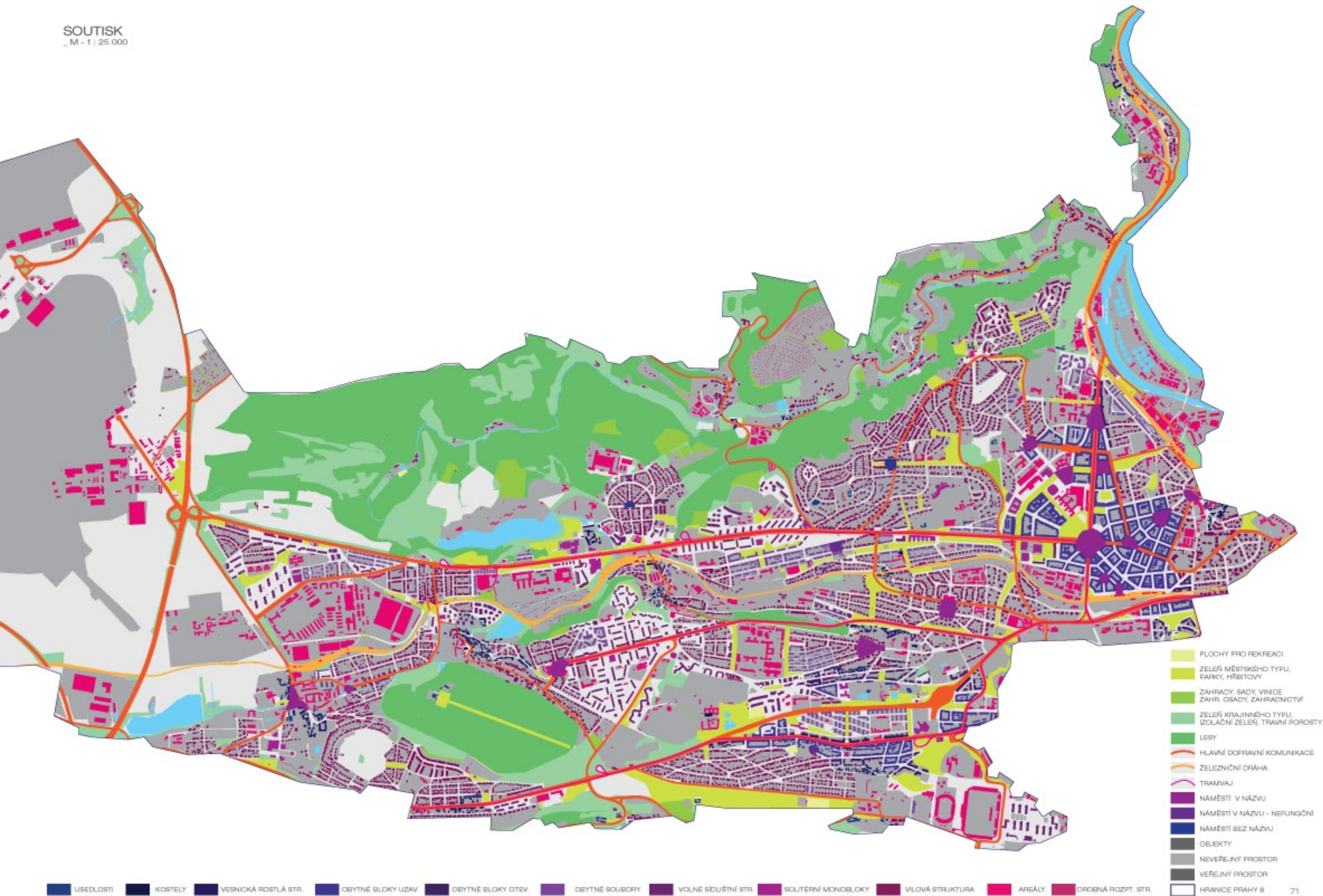
SOUTISK

URBÁNNÍ STRUKTURY

VEŘEJNÝ PROSTOR

ZÁVĚR

Praha 6 je převážně rezidenční čtvrtí s velmi pestrými typy bydlení. Veřejné prostory, které nabízí, jsou většinou poměrně kvalitní a jsou zastoupeny v dostatečném množství i charakterové rozdílnosti. Tím mám na mysli zastoupení parků v celé škále od přírodního parku typu Divoká Šárka, přes městské rekreační parky typu Ladronka, parkové úpravy jednotlivých rezidenčních čtvrtí jako je Engelův zelený pás nebo ulice Haunspaulka ve stejnojmenné čtvrti. Stejně tak charakter ulic je velmi různorodý od městských bulvárů, jako je Bělohorská nebo Jugoslávských partyzánů až po dopravní tepny typu Evropská nebo Patočkova. I náměstí jsou na šestce zastoupena od centrálního Vítězného až po jednotlivá lokální náměstí sloužící dané čtvrti, jako je třeba Macharovo náměstí na Ořechovce.

Jako závěr a výsledek zde provedených analýz chápu mimo nespočet lokálních menších otázek především 5 okruhů otázek, z nichž vybírám pro další zpracování téma MALOVANKA

Vedle těchto pěti okruhů otázek zde uvedených, je mnoho dalších lokálních problémů, či míst k zamyšlení. Tyto mě osobně přijdou aktuální a vhodné nejen pro další zpracování diplomové práce, ale zároveň důležité pro reálné řešení a obecné fungování veřejného prostoru na Praze 6.

VÍTEŽNÉ NÁMĚSTÍ

Dnes nedostavěné a nedokončené náměstí, které svým charakterem ani náměstím není. Otázku, vedle samotné nové podoby náměstí, vidím ve vazbě Kulafáku na Prahu 6. Má se stát centrem celé čtvrti nebo jen lokálním centrem Dejvic? Má se dostavovat budovami administrativními, obchodními nebo univerzitními? Jakou roli hraje Engelova kompozice celé čtvrti? Propojení Dejvice - Pražský hrad? Armádní areál, bývalé kasárny, jež dnes již ztrácí svůj význam?

HRADBY

Prostor v okolí bývalých hradeb, který se v mnoha městech stal kvalitním veřejným prostorem, zde tuto funkci rozhodně nenaplnuje. Pás od Prašné brány až po Hládkov je soustavou míst nevyužitých potenciálů zaniklých nebo částečně ponechaných hradeb. Dnes tento prostor není částečně ani veřejným a je nesmyslně oplocen. Další část je dnes poničena v souvislosti se stavbou tunelu Blanka.

Propojení Prahy 6 s Pražským hradem je takřka zahrazeno, přestože by bylo žádoucí. Jako nejproblematictější vyhodnocuji místo křížení ulic Střešovická a Patočkova. Tu na jedné straně obklopuje již částečně zasypaná jizva po hloubeném tunelu Blanka, na druhé straně otevřená stavební jáma rovněž po Blance. V tomto místě dochází nejen ke křížení dvou významných ulic, ale i pásů zeleně. Jedním z nich je právě ten po bývalých hradbách, druhým je Engelův zelený pás, tvořící parkové spojení Stromovky s Jelením příkopem, procházející přes vysokoškolský kampus. Kontinuita tohoto pásu je zde bohužel mezi Lendemburskou zahradou a parkovým pásem Ořechovky přerušena.

Otázky tedy zní: Jakou roli mají hrady v dnešním městě? Jak v tomto místě propojit Prahu 6 a Hradčany? Jaký prostor, případně stavby, dají tomuto místu energii a perspektivu? Otázka rušné dopravy? Dokončit a propojit Engelův zelený pás? Jak postupovat při hojení jizev po výstavbě tunelu Blanka?

RYCHLODRÁHA PRAHA - Kladno

Dnes malá a schovaná dráha, která se proplétá jako had celou Prahou 6 od Bubenče až po Ruzyň, se má změnit v rychlodráhu, která bude moderním příměstským vlakovým spojením propojovat Kladno s metropolí. Tato dráha se vine zaříznutá v údolí a je velmi zajímavé, jak se v průběhu trasy mění charakter jejího okolí. A to od městského prostředí, přes zahrádkářské kolonie až po les či lesopark. Dráha je hodně obklopena volným prostorem, který většinou není veřejně přístupný. Nejčastěji se jedná o zahrádkářské kolonie, které jsou však na obecních pozemcích. Dále je zde rovněž velké množství prázdných průmyslových objektů a jejich areálů. Tedy obecně řečeno spousta volného prostoru s velkým potenciálem pro budoucí rozvoj města a jeho zahušťování. Nová dráha má být z větší části v tunelu.

Otázkou pro mě je, jakou městotvornou roli může vlaková dráha hrát? Má být na povrchu nebo v tunelu? Co s pozemky v okolí? Měla by urbanistická koncepce všech prostorů v okolí dráhy předcházet dopravním řešením? Jak poničí stavba okolí? Co s těmito prostory, povede-li nová rychlodráha tunelem?

MALOVANKA

Lokalita se nachází na pomezí Strahova, Střešovic, Pohořelce, na území Břevnova. Protínají ji dvě významné dopravní tepny, a to ulice Bělohorská a Patočkova a její urbánní prostředí je z velké části poničené ne ústrojnými dopravními stavbami Městského okruhu: vyústěním tunelů Strahovského a Blanka a příslušejících objektů a terénních úprav. Nejasné veřejné prostory, zahrazená místa, nedokončené urbánní stuktury, chátrající památkové objekty a tomu všemu dominující ohromná křižovatka, která tvoří velkou jizvu ve tkáni města. Rezidenční charakter města se zde změnil v dopravní, přestože nejsme na periferie, ale v samém centru Prahy.

Jak zacházet s velkými dopravními díly v tkáni města? Jak naložit s již existující křižovatkou Malovanka? Co může oživit místní veřejné prostory? Nemohlo by právě zde být centrum Břevnova?

LOKALITA VYBRANÁ PRO DIPLOMNÍ PROJEKT

FUNGOVÁNÍ DOPRAVNÍCH TEPEN VE MĚSTĚ: EVROPSKÁ, PATOČKOVA

S velkým očekáváním se vyhlíží dokončení vnitřního městského okruhu, jež by měl zklidnit dopravu na Evropské. Už vybudování jeho jižní části, Evropské významně prospělo. Okruh má však ve svých plánech i dopravní stavbu s názvem Břevnovská radiála, a to je v dnes dostupné verzi dokumentace opravdové neměstské dopravní šílenství. Obrovské křižovatky, tunely, osm jízdních pruhů v blízkosti Břevnovského kláštera a další dopravní nešvary. Otázkou tedy je, jak se mají tyto radiály chovat ve struktuře města s převážně rezidenční funkcí? Má vůbec plánovaná Břevnovská radiála smysl a nestačí současná Karlovarská a Patočkova ulice? Co se stane s dopravou na Praze 6 po otevření tunelu Blanka?

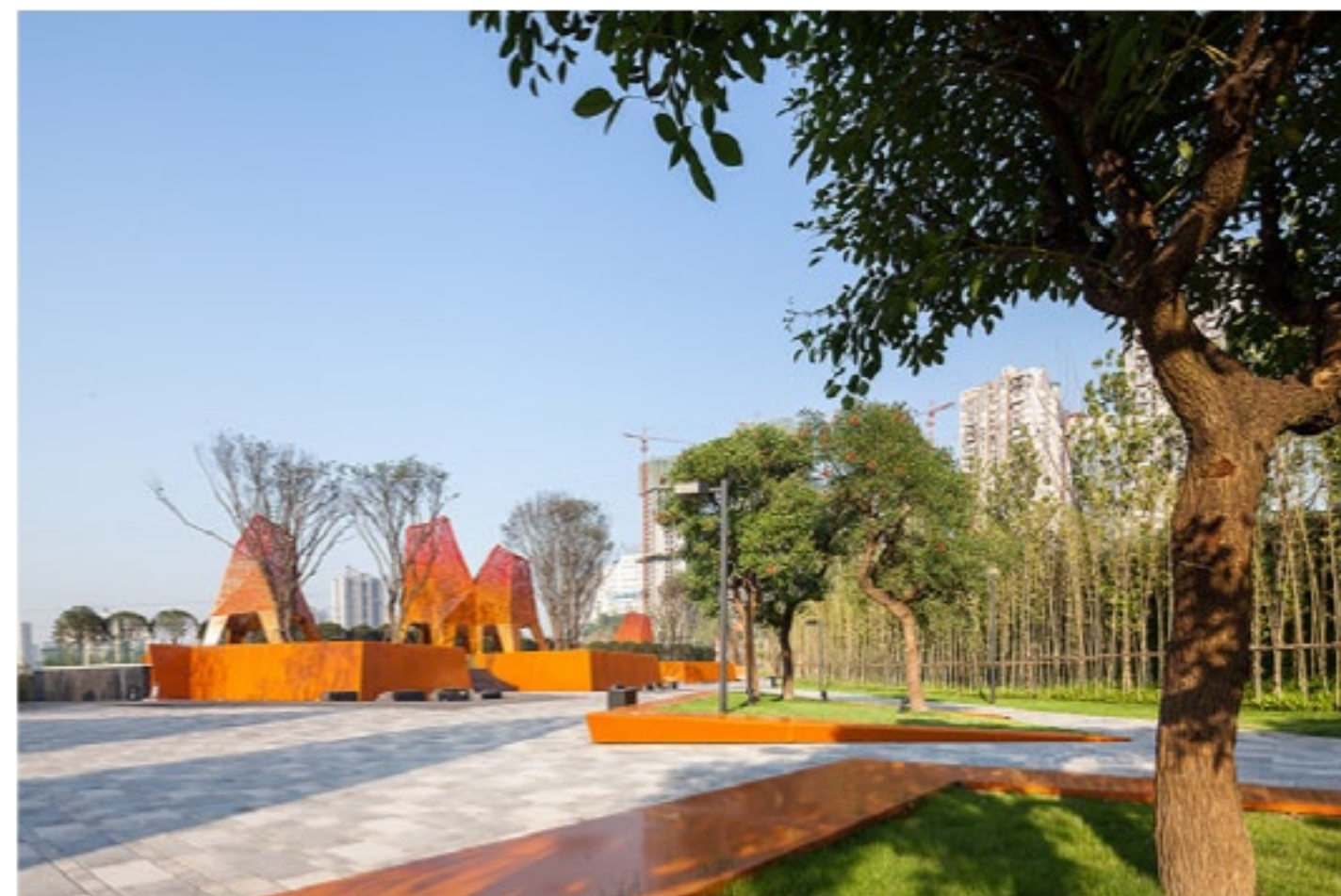

- JÁDRO OBLASTI - MALOVANKA
- - - NAVAZUJÍCÍ OBLASTI
- JÁDRO OBLASTI - KULAŤÁK
- - - NAVAZUJÍCÍ OBLASTI
- JÁDRO OBLASTI - HRADBY
- - - NAVAZUJÍCÍ OBLASTI
- JÁDRO OBLASTI - VLAK
- - - VNAVAZUJÍCÍ OBLASTI
- - - EVROPSKÁ
- - - KARLOVARSKÁ, PATOČKOVA
- OBJEKTY
- NEVEŘEJNÝ PROSTOR
- VEŘEJNÝ PROSTOR
- HRANICE PRAHY 6

INSPIRACE _ INSPIRAČNÍ ZDROJE PRO NÁVRH VEŘEJNÝCH PROSTORŮ NA MALOVANCE

HIGH LINE PARK

Místo: Chelsea, New York, USA

Autor: James Corner Field Operations (vedoucí projektu, krajinářský architekt), Diller

Scofidio & Renfro a Piet Oudolf

Realizace: 2006 -

High Line parku, který vznikl konverzí staré dopravní dráhy ze 30. let 20. století, které hrozilo srovnání se zemí kvůli ekonomickému tlaku majitelů pozemků pod ní. Vznikl tepající veřejný prostor, kde tráví svůj čas nejen zvědaví turisté, ale také samotní newyorčané. Často jsou zde pořádány akce zaměřené na zdravé, kvalitní a kulturní stravování.

Visutá dopravní dráha byla postavena v roce 1934 kvůli častým dopravním nehodám na dráze pozemní a vedla přes průmyslovou čtvrť. Z této průmyslové zóny se postupně stalo místo oblíbené umělci a undergroundem, a okolí dopravní dráhy se tak postupně přeměnilo na galerie, ateliéry, designové obchody, butiky, restaurace, kluby a bydlení.

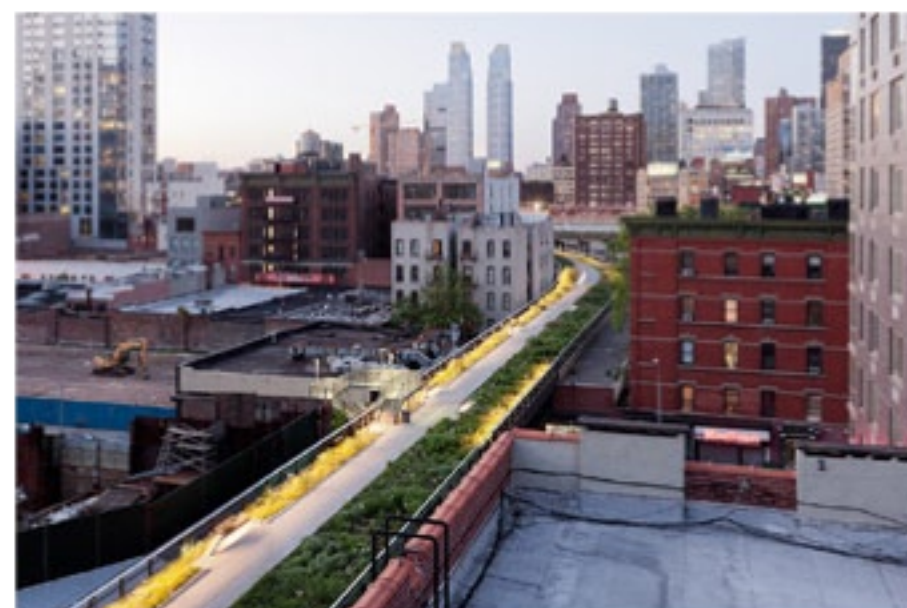
V roce 1999 vznikla z iniciativy dvou místních občanů nezisková organizace Friends of the High Line, která bojovala za zachování této památky v rámci vrstvení města, jakožto dokladu své doby a toho, že Manhattan nebyl vždy finančním, módním a uměleckým centrem. Organizace se stará o každodenní údržbu, pořádá kulturní akce a udržuje ducha místa. Park patří městu New York a správně spadá pod Oddělení parků a rekreace města New York.

Projekt parku vznikl v architektonické kanceláři Diller Scofidio + Renfro ve spojení se zahradním architektonickým ateliérem James Corner Field Operations, kteří vyhráli soutěž v roce 2007 mezi 720 účastníky ze 36 zemí. Celková délka dnešního High Line parku je asi 2,5km a sahá od Gansevoort street (což je zhruba v úrovni 11. ulice) až po 30. ulici. Rekonstrukce začala v roce 2006 jižní částí a ta byla otevřena v roce 2009. Letos v létě (2011) následovala druhá část. Po vyřešení majetko-právních vztahů bude pravděpodobně následovat i třetí, nejsevernější část bývalé dopravní dráhy, která vede až po 34. ulici

Architekti v návrhu vycházeli z charakteru náletové vegetace, která byla po dlouhou dobu nefunkční pro dráhu typická. Je zde spousta druhů různých travin a trvalek, na jižním konci parku dokonce březový hájek, který poskytuje v létě v betonovém New Yorku příjemný stín. Jinde najdeme zákoutí s pergolami nebo vysoké keře tvořící dlouhé zelené stěny. Architekti nezapomněli ani na vodní prvky, které jsou v různých podobách v parku přítomny, ani na vyhlídkové terasy či prostory pro větší kulturní akce. Veškerá zeleň byla vybírána s ohledem na její tvar, texturu, měnící se barevnost a celkový udržitelný ekosystém.

Dnes můžete, místo dopravní dráhy projíždějící sklady a továrnami, procházet High Line parkem ve výšce 9 m nad ulicí přes nové obytné bloky rekonstruovaných továrních objektů a oddávat se novým pohledům na Manhattan, řeku Hudson a nekonečný ruch města, které nikdy nespí.

Zdroj: Archiweb: <http://archiweb.cz/buildings.php?§ion=show&id=3194>
Landezine.com:
<http://www.landezine.com/index.php/2014/01/high-line-section-2-by-james-corner-field-operations/>

MFO PARK

Místo: James Joyce Strasse, Oerlikon, Curych, Švýcarsko
Autor: Burckhardt+Partner, raderschallpartner
Realizace: 2002

MFO Park je inovativní a působivý městský park v curyšské čtvrti Oerlikon v areálu bývalé továrny na motory (Maschinenfabrik Oerlikon). Po jejím uzavření na konci 90. let 20. století zůstalo 52 hektarů nevyužitého průmyslového areálu. V rámci revitalizace a nového využití těchto ploch pro vybudování nového obytného, administrativního a obchodního centra byl vytvořen i projekt MFO parku. Základní kámen první etapy byl položen na podzim 2001 a park byl otevřen v létě roku 2002. Druhá etapa na realizaci teprve čeká.

Projekt společně vypracovali švýcarští architekti Buckhardt + Partner a zahradní architekti Raderschallpartner, kteří byli vybráni v mezinárodní soutěži. Díky jejich rozšíření tradičního parku o vertikální rozměr zde vznikla jedinečná hybridní architektura. Přísne geometrický kvádr vychází z charakteru okolních průmyslových budov a vytváří obrovský, ze tří stran uzavřený altán, který tak nahrazuje v urbánní struktuře jeden blok domů.

Stavba o výšce 18-ti metrů na ploše 6300 m² je tvořena dvouplášťovou ocelovou konstrukcí, v níž jsou vybudovány chodníky, schody, rampy a mosty. Ke konstrukci jsou ukotveny treláže z ocelových lanek a spolu s ní slouží jako opora pro více než 1100 popínavých rostlin 104 druhů. Ty postupně pokryjí celé konstrukce tak, že budou ve vegetačním období úplně skryty. Proto jsou vysázeny na dvou úrovních – dole u paty konstrukce, a pak v její polovině v betonových nádobách. Vzniká tak přesně architektonické tělo přepracované na svěží zeleň, plné hry světla a stínů, květů a jemných vůní. S měnícím se ročním obdobím a vegetací se mění vzhled i atmosféra celého prostoru.

Do 'interiéru' vyběhají na všech úrovních různé balkóny, lodžie a terasy a právě rozmístění chodníků a pobytových prostor umožňuje návštěvníkům procházet se ve všech úrovních třípatrového parkového domu a kochat se výhledy dovnitř i vně. Ze 'sluneční terasy' umístěné vysoko na střeše ocelové konstrukce je výhled na severní Curych.

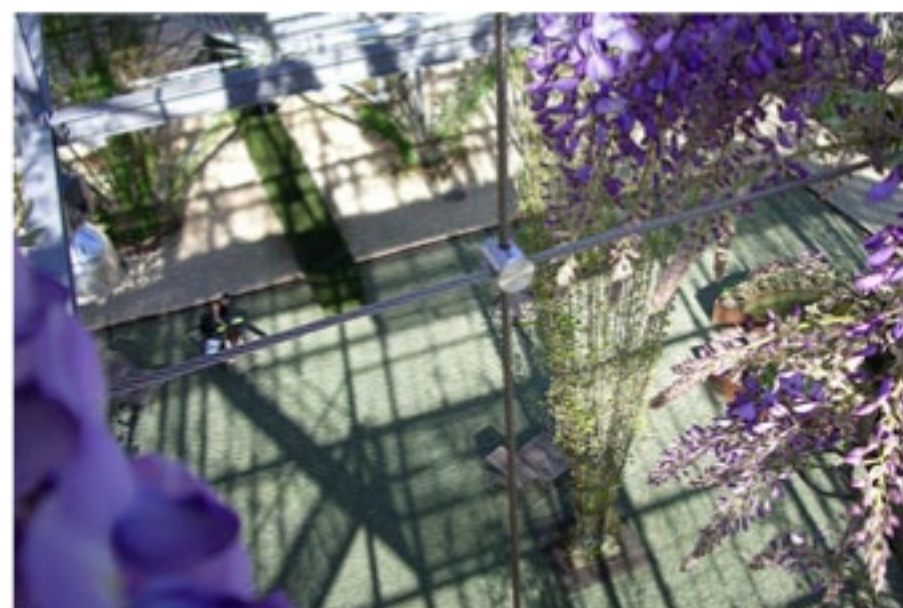
V úrovni terénu je největší souvislá plocha připomínající náměstí. Většinu tvoří šetrkový povrch. V zadní části se nachází čtverec vysypaný recyklovaným sklem různých barev a kortenovou kašnou osázenou iris. V této zóně jsou dřevěná odpočívadla a lavičky od Frédérica Dedelley a z její podlahy vyběhají jako speciální prvky trychtýřovitě uspořádaná lana porostlá velkolistou popínavou dřevinou.

Na pomyslném stropě jsou rozmístěny lampy, které jsou jakousi reminiscencí na osvětlení továrních hal. Doplnkovým osvětlením jsou zemní reflektory prosvětlující trychtýřovité útvary a nasvěčující obvodovou konstrukcí odspodu.

Výše zmíněná druhá část návrhu konceptu ještě není dokončena. Jedná se o vysoké, rostlinami porostlé pilíře na prostranství před otevřenou částí "haly". Po jejím dokončení bude park zaujímat rozlohu bezmála jednoho hektaru.

MFO park je multifunkční prostor, který nabízí mnoho možností k posezení, rozjímání, odpočinku při všední návštěvě, ale stává se také dějištěm kulturních akcí jako jsou letní kino, divadlo, koncerty apod.

Zdroj: Archiweb: <http://archiweb.cz/buildings.php?action=show&id=3220>
Landezine: <http://www.landezine.com/index.php/2009/07/mfo-park-switzerland/>

THE PARK

Místo: Jižní Město, Praha, Česká republika
Autor: Cigler Marani Architects, s.r.o., Ing. arch. Boris Vološin
Realizace: 2011

Projekt The Park je komplexním návrhem víceúčelového areálu na Chodově v Praze 4. Budovy s převážně kancelářskými plochami jsou doplněny o plochy výstavní a obchodní. Řada doplňkových služeb jako banka, fitness, kavárna, trafika, lékařská služba, školka a další pak přispívá k celkovému oživení komplexu. Postupná realizace budov a zahrad naplnila urbanisticko-architektonický záměr vytvořit humánní pracovní prostředí.

Technologický park leží v těsné blízkosti dálnice. Dvanáct budov vytváří jeden organismus, který má řadu samostatně fungujících složek. Všechny objekty areálu se skutečně nacházejí v parku, jsou obklopeny přírodou a zároveň tvoří jakýsi „park technologii“. Sadové úpravy mezi objekty propouštějí dovnitř budov. Jedná se o projekt o celkové podlažní ploše 190 000 m².

Vzniklo zde velmi racionální flexibilní pracovní prostředí s přírodními prvky, které dotvářejí pracoviště. Klient si pronajímá nejen čtvereční metry podlahy, ale i okolí a příjemný výhled z okna. Zaměstnanci mohou strávit pracovní přestávku v kultivovaném prostředí mimo městský provoz. Předpokladem návrhu bylo, že Park bude poskytovat nejen kanceláře, ale i prostory využitelné jako laboratoře či výzkumná pracoviště, bude možné sdružovat vedení více společností. Na způsob Silicon Valley v USA koncentruje firmy zaměřené na určitý obor, které si navzájem jednak konkurují, jednak na sebe navazují. Vzniká tak určitá synergie, kdy lidé mohou cirkulovat v jednom rámcovém prostoru. Znájí se mezi sebou a jejich vzájemný kontakt z kvalitňuje práci. Přitom Park není jen místem - vymezeným plotem - pro lidi zde pracující. Venkovní parkové plochy a všechna umělá jezera, močály, náměstí, ulice a atria jsou otevřena širší veřejnosti a mohou využívat i obyvatelé okolních sídlišť.

Zdroj: <http://www.ciglermarani.cz/node/73>
Archivweb: <http://archivweb.cz/buildings.php?action=show&id=452&type=8>

FENGMING MOUNTINE PARK

Místo: Martha Schwartz Partners
Autor: Chongqing / China
Realizace: 2013

Fengming Mountain Park se rozkádá na 16.000 m², v rostoucím místě Shapingba okresu Chongqing . Místo se rozšiřuje na jih ke starým obytným čtvrtím , na sever do projektu Huayu City, na západ do ulice Shangqiao a na východ do ulice Fengxi , což je hlavní vstup a nejvyšší bod místa. Park byl otevřen na jaře roku 2013 a návštěvníci jsou provedeni po dynamické cestě přes sérii ikonických soch, náměstí , zelení a vodních prvků, k navrhovanému obchodnímu centru Vanke Golden City Development .

Úkolem bylo navrhnout demonstrační park a městské veřejné prostory, které vyjádří jedinečnou identitu pro budoucí vývoj oblasti. I přes významně členitou topografii bylo vytvořeno funkční propojení a usnadnění pěšího pohybu z horního parkoviště do nákupního centra v nejnižším bodě. Tím bylo využito jedinečné příležitosti pro vytvoření dynamické krajiny - proto také "horeký" .

Vizí bylo vytvořit silnou vazbu mezi touto lokalitou a okolní kulisou horských vrcholů, údolí Sichuan, zemědělským šablonování rýžových teras, řekou Chang Jiang a tajemným bílošedě mlhavý nebem Chongqingu . Tyto prvky poskytují inspiraci pro horské pavilony , cik-cak vzory , topologii terénu a využívání živých barev (v kontrastu proti obloze) .

Při příjezdu od Fengxi Road, tančící červené a oranžové sochy lemují vchod od příjezdu na parkoviště. První z horských pavilonů stojí u vchodu , u příležitosti zahájení řady vizuálních vrcholů hor, sestupující dolů ze svahu. Každý pavilon je strategicky umístěn podél klikaté cesty, která vede chodce dolů "horami", k obchodnímu centru. Pavilony poskytují stín během dne i v noci, svítí a tvoří nádherný zářící a lesklý dojem.

Cik-cak cesta zajišťuje průchod extrémními změnami úrovní. Je přístupná pro všechny. Cesta se také stává geologickým vzorem , jako kdyby návštěvník šel na cestách klikatých až na strmý vrchol. Na každém kroku platforma nabízí místo k sezení pro vychutnání si výhledů nebo jen pro úlevu na cestě do kopce. Cik-cak cesta je lemována stěnami postavenými z velkých kusů hluboce texturovaného tmavého betonu, který vytvoří skalní siluetu. Trhliny, které jsou vytvořeny na stěnách staly zdrojem pro toky, které probíhají v rámci parku.

Přítomnost vody je důležitou součástí Fengming Mountain Parku a je vyjádřen jako tok vody ze vstupního náměstí do obchodního centra , s použitím množství různých vodních efektů, jako jsou kanály, bazény a trysky pro chlazení. Poskytuje zvuk a atmosféru pro fascinaci z krajiny.

Celý tento park je jakoby triumfální cesta skrze mnohé městské, přírodní i vodní prvky

Zdroj: Landezine: <http://www.landezine.com/index.php/2014/03/fengming-mountain-park-by-martha-schwartz-landscape-architecture/>

